

Muốn Yêu Thì Phải Đánh

Contents

Muốn Yêu Thì Phải Đánh	1
1. Chương 1: Tình Cờ	2
2. Chương 2: Ấn Tượng Đầu Tiên	3
3. Chương 3: Chiến Tranh Vẫn Còn Đó	4
4. Chương 4: Buổi Tập Thể Dục	6
5. Chương 5: Những Cuộc Cách Mạng	9
6. Chương 6: Phải Diễn Kịch	12
7. Chương 7: Tập Dượt	15
8. Chương 8: Thách Thức	18
9. Chương 9: Thoát Hiểm	19
10. Chương 10: Đằng Sau Sự Giàu Có	22
11. Chương 11: Quá Khứ	27
12. Chương 12: Thủ Đoạn	30
13. Chương 13: Chơi Xấu	33
14. Chương 14: Khi Họ Đói Bụng	36
15. Chương 15: Sóng Gió	37
16. Chương 16: Quân Tử Trả Thù	40
17. Chương 17: Ngày Nói Dối Của Những Con Quỷ	43
18. Chương 18: Hoàng Tử Thần Mặt Trời Và Hoa Tiên	48
19. Chương 19: Nhân Thân	51
20. Chương 20: Bán Đúng	54
21. Chương 21: Cái Chết	57
22. Chương 22: Sự Thật	60
23. Chương 23: Cuộc Gặp Mặt	63
24. Chương 24: Lộ Tẩy	65
25. Chương 25: Phối Hợp	68
26. Chương 26: Diễn Kịch	71
27. Chương 27: Cuộc Chiến Giờ Mới Bắt Đầu	73
28. Chương 28: Bước Đường Cùng	75
29. Chương 29: Phụ Huynh Vào Cuộc	78
30. Chương 30: Kết Cục	80

Muốn Yêu Thì Phải Đánh

Giới thiệu

Hebe-SINH VIÊN ĐẠI HỌC - Con ông trùm xã hội đen khét tiếng và bà luật sư tài giỏi luôn biết hớ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/muon-yeu-thi-phai-danh>

1. Chương 1: Tình Cờ

Trường Đại học dân lập Đinh Phong, nơi tụ tập của những con nhà quý tộc

Sáng hôm đó là ngày khai trường

Kết... chiếc xe cảnh sát nhập từ Italia về inh ỏi đậu ngay trước cổng trường, viên cảnh sát bước xuống xe mở cửa, người ra đầu tiên là Jay, anh đeo lên chiếc kính tròn to đơn và nhìn 1 lượt :

- Trường nổi tiếng nhất đây sao, rất tuyệt

Tiếp theo là Tiểu Trư, anh đội chiếc nón trắng và vác bên mình quả bóng rổ, cuối cùng là N. Sướng, anh chỉnh lại cà vạt, rồi ba người bước vào trong, đằng sau vệ sĩ đi theo.

Kết...

Chiếc xe hơi dắc tiền dừng sau khi xe cảnh sát rời khỏi, Selina bước ra :

- Xi...trường đây ư, mình sẽ dùng tiền để đốt nó

Đi vào và theo sau là vệ sĩ

Vừa lúc đó hai chiếc moto cùng lúc chạy thẳng vào trường

Chủ nhân chiếc màu đỏ Ella chào gọi chủ nhân chiếc màu xanh Hebe

- Hi, chào bạn, trùng hợp quá nhỉ, đều là xe moto

Hebe chỉ nhìn cười nghiêng mà không nói gì

- Tui đâu quen

Lớp King (K), nơi dành cho quý tộc cấp nhất của trường

Hôm nay là ngày đầu khia giảng, tất cả các bạn đều đi tìm lớp của mình, nhóm sinh viên năm nhất cuối cùng cũng tìm tới lớp King, đầu tiên là Selina, kiếm được một chỗ ngồi thiên thời địa lợi, cô anh tọa trên ghế mình và lấy đồ trang điểm ra quậy

Tiếp theo 3 anh em con nhà tổng thống, ngồi trên chiếc bàn đầy quý phái. Jay vẫn đeo kính đen nhai xin gum, Tiểu Trư vẫn đang đội nón và quả bóng trên tay, N. Sướng đang luay huay với bài toán logic.

Tới lượt Hebe, bước vào, cô tìm một chỗ ngồi tĩnh lặng, quăng cặp lên ghế và cầm phập cây dao lên bàn, như muốn nói đây là lãnh địa của tôi (kelth mà thấy cảnh này chắc kelth theo luôn quá, làm nô tỳ cũng được)

2 chị em sinh đôi con nhà phi hành gia ngồi trên Hebe một bàn, họ cứ chi chi choe choe nói không ngừng, Hebe rút dao phóng cái phập ngay chính giữa chỗ ngồi của họ :

- Tôi không thích ồm

Twins cười và rút dao trả

Tới phiên ella, tìm được chỗ ngồi giữa Hebe và Selina, ko muốn đi vòng, cô đi thẳng rồi thôi miên cái bàn bay lên, cô chui qua ngò, xong cái bàn rớt xuống đúng chỗ.

Cuối cùng là Thất Lang, BI, thầy CT Lạc và một vài bạn học sinh khác.

- Xin chào các em, thầy sẽ là giáo viên phụ trách môn tâm lý học, hôm nay có thể gặp mặt và cùng học chung một lớp thì đã là 1 duyên phận, một chàng võ tay ình và cho các bạn để làm quen nào.

Ella và Twins đứng dậy vỗ tay, ngoài ra, mạnh ai làm việc ấy.

2. Chương 2: Ấn Tượng Đầu Tiên

Ngày hôm sau vẫn cảnh tượng đó trong lớp học. Hebe với chiếc dao trên bàn, Ella vài lon coca và Selina 1 sắp tiền để sẵn

Jay nhai xingum quay bút, Tiểu Trư đội nón quay bóng và N.Sướng đánh díp trên bàn quay tập.

Hebe không biết vì sao mà cứ hắc xì hơi liên tục, cuối cùng cô bước qua bàn Selina và nói :

- Đề nghị cô đừng xịt nước hoa nồng nặc như thế, tôi bị dị ứng mùi của nó

Selina đang trang điểm đặt tấm kính xuống bàn đứng phất dậy

- Sao chứ, từ nhỏ tới lớn không ai dám nói với tôi như thế nhé !

Hebe rút dao đâm cái phịch bể kính xuyên luôn qua bàn

- Giờ thì có tôi đây, ngày mai cô mà làm thế nữa thì cảnh tượng sẽ giống tấm kính này

- Gì, dám làm hư đồ tôi à, đây là chiếc kính tôi mua ở Mỹ, có tiền cũng không mua nổi đâu á (Tức giận, quần hợp phần đang cầm)

KHông may, hộp phấn ấy bay cái vèo đáp ngay xuống đầu T.Trư, vốn bản tính nóng nảy, lập tức anh qua bên Selina :

- Dám chọi cái đồ dơ bẩn này vào tôi à (cầm hộp phấn chọi lại Selina)

- Ê, đồ con trai tôi tệ, dám đánh phụ nữ hả (Twins bay lên, Gill đè đầu, Sa tuột quần)

- Bỏ em tôi ra (Jay lôi đầu Gill mà kéo)

- Anh còn tệ hơn cả đầu heo kia nữa (Ella nhảy lên bóp cổ Jay)

N.Sướng đứng đó nghiêng cứu

- Đây, tư thế đó không thể bóp chết người được, để tôi chỉ cho (N.S tiến lên trước vấp phải chân ghế, cây bút trên tay đâm vào nút áo Ella xé cái rẹt)

- Á..... (Ella đá một phát)

- Đây , mấy em (Thầy CTL)

- Đừng như thế chứ (Thất lang đứng ra can, không may bị N.S gạt trúng chân té phịch ôm chầm lấy Hebe)

- Dang ra (Hebe đâm một cú)

- Các em thôi nào (CTL)

Lúc này chỉ có Bi là đang mãi mê luay hoay sơn móng tay. Hô hoài không dứt, thầy giáo bực mình rút súng ra bắn lên trần nhà mấy phát. Nhưng những người ở đây đều là những người ” nặng kí ” nghe tiếng súng như nghe bắn pháo bông, không ai thèm nhìn anh, thầy giáo phát khùng bắn tứ tung.

Phát đạn xẹt qua làm bể bình sơn móng tay của Bi

- Có biết tôi đã đầu giá bên Pháp để có được nó không ? (Bi điên tiết lấy mã tấu ra chém, chém trúng vệt tóc cột cao của Selina, Selina cúi gầy cao gót ra trời)

Tới tiết khác, cô giáo Trương Đình hí hửng vừa bước vào vừa nói :

- Chào mấy em, cô là chủ nhiệm phụ trách ... (nhìn thấy cảnh tượng)...à, mấy em đang đánh lộn hả, vậy mấy em đánh tiếp nhé, khi nào xong kêu cô

Hiện trường lộn xộn, đạn bay tứ tung, cái tát vang dội, dao căm phập phập, cái hét inh ỏi, đánh tới khi mỗi người chỉ còn mảnh vải che lấy chỗ ... cần che mới chịu dừng tay.

3. Chương 3: Chiến Tranh Vẫn Còn Đó

Ngày hôm sau, selina vẫn một mùi hương quyến rũ đi vào lớp. Tuy nhiên, không biết chuyện gì đang xảy ra, tất cả đều yên lặng trải qua tiết học.

Ra về, vệ sĩ tới rước cô với chiếc xe bị phá nát kèm theo chữ kí Hebe to to chằng trước mui xe. Selina tức giận, cô hứa rằng sẽ không để yên vụ này, thế là cô lên trở lại lớp học, lục lọi tủ bàn của Jay (ở nước ngoài sinh viên ít khi đem sách vở không cần thiết về nhà), tìm được quyển tập, cô phá nó nát tứ tung rồi kí tên Hebe vào đó, vì thật ra, cô có một biệt tài nữa là bắt chước nét chữ người khác.

Ngày hôm sau, chuẩn bị làm bài thi lật ra, anh thấy cảnh tượng hải hùng ” Jay, người là đầu heo dốt nát ” với chữ kí dưới. Thế nhưng, tiết học vẫn trải qua êm đềm.

Tan học, Hebe đang đẩy chiếc mô tô xanh xanh, 1 đám đầu xỏ đến chặn đường :

- Đại ca chúng tôi muốn gặp cô

Cô cười lạnh và dựng xe lại, không hề phản kháng mà theo họ đi.

Tới bãi bơi trước sân trường, Jay đang ngồi trên ghế trắng và đằng sau đàn em cầm dù che cho anh. Ánh nắng chiều không mấy gắt gao

- Nghe nói cô hiện giờ là đại tỷ của trường nhỉ ? boss.gif

- Vậy sao, anh không nói tôi cũng không biết nữa.

- Và còn lợi hại đến nỗi dám phá sách của tôi (Jay nói và giơ quyển tập ra cho cô nhìn rồi quăng quyển tập vào người cô), nể tình cô là phụ nữ, nếu biết điều thì hãy an phận từ đây, nếu không thì đừng trách bọn anh không nói trước

Vừa nhìn Hebe đã biết do Selina làm, cô cười nhẹ- Theo tôi thì anh hãy coi lại anh, làm sao mà bị người khác chơi xỏ như vậy, hẳn anh cũng không tốt gì

Jay đá văng chiếc ghế trước mặt

- Vậy tức là cô đã thừa nhận việc này là do cô làm chứ gì

- Đúng thì sao không thì sao, tôi tại sao phải nói nói với anh chứ (xưa nay hebe không quen giải thích và cũng không quen minh oan)

Jay giở cước lên đá, Hebe né qua một bên :

- Lúc tôi bước vào giới giang hồ thì anh còn chưa dứt sữa mẹ đấy, anh tưởng rằng anh có thể dễ dàng **ng được vào tôi sao ?

Dứt lời, xung quanh cây cỏ xuất hiện thuộc hạ là những người cố tình vào học để bảo vệ cô. Lực lượng hai bên ngang sức ngang tài.

Lúc này, tại sân bóng rổ sau trường, Selina và Tiểu Trư cũng đang giằng co với nhau :

- Chính anh đã bỏ con gián vào hộp phấn của tôi phải không ? cai_nhau.gif

- Chính cô là người cứ để bụi phấn bay qua bàn tôi trước nhé

- Giờ anh có đền cho tôi hộp khác không hả ?

- Bệnh thần kinh

- Dám nói tôi như thế à (nhảy lên lưng T.Trư, bứt tóc anh ta, tháo chiếc guốc ra đánh)

T.Trư hất cô xuống, giật vắt chiếc guốc, đẩy cô té, không quên lôi theo T.Trư, kết quả anh đè lên người Selina, Selina rút chiếc guốc còn lại đánh, hai người lăn lộn dưới sàn.

Còn xung quanh, kẻ đang bị ngồi lên đánh thấy thương là Nguyên Sướng :

- Dám xé áo tôi à, đó là chiếc áo tôi mua khi lần đầu tiên nhận được tiền thưởng biểu diễn ảo thuật chem.jpg

Chơi với tay chân, N.Sướng nắm trúng cổ tay Ella, lần nữa anh xé toạt nó ra :

- Tại áo của cô quá dỏm đấy nhé ... scowl.jpg

Một tiếng sau, không biết vì sao những người bên hồ bơi cào, cẩu, xé, banh, đâm, thực, té, rút hết về phía sân bóng rổ. 4 tên nam nữ ở chỗ sân bóng rổ thì lăn, long, lốc, trường, lết lui hết ra phía hồ bơi. Selina vẫn đang bám theo T.Trư, T.Trư tuy nóng tính nhưng đối với con gái anh dù gì cũng không muốn ra tay nặng, còn ưu điểm của Selina là dai dẳng, tuy không biết võ công gì nhưng đã nói ngay từ đầu, cô có tài mê hoặc người khác, hề mỗi lần T.Trư giơ tay đánh thì luôn bị cứng lại trước khi cái đấm ấy vào mặt cô. Đôi mắt long lanh ấy của sis lúc nào cũng làm người khác chạnh lòng, và cứ mỗi lần không nở ra tay, anh lại nhận lấy 1 cái guốc. Cuối cùng, không cách nào nhịn nổi anh đã dùng hết sức bình sinh bâng Selina lên ném xuống hồ bơi :

- Cứu...Ặc..tôi không biết bơi...Ặc

Xong, anh tiến tới bên em mình nắm cổ Ella lôi đi chỗ khác và dìu em mình dậy

Nghe tiếng kêu cứu, Ella lập tức giả thuyết chiêu thôi miên của mình ra, thế là Selina ngất đi nổi trôi trên làng nước và tấp vào bờ, Ella cứ thế kéo cô lên rồi búng tay một cái, lập tức, Selina tỉnh dậy.

- Này, anh thấy chết mà không cứu được à ? dù có ân oán gì đây cũng là tính mạng của một người (Ella ****) cai_nhau.gif

T.Trư không hề quan tâm mà nói :

- Thứ nhất, tốt bụng không phải là tính nết của tôi, thứ hai, tôi ko thân với con chim bảy màu đó, quần chuyện người khác cũng không phải là bản tính sẵn có

- Anh... (cứng họng, bó chiếu với loại người này) cuibap.gif

- N. Sướng, qua bên kia kêu anh hai về mau, 7h rồi, chết tiệt, đánh gì mà đánh, lỡ mất trận bóng rổ tối nay rồi ?(vừa đi vừa rửa)

- Selina, ko sao chứ !

- KHÔNG (Nhìn đăm đăm vào T.Trư,), tên này thật lạ, người khác thấy mình như vậy sẽ không nở ra tay, anh ta còn dám bê mình liện xuống hồ, lại còn thấy chết không cứu, cũng tốt, bốn cô nương thích nhất là trình phục những người như vậy, rồi nha người sẽ phải quỳ gối ôm chân ta mà xin ta đừng bỏ người, ha...ha... (cười sặc sụa)

Rồi cô thản nhiên đứng dậy đi về, 1 lời cảm ơn Ella cũng không có .

Mặc khác, lúc này sân bóng đã nằm la liệt những tên tay chân hai bên, chỉ có hai " gã " cầm đầu vẫn đang trụ vững ở đó. Hebe có vết máu miệng, tay vẫn không ngừng quay con dao, Jay có vết đứt ở tay vẫn ko ngừng đập đập cây gậy. Và khi cơn gió ngừng, 2 người lại hùng hổ xông tới

- Dừng lại (triền hét thật thanh)

Cô Trương Đình bước ra nắm áo 2 người lôi đi

- Hồi sáng những gì cô nói mấy em bỏ ngoài tai sao, chúng ta học cùng một lớp vậy mà cũng đánh tới mức như thế được à. Nói, em là con trai tại sao lại đánh bạn gái chảy máu ? cai_nhau.gif

- Cô ta mà là con gái ư (lần đầu tiên có người nói sis không phải con gái)

- Gì, xinh đẹp như vậy mà cậu nói bạn Hebe không phải nữ sinh ?

- Ý tôi nói là bên trong cô ta (bực mình)

- Bên trong, bộ em ngó qua sao mà biết (ý người ta nói là tính cách bên trong cứng cỏi đó bà nội)

Jay, câu này không thềm nói nữa mà nhìn đi nơi khác

- Còn em, tại sao thân nữ nhi lại đi đánh nhau với các bạn trai chứ ?

Hebe cuối đầu không nói gì

- Được rồi, tôi sẽ gọi điện cho phụ huynh 2 em

- Dừng (hai người đồng thanh, ba Jay là tổng thống nên rất nghiêm khắc, mẹ Hebe là luật sư cũng không vừa)

- Làm rối loạn trường học mà bảo dừng à, người khác là đuổi học rồi

Hebe kéo TĐ ra một bên :

- dừng mà cô, em sẽ tặng cô VCD S.H.E Play mà em đã phải chiến đấu dữ dội mới có được

- Được (cười)

Jay kéo TĐ về phía mình :

- Em sẽ tặng cô CD Châu Kiệt Luân mới nhất

- Được (Cười), vậy 2 em hứa với cô là lần sau không có chuyện này nhé, ko thì có cho cô kim cương cô cũng không lấy đâu (mừng thầm, hay quá, khỏi xếp hàng để mua)

- Dạ

Xong, 2 người liếc nhau rồi mạnh ai đi đường ấy.

4. Chương 4: Buổi Tập Thể Dục

Tại sân trường :

- Tiểu trư, đây là cơm hộp sẵn tiện mình làm cho cậu (Selina long lanh đôi mắt đưa) eyes.gif

- Cô có bệnh à ? (nhìn đăm đăm)

- Ko đâu, từ nay mình quyết định theo đuổi cậu smile.gif

- Thằng thẩn nhĩ, nhưng tôi ghét nhất loại người thẳng thắn như cô

- Ko sao, rồi cậu từ từ sẽ phát hiện tính tốt của mình, dù gì đây cũng là cơm hộp mình làm cả sáng nay, thấy ngày nào cậu cũng không ăn gì hết, nên sẵn tiện làm luôn

- Đi ra

- Cậu nhận trước đi

T. Trư hết kiên nhẫn mà thuận tay huơ đổ hộp cơm xuống đất, rồi đẩy cô ta ra chỗ khác để đi tiếp

- Quá đáng, tại sao làm đổ hộp thức ăn của tôi, đền tiền !

- Chính cô nói là tặng tôi, của tôi thì tôi làm gì chả được !

- Ê, tôi nói là tặng anh hồi nào, tôi noi là sẵn tiện làm, là làm giúp anh, chứ không phải là sẵn tiện tặng, đền tiền

T.Trư mặc kệ đi tiếp

- Ôi trời ơi, coi tên con tổng thống này xem, ngay cả hộp cơm mà mẹ mình cất công dậy sớm làm ình mà anh ấy cũng làm đổ, bộ con tổng thống thì muốn làm gì là làm sao ? (khóc nức) cry.gif

- Đilen đủ chưa, được rồi, muốn đền phải không, tôi đền, bao nhiêu, 100 \$ đủ chứ ?

- Tôi không cần tiền (lau nước mắt)

- Thế cô muốn gì ?

- Tôi muốn...

Selina bất chợt nhón cao gót ngay lập tức hôn lên môi Tiểu Trư, khoắn khắc như bị đông lại trước đôi mắt của bàn dân thiên hạ, đột nhiên đến nỗi anh cũng không kịp phản kháng

- Môi này có mùi phong lưu (nói xong hí ha hí hửng đi về lớp, T.Trư sững sờ nhìn, anh không biết làm gì nữa, chỉ muốn nắm đầu lên gối cô ta)

Tiết thể dục

- Tôi nghe nói lớp King là lớp khó khổng chế nhất, tôi không biết các em có thù thù gì với nhau, nhưng ở tiết học của tôi, tôi đề nghị chấm dứt tình tạng đó, ko thì đừng trách tôi không nói trước (Thầy Thể dục, người có biệt danh ác quỷ hút máu học sinh, bất cứ ai lì lợm qua tay ông cũng sẽ trở nên ngoan hiền). Bây giờ là buổi tập chạy tiếp sức, đây đòi hỏi phải đoàn kết, tôi mong là các em có thể hoàn thành nó trong thời gian 3000 m/ 10'

Cuộc chạy chia làm hai đội, đội đầu là 3 sis và 3 anh em, đội hai là những người còn lại. Cuộc thi bắt đầu, Selina là người chạy đầu tiên cùng với Bi đội bên, nửa chừng, bi chợt nói nhỏ với Selina :

- Này, da cô sao khô cần thế ?

Lập tức dừng chân rút chiếc kính con mèo Kitty ra soi và soi

T.Trư đứng ở trạm 2 không chịu nổi lấy bóng chọi vào đầu cô làm bể cả kính. Bị đột kích, Selina diên tiết chạy tới mức chân cô đã quay thành chong ***ng, bởi có một khát khao đơn giản, là cô muốn trả thù.

Tới nơi, thay vì trao gậy tận tay cho T.Trư, cô đã gõ 1 phát vang dội lên đầu heo của anh ta.

- Tôi nhện cô (anh giật gậy) strop.gif

Trao cho Ella, lúc này vì lý do đang lo nhảy điệu Super Model, đôi tay cô không rảnh mà cầm gậy, thế là cô thối miên nó bay lơ lửng trước mặt mình.

N.Sướng thấy thế lập tức rời bỏ vị trí mà hỏi

- Theo lý thuyết mà nói khi cậu thối miên người khác là cậu đang đánh lừa cảm giác và thần kin của họ, nhưng đằng này cây gậy không có sự sống , làm cách nào cậu có thể làm nó bay lơ lửng được chứ ?

- Đây chính là ảo thuật mà tôi khám phá cách đây 2 năm

- Theo tôi thì đó là trò lừa đảo, nhất định có gì đó ẩn chứa bên trong (mắt cứ nhìn không ngớt cây gậy)

- Không phải lừa đảo, mà là ảo thuật
- Ảo thuật có nghĩa là lừa đảo
- Ảo thuật là 1 nghệ thuật đáng khâm phục

2 người cứ thế vừa đi vừa gây cho tới khi bị thầy Ác Quỷ quát ỏi người một roi mới chịu ầm ục chạy tiếp.

Hebe nhận gây chạy cảm cúi, hình như cô đang bận nghĩ về 1 việc gì đó đến mức nhập thần. NGười cười cùng đến đích là Jay, anh trao cây gây cho ông thầy .

- Đây chính là cây gây của đội em đấy hả ?
- Em không biết, người ta đưa cái gì thì em lấy cái đó.

Hebe mới bước lên lấy lại cây dao của mình, vừa rồi do mãi mê bay bóng trời mây nên cô đã đưa lầm.

- Các em có biết các em đã mất bao nhiêu phút không hả, không phải phút mà là nửa tiếng. Các em bỏ ngoài tai lời tôi nói sao, chiều nay các em ở lại lau sạch sân bóng cho tôi.
- Thầy ơi, em chưa từng làm việc này bao giờ (Selina)
- Vả lại thì chiều nay em có trận bóng rổ với trường bạn, không thể ở lại được (T. TRư)
- Dám cãi à, lau luôn dãy hành lang tầng 1

Tiểu trư nổi cáu đập thật mạnh quả bóng xuống sàn, quả bóng tâng lên, Jay quát 1 phát, quả bóng bay đi sệt qua lỗ tai thầy Ác Quỷ

- Lực hồi nảy có thể làm gãy 1 tấm bảng dày 3 cm theo vận tốc 100 m/s, và khi nó **ng vào một bức tường vững chắc, lực đàn hồi của nó sẽ tăng lên hơn hai lần lúc đầu (N. S bỏ tay vào túi quần giải thích)
- Lúc đó Hebe rút dao phóng cái phập làm đứt vài cọng tóc của thầy, rồi con dao bay thẳng đâm xuống đất, trên có dính con ong
- Cũng may là em phát hiện sớm, nếu không thầy đã bị nó cắn (Hebe lạnh lùng nói)
- Con ong để thế không tốt, phải đốt nó tan xác

Selina chụm lại 1 đống tiền để con ong chính giữa và thêu

- Thầy có muốn đốt chung với nó không ạ, thời tiết lúc này cũng lạnh đây

Lúc này, theo lực đàn hồi, quả bóng quay về nhắm đúng mặt ông thầy mà bay, ông ta ngơ ngác nhìn, tưởng như sắp sượt rượt tới nơi thì quả bóng bỗng dừng lại trước mặt thầy rồi rớt xuống

- Thế nào, thầy khâm phục tài thôi miên của em chứ Ông thầy hết hồn ngồi phịch xuống, khi ông ta hoàn hồn thì xung quanh học sinh đã về hết.

Buổi họp ban giáo viên

- Vấn đề là lớp King và lớp Queen, 2 lớp này là 2 lớp khó bỏ nhất trong lịch sử dạy học của tôi (Thầy Ác Quỷ)
- Nhưng dù sao thì họ cũng là những đứa trẻ mới lớn, thân là giáo viên chúng ta phải rộng lượng với họ (TĐ)
- Tôi thấy ngoài việc ghịch ngợm thì chúng học cũng rất giỏi, nhất là lớp Queen của tôi (thầy Cổ Thiên lạc)
- Làm sao giỏi bằng các em lớp tôi chứ, chỉ 1 mình Nguyên Sướng là bằng cả lớp của thầy rồi (TĐ)
- Ai nói thế, có cần mở cuộc thi không ?
- Tất nhiên là cần, sắp tới là kỉ niệm thành lập 15 năm của trường chúng ta, chắc chắn phải tổ chức lễ hội và các cuộc thi, lúc đó để xem ai thắng ai

- Tất nhiên là lớp tôi rồi, học sinh lớp tôi tuy nghịch nhưng họ đoàn kết, còn lớp cô chỉ là 1 đóng cát vụn
- Này, anh có biết là anh đang xúc phạm tôi không hả, nếu không thì đánh cược xem ai thắng nào
- Được, nếu lớp tôi thắng thì sao ?
- Thì...
- Thì cô phải nhận lời làm bạn gái của tôi
- Vậy nếu anh thua thì anh phải công khai cầu hôn tôi, lúc đó tôi sẽ công khai khước từ anh.
- Rất sòng phẳng

Hiệu trưởng đập vào bàn cái rầm :

- Hai người coi tôi là người vô hình sao, dám công khai đánh cược trước mặt tôi à ?
 - À, tiện thể thì, ngờ thầy làm trọng tài nhé (TĐ nháy nháy mắt)
 - Rất sẵn lòng (nhìn tròng mền)
- (Đúng là ngôi trường hết thuốc chữa)

5. Chương 5: Những Cuộc Cách Mạng

Sáng hôm đó trong lớp học :

- Tiểu Trư, mình lại làm cơm hộp cho cậu này (Selina niềm nở)
- Biết rồi, làm giùm tôi chứ gì ?
- Nhưng nếu cậu dùng nó, mình sẵn sà không lấy tiền
- Bệnh thần kinh
- Lấy đi, nếu không mình sẽ theo đuôi cậu làm phiền suốt ngày. Để ý nhé, nếu cậu hất đổ nó cậu sẽ phải đền tiền, nếu cậu dùng nó là cậu đã tiếp nhận mình, còn nếu cậu mặc kệ mình, tức là cậu muốn tìm cơ hội để mình luôn bám theo cậu. (Vậy sis nói hết đi...)
- Thế thì tôi thà đền tiền bằng cả gia tài của tôi còn hơn là để cô cứ suốt ngày làm phiền tôi (Vừa nói vừa hất đổ nó, xong móc bóp quần cho Selina)

Selina nhận lấy, cười đắc ý

- Chỉ là hộp cơm canh nguội hôm qua mình ăn không hết, cả von Pinky cũng chê vậy mà lại đòi lấy cả 1 cái bóp tiền cool cool này, thật không ngờ, có còn hơn không (Hí hửng ngồi vào bàn đếm tiền)

Tiểu TRư lần nữa tức hộc máu, lấy cái bàn ghế trước mặt mà chém, không biết sao anh chàng kiêu hãnh cao ngạo như anh mỗi lần đều bị hóa giải dưới tay Selina, bản chất đầy tự cao của mình cứ bị Selina làm điên loạn. chem.jpg

Thế là TĐ bắt đầu tiến hành cách mạng làm họ trở nên đoàn kết

Cuộc cách mạng thứ nhất : Quay cóp

TĐ bước vào lớp, ngay lập tức phát bài kiểm tra cho họ với lời suy nghĩ : " Nếu bài quá khó, họ không làm được thì chắc chắn phải quay bài, lúc đó người này thấy người kia quay bài sẽ bao che cho người kia để mình cũng có cơ hội được người kia chỉ lại, thế là bất giác họ đã giúp đỡ lẫn nhau, đó là chiêu thức cơ bản nhất của sự đoàn kết " (Thật ra theo mình đó là cách làm ngốc nghếch)

Twins đang thắt nút con rắn, Thất lang lột da, Bi đang làm đồ trang sức.

- M.....mấy...mấy em sao...tàn nhẫn thế...(Tđ trở mặt sợ xanh mặt) lau_mo_hoi.gif

Thế là cách mạng lần thứ hai thất bại nặng nề

Cuộc cách mạng thứ ba : Kéo co

TĐ đưa họ đến sân thể dục với lời suy nghĩ : " kéo co sẽ chia làm hai đội trong nhóm, sẽ có một giải thưởng đề ra, lúc đó họ sẽ đoàn kết với nhau, đây là chiêu thức chung sức xây dựng để giành chiến thắng "

Cô đưa ra 1 sợi dây thừng, chia Jay 1 nhóm và Hebe 1 nhóm (Đã là người thì ai không muốn giành chiến thắng, các em sẽ bắt giác đoàn kết lại cho coi)

Và lần này, đúng như cô dự đoán, 2 bên đều cố sức nắm lấy sợi dây thừng sao cho kéo nó về bên mình bằng bất cứ thủ đoạn, vì hậu quả của kẻ bại trận mà TĐ đưa ra là mời phụ huynh để thông báo về tình hình học tập.

Hebe là người đầu tiên phóng dao ra, Jay lấy gậy gạt nó sang một bên 9 ủa, đang kéo co mà tự nhiên hai người này lòi từ đâu ra hung khí vậy), Ella thôi miên Twins bên kia, nhưng họ đã tránh ánh mắt của cô, Selina nhong nhong T.TRư, bị T.TRư chọi hột gà (xem trứng), hai bên lòi co quyết liệt mất nửa tiếng mà vẫn không phân thắng bại.

- Stop, đổi nhóm, 3 anh em, 3 sis 1 nhóm, những người còn lại một nhóm

Lần này Jay đứng sau Hebe, kéo làm sao mà tay Jay bỗng dưng tuột mất, lập tu6c1 anh ôm lấy eo Hebe sao cho cân bằng sức

- Anh làm gì thế (Hebe quăng dây thừng ra)

BOP, quay qua và tát, từ xưa tới nay cô là người rất bảo vệ thân thể, giữ mình như vàng, nất cứ ai **ng tới thân cô đều bị liệt 1 trong số nhưnbg4 gì có trên người.

Cái tát mạnh đến nỗi làm khé miệng Jay chảy máu, anh lấy ngón tay sờ, đúng 1 giọt, từ nhỏ anh đã coi khuôn mặt như là sự tôn trọng tuyệt đối, anh nhớ mãi mãi cái tát của người mẹ kể dành cho anh, là cả 1 sự oan ức và xúc phạm. Từ đó anh thề chẳng để ai có thể **ng vào mặt anh, đó là bệnh thời thơ ấu, anh không muốn đối diện với đau thương của quá khứ

Anh lấy cây gậy ra (quên chưa mô tả cái dáng của cây gậy, đó là cây gậy sắt dài ba tấc tay, cây gậy tròn trên đó có hình một con măng xà, cái lợi của nó là có thể rút lại bỏ lọt vào túi)

Anh hươ 1 cái, cây gậy dài ra, lực đánh của anh mạnh đến nỗi Hebe chỉ biết tránh bằng kĩ thuật phản ứng nhạy bén của mình, mà không kịp có cơ hội đánh trả lại.

À quên, trở lại với cuộc thi hồi nãy, trong lúc Jay tuột tay thì N.S cũng không biết làm gì mà tuột theo, anh cố kéo lấy áo Ella, và lần nữa xé cái rết (cũng may lúc đó sí mặc hai áo do đã rút kinh nghiệm lần trước, không thì...)

- Anh làm gì thế hả, tại sao lần nào cũng xé áo của tôi vậy hả (quăn dây, quay lưng qua ****)

- Thế sao lần nào áo của cô cũng dờm thế hả, đó là do sợi tamy kết thành, đây là loại tam còn non, như thế tơ của nó sẽ mỏng manh

- Sut up, làm hư áo tôi còn nguy biện à (Lấy cây roi dùng huấn luyện sư tử ra, quất)

N.S lập tức mang đôi giày mà anh đã nghiên cứu bấy lâu nay, nhưng vì thực tế nó còn chưa hoàn thiện cho lắm, do đó, mới bay cao 3 m nó lại rớt xuống, rồi nó cứ chống ngược lên, rồi cứ cả tung cả tung làm anh như đang ngồi thú nhún

- Các em dừng lại nào (hò hét)

Và khi bị mất trớn, giày cao gót của Selina đập vào giày T.Trư (vì phải kéo co đột suất nên không có mặc đồng phục thể dục), cái gót nhọn đến mức đâm thủng cả giày bata mua ở Canada của anh, anh bực mình kéo lấy sợi dây thừng cột Selina tròn vo thành một đống rồi leo lên xe đạp lòi cô đi vòng vòng với tốc độ

chạy nhanh kinh khủng (cột tay Selina mà kéo đi như xe kéo người) (trời ơi, hành hạ sis của tui hả !!!!!!!) :scold:

- Tên kia, ta sẽ lấy tiền đốt banh xác nhà ngươi, mau thả ta ra, mệt...mệt quá.... (cố sức chạy theo) :oa_oa:

- Các em này, đừng làm thế nữa

Họ cứ thế chạy cả vào lớp học, Jay đập tới đâu, bể kính tới đó, Hebe phản kích, tường gạch bị đâm từng lỗ thủng. Ella quát luôn cả roi huấn luyện thú vào thầy giáo, N.S tung luôn lên bàn hiệu trưởng. Xe đẹp T.Trư chạy **ng và cán luôn qua chổng hồ sơ lớp học, Selina **ng rút cả bàn thờ của trường, Bi, Twins, Thất lang Phá tan hoan sân bóng

- TRƯỞNG ĐÌNH !, nếu tôi còn thấy cảnh tượng này ở lớp cô nữa, đề nghị cô dọn dẹp đồ đạc mà cút xéo về quê chăn gà (Hiệu trưởng quát)

Cuộc cách mạng thất bại hoàn toàn sau 3 lần chiến đấu

Lí do :

+ Chưa có sự đoàn kết giữa 2 mặt

+ Lực lượng lãnh đạo chưa đủ lớn

+ Giai cấp tư bản vẫn còn quá mạnh

Ý nghĩa :

+ Là cuộc cách mạng to lớn với thời gian kéo dài suốt 3 ngày, là nên tản cơ bản cho thắng lợi sau này

+ Có ý nghĩa lịch sử quan trọng góp phần lớn cho quá trình gây dựng lại cơ đồ

+ Là bài học quý giá cho giai cấp tư sản lãnh đạo.

6. Chương 6: Phải Diễn Kịch

Tối hôm đó vào lúc 9h, vì trước đó có việc bận nên Hebe đến giờ này mới về nhà. Trên đường, cô phải băng qua một cánh đồng thảo nguyên rộng lớn, bất chợt 1 đám đông những người mặc áo ves trắng chặn đường cô, cô dừng xe lại :

- Đại ca chúng tôi muốn gặp cô !

Vừa lúc đó Jay cũng đang lái ... trực thăng đi dạo, anh bị thu hút ngay bởi những người áo trắng phía dưới, thoát nhìn anh đã biết bọn họ đang thuộc tổ chức áo trắng mà chính phủ đang truy nã gắt gao, thế nhưng tổ chức này rất ranh ma, lần nào chúng cũng hành động một cách nhanh gọn mà không bao giờ để lại chứng cứ để giới cảnh sát có cơ hội khởi tố, Jay quyết định đi theo...à không, bay theo !

Tới một bãi xe hơi tàn phế, đây là khu đất trống rộng lớn và tối om không bóng đèn, chỉ nhờ 2 chiếc đèn xe hơi soi sáng. Chính giữa khu đất trống là tên sếp đại đang ngồi bắt chân hút điều xì-gà với làn khói trắng bay lên, làm hấn trong càn mờ ảo và bí ẩn, xung quanh đàn em đứng bao quanh 2 bên, cảnh tượng tưởng như không thể nào có thể bước vào nếu không đủ can đảm.

Hebe bước theo họ, tên Sếp đại đứng dậy mừng rỡ vỗ vào vai cô, ông ta chính là Hắc Ca, là thủ lĩnh kế nhiệm của bố Hebe :

- ÔI, cháu gái ta đây rồi, đã lâu không gặp con thật mừng rỡ quá, vì quá nhớ con nên ta mới kêu người mời con tới.

- Nhớ con mà mời con tới kho phế liệu này ư ? (Hebe nói lạnh lùng)

- Con à, nhớ khi xưa chú cùng ba con cùng nhau đi đánh giang sơn, giờ thành quả bội thu vậy mà ba con lại gác kiếm sớm, báo hại chú một mình phải dùi dắc cả tổ chức này, thật là vất vả quá...

- Chú Hắc, lời thừa nói ít, muốn gì chú hãy nói trực tiếp

- Sảng khoái ! Ta thích nhất tính cách khăng khải này của con, giống y hệt bố. Chú cũng không ngại nói thẳng, 2 tháng nữa sẽ có cuộc buôn lậu súng hỏa giữa Pháp với chúng ta, đây là vụ buôn bán lớn, những phát đạn đó là loại thuốc súng tân tiến, 1 viên đạn có thể làm sập cả ngôi nhà. Mà nơi giao hàng lại chính là trường con, thứ nhất, trường đó là trường đẳng cấp, bọn cấm sẽ rất ít để ý, thứ hai, người giao hàng cho ta cũng đang đội lốt sinh viên và đang học ở trường con, cả hai đều học trong đó, như thế sẽ rất dễ làm việc và trao đổi với nhau. Ta muốn con hãy giúp ta lãnh đạo vụ làm ăn này

- Cảm ơn chú Hắc đã xem trọng, nhưng tổ chức của chú đã có rất nhiều người tài, đâu nhất thiết phải tìm con.

- Thật xấu hổ, ko ngại nói với con rằng, ở tuổi con mà có trình độ kĩ thuật và can đảm cao như vậy thực sự là ko có ai, cho nên chú mới nhờ con, vả lại đây cũng là yêu cầu của bên bán, tuy con ko biết người đó là ai, nhưng người đó lại biết rõ con là ai, thấy cách hành động của con ngày thường làm người đó cảm thấy rất yên tâm mà giao hàng. Xong việc, 1 nửa giang sơn của chú sẽ nhường cho con, chịu chứ ?

- Chú Hắc, kể từ khi ba con gác kiếm tới giờ, ông ấy đã đề nghị con không được bước chân vào bất cứ tổ chức nào nữa, ông nói tính mạng con người chỉ có một, không ai cũng có thể may mắn như ba con mà thoát khỏi nạn ngục tù

- Như thế là con đang từ chối chú đấy ư, hay con sợ bị bắt, yên tâm, dưới bảo vệ của tổ chức chú thì ai cũng có thể an toàn, ba con đã là một minh chứng

- Nói thật, nếu không nhờ mẹ con tài giỏi, ba con đã phải ngồi tù một gông từ lâu, cứ nhờ tổ chức của chú thì 10 mạng vẫn chưa đủ chết

- Thôi được, ta cho con suy nghĩ vài ngày...

- Không cần suy nghĩ, chú đã nói con giống ba, là nói 1 là 1, 2 là 1, ko làm là ko làm

Dứt câu lập tức xung quanh hàng trăm tên đầu xỏ cảm gậy vây lấy Hebe

- Nhả ranh, đừng tưởng ba cô là sếp tiền nhiệm thì muốn tự do phát ngôn nhé, giờ ta đã là thủ lĩnh, trước giờ không ai dám nói chuyện tay đôi với ta như thế, nể tình từng là huynh đệ sinh tử với ba cô, nếu cô đồng ý, ta sẽ tha lỗi cho sự thất lễ, bằng không thì đừng trách ta, ở đây có hàng trăm tên đầu xỏ, nghĩ tới cảnh bị đánh ngất đi rồi bị từng người đàn ông ở đây...ha...ha....(Cười nham hiểm)

- Tôi không làm nếu tôi không thích, không ai bắt ép được tôi (hebe kiên quyết)

Cô lấy cây dao ra, đó là cây dao dài tấc rưỡi, là quà sinh nhật lần thứ 7 mà ba cô tặng cô, nó được làm từ 1 loại thiếc đặc chế ở Đức, nếu dùng đúng kĩ thuật, nó có thể chặt đứt 1 cây gậy dày 4 cm, bình thường nếu mặc áo dài tay, cô sẽ giấu nó dưới tay áo, không thì thu lưỡi dao lại bỏ vào túi quần

Nói sao thì nói, dù gì cô cũng là 1 nữ sinh, kiến đông giết chết voi, lũ người này quá nhiều với những cây gậy tròn to, còn cô chỉ có 1 cây dao ngắn, làm sao địch nổi tất cả họ.

Cô bị quất trúng vào chân, khụy xuống, theo phản ứng cô gạt té chân vài tên, nhưng 1 gậy nữa giáng vào lưng cô, bụng cô rời tay, vai. Tuy nhiên, người bị cô đánh thương cũng lên tới hàng chục tên.

Nửa tiếng, cô đã hoàn toàn khụy xuống mặt đất, những tên đầu xỏ hèn hạ, 1 tên tiến lại gần, định giáng 1 gậy vào Hebe. Bỗngưng trên đầu họ xuất hiện tiếng phành phạch của cánh trực thăng. Và rồi chiếc trực thăng đáp xuống, ánh đèn quá sáng, họ trở mắt nhìn xem là ai

- Hebe vào đây ! (Jay mở cửa ra hô)

Hebe cố sức lê bước, Jay rút súng bắn yểm trợ cho cô

- Bọn bay, bắn nổ máy bay đó cho ta !

Hebe lên xong Jay lập tức cất cánh **ng vào lũ người áo trắng gồm giếc đó, họ rút súng bắn trả nhưng vô ích, đây là loại trực thăng làm bằng chất liệu tối tân chống đạn chống lửa chống mòn mà anh đã đặc làm bên Nhật

- Này, nhà cô ở đâu thế ?

Hebe đã ngắt đi từ lâu, Jay nhìn cô, bất giác không muốn rời con mắt, sao cái dáng cô ta ngủ thật dễ khiến người khác động lòng, nó hoàn toàn trái ngược với vẻ ngoài băng giá của cô. Trông cô lúc này thật yếu đuối và hiền lành, trong cô lúc này thật tự nhiên và đáng yêu. Đường như bây giờ cô mới chính là cô, tạo cho người khác cảm giác được sự mệt mỏi vì phải cố trụ vững của cô, thương cho cô cái mặt nạ cứng cỏi nặng nề đeo trên người từng ngày

- Tại sao phải cố tỏ vẻ chứ, như thế không phải tốt lắm sao ? (Jay lẩm nhẩm)

” Xin thông báo với ban điều hành, còn 10 km nữa là trực thăng sẽ **ng vào tầng nhà cao 200m, vì nó đã bị trượt quỹ đạo ”

Hú hồn ! Cũng may đây là trực thăng định vị tự động, nếu không hai người đã tan xác cùng tòa nhà, tại Jay cứ lo nhìn :tired:

- Sao anh lại đưa con nhím này về đây chứ (T.Trư nhắ nướ)

- Có biết nhà nó ở đâu mà đưa, chẳng lẽ anh phải chạy vòng vòng trên kia đợi cô ta tỉnh sao ?

- Theo phân tích của nhà tâm lý học, khi người đàn ông đưa phụ nữ về nhà có hai lý do, 1 là anh ta thích người đó hay đang để ý người đó, 2 là anh ta muốn làm bậy (N.Sướng tựa cửa nói mỉa mai)

- Hãy nói anh biết nơi ở của thằng đó để anh đi phá tiệm vì sự phân tích bậy bạ của anh ta, ba đâu ?

- TRong thư phòng (N.S)

- Cô ta đã bị thương, hãy gọi bác sĩ đến, à , mà đừng có nghĩ ngợi bậy bạ, dù sao chúng ta cũng là con nhà tổng thống, thấy người gặp nạn cứu giúp là chuyện thường

- Thì có ai nói gì đây, tự mình nhát mình, theo nghiêng cứu của nhà tâm lý học....

Jay mặc kệ N.S, anh chạy đi tìm ba :

- Ba, con đã gặp được người của tổ chức Báo Trắng, trước mắt cô ta tuy không phải là thành viên trong đó, nhưng con sẽ tìm cách lấy tư liệu từ cô ta

- Cô gái mà con vừa cứu ấy à, giỏi lắm, con quả không hổ danh là điệp viên tư nhân của ba, chỉ tiếc là con lại không chịu đi học để gia nhập vào tổ chức điệp viên chuyên nghiệp

- Ba lại rồi, con thích hoạt động tự do hơn là gò bó ở những trụ sở làm việc đầy phép tắc, vì là ba con mới chịu giúp, nếu không thì đừng hòng.

Sáng hôm sau, Hebe tỉnh dậy, cô đập đập vào đầu mình

- Nhức đầu quá, đây là đâu

Ngước nhìn xung quanh

- Cô tỉnh rồi à (Jay xuất hiện từ cửa)

- Đây là đâu ?

- Dinh tổng thống

Nhìn vào mình, thấy chiếc áo đã khác :

- Yên tâm, con nhím như cô ko ai dám **ng vào đâu, cô ý tá đã thay đồ giùm vì áo cô dính máu rất dơ, như thế không khéo sẽ làm dơ giường tôi

Hebe không nói gì lấy giấy bút ra ghi 1 mạch, xong đưa cho Jay :

- Xưa nay tôi rất sòng phẳng, anh đã cứu tôi, ân tình này tôi sẽ trả khi nào anh cần tôi giúp, đây là giấy cam kết

Jay nhận lấy, gấp bỏ vào túi

- Cô hãy nghỉ ngơi ở đây, sức khỏe còn yếu ko thể đi học được

- Ko được, tôi không quen ở nhà người khác

- Tùy cô vậy, chú tài, hãy trở cô ta về

NÓi xong anh xách cặp đi học, Hebe nhìn theo dáng lưng anh, cứ ngay người ra, cô nghi ngờ anh ta có phải là người mà ngày thường mình đều đánh lộn với nhau trong lớp, hóa ra anh ta cũng có mặt tử tế :

- Ôi trời, mình đang nghĩ gì vậy, mệt quá, về ! (Lê xuống giường)

Vài ngày sau, Hebe đi học trở lại, ko biết sao hai người vẫn cứ lạnh lùng với nhau như trước

- Sắp tới trường chúng ta sẽ tổ chức kỷ niệm 15 năm thành lập, đó là ngày hội lớn và quan trọng của trường. Tất cả các lớp sẽ phải chuẩn bị tinh thần thi đấu giành giải ” Profession Class “, năm ngoái lớp Queen đã giành được, năm nay tới phiên các em, nhất định không thể thua. Cô đã quyết định rồi, chúng ta sẽ diễn vở ” Hoàn Châu Cách Cách ”, về việc phân vai cô cũng đã anh bài sẵn, Ella vai Tiểu Yến Tử, N. Sướng Ngủ A Ca, Hebe Tử Vy, Jay Vĩnh Kỳ, Selina Tịnh Nhi, T.Trư Dương Tiêu, Twins cung nữ, Thất lang Vua Càng Long và Bi là thái giám

- Phản đối (cả lớp run động)

- IM, cô đã quyết định, cứ thế mà diễn

- Ko diễn (chọi tập)

- Thế có muốn cô nhờ phụ huynh các em mời các em diễn không hả (****) :scold:

Cả lớp yên lặng

- Các em có biết là thầy hiệu trưởng đã đưa một tẩn thư mời phụ huynh cho cô, thế mà tới giờ này cô vẫn chưa mời 1 ai cả, vì cô biết phụ huynh các em yêu cầu rất cao, nếu biết việc các em làm trên lớp chắc chắn các em sẽ rất thê thảm, cô nhọc công bao che các em vậy mà cuối cùng cô được gì chứ ? những tràng mắng **** của thầy hiệu trưởng, cái chê cười của các bạn đồng nghiệp, rằng cô bắt tài, ko thể dạy các em, ko thể bảo được các em, vậy cô phải làm sao đây (khóc)

- Thôi được, tội em đồng ý với cô vậy (Ella)

- Có mình em chịu sao đủ (khóc nhiều hơn) :oa_oa: :oa_oa:

- TỰi em diễn là được rồi (lần lượt nói)

- Các em nói nhé, tính mạng của cô nằm trong tay các em đấy (Hì hì, đây chính là khổ nhục kế, trận đánh ngầm thứ nhất coi như bước đầu thành công, lần đầu tiên các em thống nhất chung về 1 vấn đề)

7. Chương 7: Tập Dượt

- Muội đã phản bội lão phật gia để theo huynh, muội cảm thấy mình là người bội bạc đáng chết (Selina Tịnh Nhi)

- Muội yên tâm, nhất định huynh sẽ uội một cuộc sống sống không bằng chết, huynh sẽ bỏ hết tất cả để đưa muội đi phiêu bạt giang hồ, uội làm ăn may xin tiền về nhà mua màn thầu cho huynh ăn (Dương Tiêu Tiểu Trư)

- Tại sao huynh lại đối xử với muội như thế, chẳng phải muội đã rất cố gắng làm cơm hộp cho huynh sao, thậm chí chủ nhật vừa rồi muội đã ngồi máy bay bay qua Hồng Kông học làm bánh kem cấp tốc...

Cốc, bập, bốp Trương Đình ối họ vài hèo

- Lời thoại các em chế ở đâu ra thế hả ? :chem:

Lúc này Hebe đang mơ màng nghĩ ngợi, nghĩ về tên trùm Báo Trắng, nghĩ xem cách giải quyết ra sao, và nghĩ xem nguyên nhân vì sao tên Jay cứu mình, lạ thật, nếu bản thân thấy kẻ thù sắp chết chắc chắn sẽ rất vui, đằng này lại còn đi cứu để tự chuốc họa vào thân sao

- Này Hebe, tới em rồi đấy

- À, vâng

Jay và Hebe bước lên giữa lớp

- Tử Vy, muội có nhìn thấy huynh ko ?

Thừ người ra không nói gì

- Hebe, nói đi chứ, em đang diễn mà

- Hả, dạ, lần nữa...

Jay lại nhắc lại lời nói

- Tử Vy, muội có thấy không

- Xin lỗi, tôi phải đóng vai gì vậy (ngơ ngác hỏi)

- Em đang mơ à, em là Tử Vy ấy

- Khoan đã, cho em nhìn lại lời thoại (lật tứ tung tờ kịch bản)

- Thôi được cập sau tập trước vậy :just_out:

N. Sướng la :

- Tiểu Yến Tử, muội trèo lên nóc nhà làm gì, mau xuống chứ, nguy hiểm lắm

- Huynh yên tâm, muội không té đâu, muội muốn bắt con chim này

- Cũng phải, mà ở độ cao đó cho dù té cũng không chết đâu, bức quá chỉ gãy tay gãy chân, mà cho dù muội chết,

huynh sẽ xây kim tỉnh uội nằm, theo chứng minh của các nhà nghiên cứu học thì nếu có kim tỉnh, xương sẽ hóa cốt chậm hơn là nằm đất

Lúc đó có đoạn Tiểu Yến Tử bay lên, Ngũ A Ca kéo áo lại, nhưng không biết bị ma nhập hay sao mà hể mỗi lần NS **ng vào áo Ella là cứ đều xé rách nó :

- Huynh vừa phải thôi chứ, tại sao huynh cứ thích xé áo của muội thế hả ?

- Tại áo của muội quá dỏm đấy nhé, muội thử xé áo của huynh coi có rách không ?

- Gì mà dỏm, muội đã mua nó khi lần đầu tiên nhận được Cat-sê bởi trò ảo thuật huấn luyện thú, nó đáng giá mấy chục đô đấy nhé

- Thôi được, để chứng minh là áo muội dỏm, huynh sẽ dẫn muội tới Shop thời trang S & K nổi tiếng mà huynh hay mua để biết gì là hàng hiệu

- Các em có thôi ko hả, đây là buổi tập dợt, tập dợt ! Rõ chứ ! :scold:

- Tử Vy, muội có nhìn thấy ko ? (Jay)

- Ko, tại sao muội lại không thấy gì cả, tại sao vậy ?

- Muội đừng lo, đại phu nói đó chỉ là bệnh, sẽ khỏi mà, cho dù muội không thấy, huynh sẽ làm đôi mắt uội

- Cám ơn, mắt huynh vừa nhỏ vừa hí, để dành cho huynh xài còn chưa đủ

Jay cố nhịn

- Muội cứ yên tâm đặt mình cho huynh, huynh sẽ là đôi vai vững chắc uội dựa

- Bộ muội không có vai sao cần vai của huynh

- Muội đủ rồi nhé, không nhờ huynh cứu muội đã chết từ lâu rồi

- Ai biểu huynh cứu chứ

- KHÔNG cứu để muội chết à

- Kệ muội chết >.

- Thôi được, huynh là người garlang không tính toán

- Mà huynh có âm mưu gì đây, tại sao lại cứu muội rồi còn gọi bác sĩ và trở muội về dinh tổng thống

- Muội đừng hiểu lầm, vừa lúc đó huynh đang lái trực thăng để hóng gió chứ không phải cố tình, sẽ có vụ làm ăn cần thương lượng với muội, nhưng đây chưa phải lúc

Trương Đình lúc đó đang thất vãi trắng lên trần nhà để treo cổ tự tử

Giờ giải lao (Đang trong quá trình cấp cứu TĐ tỉnh)

- Tiểu trư, mình lại làm cơm hộp cho cậu này

T.Trư nhìn :

- Được, đằng nào tôi cũng phải trả tiền, vậy chẳng thà tôi nhận, nhưng tôi không ăn, tôi sẽ đưa cho N.S, tức có nghĩa là tôi vẫn không tiếp nhận cô, N.Sướng, anh tặng em cơm hộp này (T.Trư vừa nói vừa móc bóp ra trả tiền cho Selina mà ko hề hay biết, mình đã bắt giặc bị Selina dụ vào cuộc chơi ngốc nghếch này, và anh luôn là người bị chơi)

- Anh cho em cơm hộp à, thật bất ngờ, cảm ơn anh

- Ăn đi (hà, đây chính là hộp canh thừa rau cạn của con chim bảy màu đó, Nguyên Sướng ăn vào sẽ ối mửa cho coi, kể cũng tội, ko ngờ lại bị anh mình chơi khăm)

- Oa...đây là cơm gà nổi tiếng ở Bắc Kinh, Selina, nếu sau này cậu làm chị dâu của mình thì mình sẽ có khẩu phúc lắm đấy, tài nghệ nấu ăn của cậu cao thật

- Cám ơn, ngon chứ (Thật ra mình đã kêu người làm lái trực thăng qua bên Bắc Kinh mua)

- Sao, không phải cơm thừa à..... (Tiểu trư nhìn ngơ ngác, anh bắt đầu phân tích những hộp cơm đó, xem lần sau anh nên làm cách nào để khỏi bị mắc lừa, dường như anh đã xa vào bẫy của Selina từng phút)

Sau khi sử dụng hết tất cả muối, giấm , đường, tỏi, hột é, ớt tương, dầu cù là, thuốc đánh con cọp, cuối cùng Trương Đình cũng tỉnh lại, cô nhe nanh lòi vuốt ra mà nói nếu lần này không dàng hoàn với cô thì có mà chết bầm cả đám

- Hoàng Thượng Giá lâm (Bi)

3 anh em con nhà tổng thống tháo mũ ra đá tay trước ngực trái cúi đầu ra đáng quý tộc

- Tham kiến hoàng thượng !

- Tử Vy, tại sao áo các con lại đen thế (Thất Lang Hoàng Thượng)

- Như vậy là trắng lắm rồi (Hebe)

- Con chưa sử dụng bột giặt Viso trắng sáng sao, đây là thước đo độ trắng sáng, cho chú mượn áo nào....

Trong quá trình chờ đợi áo khô, Tiểu Yến Tử bê chum rượu từ trong phóng ra mắt trốn ỉ vào người Bi

- Này, sao hôi ... nách thế, xài mỹ phẩm gì vậy ? :scowl:

- Giỡn à, dám nói vậy với tôi hả, dù sao thì cũng chẳng bằng cô, da mặt vừa thô vừa cằn, mụn mọc đầy mặt như trái xầu riêng, mắt lồi y như hột vịt lộn, lỗ tai banh chanh tướng lỗ tai voi, chân như cây roi làm cột.
>.

- Các bạn cũng đừng lo là thân thể mình có mùi, bởi giờ đây chúng tôi đã phát minh ra chai lăn Rexona dành cho nam giới, đảm bảo cho bạn sự mềm mại và sáng khoái suốt 24h (N.S nhìn hướng ống kính cười)

- Các bạn lo lắng bởi sắc đẹp của mình bị tàng phai ư, các bạn lo rằng da sẽ bị lão hóa ư, hãy dùng mỹ phẩm đặc chế của chúng tôi ” Biore for girl ” với các hạt chất chống mụn làm sạch và xe nhỏ lỗ chân lông (Selina giơ chai Biore lên)

- Búa ò re (Tất cả nhìn vào màn hình và tươi cười nói)

Trương Đình trút hơi thở cuối cùng và ra đi một cách âm thầm.

8. Chương 8: Thách Thức

Giờ ra chơi tại căn tin của Trường , Ella dùng bữa thật ngon ở một góc bàn, một nhóm nữ sinh lớp Queen đến gây sự :

- Hóa ra cậu là học sinh lớp King đấy à, chúng tôi thấy cũng đâu có gì đặc biệt

- Chào mấy bạn, ngồi chung không (Cười chào)

- Không, những người đẳng cấp như tụi tôi thì không bao giờ muốn ngồi chung với loại người như cô, chỉ tổ tự hạ thấp bản thân

- Còn những người nhỏ nhen như chúng tôi thì chẳng bao giờ muốn nói chuyện với những người cao ráo như các cô chỉ tổ tốn hơi, vì theo nghiêng cứu của các nhà sinh học thì đa số những động vật đầu óc bã đậu, tứ chi sẽ phát triển (Nguyên Sướng bẻ mâm cơm đến ngồi bên Ella)

- Tên kia, người nói gì hả?

- Và những loài vật đó chắc chắn không hiểu tiếng người

Họ quăng phần cơm xuống định xông vào đánh cho N.Sướng tơi tả, nhưng Ella đã thôi miên làm họ ngất đi :

- Cô làm ơn đừng cứ để bộ mặt không biết xấu hổ đó ra được không, bị xúc phạm như thế mà còn cười à?

- Tôi bị anh xé áo còn chưa làm gì thì hướng chỉ là vài câu nói....

- Mặc kệ cô (N.S cầm cuối ăn)

Tan học, một nhóm người lớp Queen dùng dùng kéo đến với vẻ tức giận :

- Học trưởng lớp King đâu, ra đây gặp mặt tôi nào ! :chem:

- Có chuyện gì thế (Jay)

- Giờ ra chơi lính lớp cậu xúc phạm người lớp tôi, vụ này tính sao nào ?

- Lạ nhỉ, vừa ăn cướp vừa la làng à, sao không nói nguyên nhân vì sao mà tôi xúc phạm mấy người ấy (N. Sướng)

- Học trưởng Queen, chính họ đã xúc phạm bọn em (chỉ vào Ella và N.S)

- Thế cậu muốn gì nào ?
 - Một là giao hai tên kia ra công khai xin lỗi lớp bọn này, hai là đánh !
- Hebe phóng dao xẹt qua lỗ tai anh ta rơi ra đúng một giọt máu :
- Tôi xưa nay không quản chuyện người khác, nhưng đừng co vào chỗ tôi mà làm ồn, tôi chúa ghét tiếng ồn !
 - Tồn thất nặng nề bao nhiêu hử, cái xúc phạm đáng giá bao nhiêu, tôi sẽ đền cho (Selina mở cặp ra lấy từng cộc tiền quăng vào người họ)
- Tên học trưởng tức giận giơ gậy định giáng vào Selina, T.Trư lập tức đưa tay ra đỡ cho cô, nhanh như chớp, anh thụi một đấm vào bụng anh ta
- Dám đánh học trưởng lớp tôi à
- Bọn lính lấy Phi Tiêu ra phóng, Ella thôi miên nó dừng lại và rút hết xuống đất, bọn họ chơi phần hạt tiêu, N.Sướng lấy quạt máy tự chế ra thổi lại về phía bọn họ, họ bê ghế lên chơi, Twins, Bi, Thất Lang đá văng nó đi nơi khác. Jay lộn nhào 1 cái đáp xuống bên học trưởng Queen, rút gậy ra kề vào cổ anh ta
- Có dừng lại không, ở lớp tôi mà dám làm càn à, bảo họ dừng tay lại
- Lúc này chiến tranh mới tạm thời dịu xuống :
- Không phải chúng tôi sợ các người, nhưng chúng tôi đã hứa với cô chủ nhiệm không tùy tiện đánh nhau trong lớp, nếu muốn phân định thắng thua thì hãy giải quyết trên trận so tài sắp tới của trường, ko thì gặp nhau ngoài đường (Jay)
 - Được thôi, so tài thì so tài, dù gì theo lịch sử của trường thì lớp Queen luôn luôn thắng, năm nay cũng không ngoại lệ, nếu lớp cậu thua, từ đó tất cả học sinh lớp King các người nhìn thấy người của ta sẽ phải cúi đầu chào và gọi tiếng Đại ca, và phải công khai xin lỗi chúng tôi trước toàn thể sinh viên trường
 - Còn nếu lớp tôi thắng, các người phải dọn vệ sinh lớp chúng tôi một tháng
 - Quân tử nhất ngôn (2 người vỗ tay ba cái làm lời hứa), bọn bay, rút !
- Trương Đình ở ngoài lớp chứng kiến toàn bộ cảnh tượng, cô cảm động bật khóc
- Lần đầu tiên chúng em vì cô mà không đánh nhau, lại còn chung sức đối chọi với giặc ngoài, cô thật xúc động quá ... :bye:
 - KHông phải đâu cô à, nếu như cô không lấy phụ huynh bọn em ra dọa thì bọn em đã xử họ từ lâu, hơn nữa, hồi nãy ai nói là ai đánh được họ thì ai sẽ là lão đại nhỉ (N. Sướng quay qua hỏi mọi người)
 - Tất nhiên là mình, mình là người đã triển khai thể trận thập bát la hán.... (Twins)
 - Cùi bắp á, không nhờ liên hoàn cước của ta thì mọi người đã banh xác rồi (Bi)
 - Gì, dám nói thế à, cây quạt ba tiêu của ta cứu được mọi người khỏi mắc cay muối tiêu nhé (N.S)
 - ...
 - Hóa ra là thế à(Trương Đình mừng hụt) --

9. Chương 9: Thoát Hiểm

Tan học, Hebe lái mô tô về nhà, giữa đường, từ đằng sau xuất hiện hàng chục chiếc mô tô trắng đuổi theo, cô tăng tốc phóng nhanh qua cầu, luồn qua hẻm nhỏ, chiếc cầu đi bộ quá chắc, cô cán lên lan can cầu mà chạy, rồi nhấc đầu xe xuống cầu thang, đột ngột quay xe 360 độ chạy ngược chiều phóng qua luôn làn xe của họ. Tới 1 con đường chật nhỏ, cô đã hoàn toàn bị vây hai đầu, và càng không may, xe cô hết xăng.

Cô bức lực quăng bỏ chiếc xe, rút dao ra chuẩn bị 1 ven sống chết

- Cô hãy theo chúng tôi về

- Tôi không đi đâu cả

Từ đằng sau chiếc xe không mui tông thẳng vào làng xe trắng tới bên Hebe :

- Hebe, mau vào (Jay)

Hebe nhảy lên, chiếc xe tiếp tục rồ gas tông luôn qua làng xe trước mặt rồi phóng đi với tốc độ nhanh như ánh sáng. Bọn áo trắng dai dẳng vẫn không bỏ cuộc, tới 1 thương trường rộng lớn, Jay nhảy xuống xe mở cửa kéo lấy tay Hebe chạy thẳng vào trong, tay anh nắm chặt đến nỗi cả Hebe còn thấy rất đau, và thậm chí còn cảm nhận được sự khấn trương của anh. Lạ nhỉ, người họ đuổi theo là tôi chứ có phải anh đâu mà anh lo, tôi còn chưa lo nữa là...

Tới tầng thời trang, Jay kéo thẳng Hebe vào buồng thay đồ

- Này, anh...,(Chưa kịp nói, Jay đã khoá chặt cửa)...Bỏ tay tôi ra !

Cô nam quả nữ trong một gian phòng thật kì cục, vả lại, Hebe trước giờ ghét nhất là đơn độc tiếp xúc với người khác, đó làm cô ngại ngùng cả người, đầu cô cứ cúi thấp xuống đất không dám nhìn lên.

Jay nhìn cái dáng vẻ cố giữ bình tĩnh của cô tỏ ra đắc ý, bất giác cười thầm trong bụng, hoá ra khuyết điểm của cô là ko dám đứng với người khác giới trong không gian nhỏ hẹp, con nhím mọi ngày giờ đây như bị gãy hết gai, cô có biết là cô đang rất tức cười không nhỉ ?

Tên Jay mãng xà đáng ghét, anh có biết là ko phải do tôi ngại cùng anh tierp61 xúc, chỉ là tôi ko biết tôi nên nói gì, vì cơ bản thì tôi là người ít nói, vả lại, cái cảm giác anh nắm chặt vào tay tôi thật chẳng dễ chịu chút nào.

Nếu lúc đó tôi không kéo tay cô thì tôi kéo chỗ nao đây, chẳng lẽ tôi nắm cổ áo cô mà dắt đi như dắt ***.

Anh có thể chạy và tôi chạy theo

Như thế rất dễ bị lạc

(Tất cả những đối thoại trên là họ đang nghĩ trong đầu, ghê thật, tâm linh tương thông)

1 tiếng sau họ bước từ phòng thay đồ ra với ánh mắt kinh ngạc của mỗi người, họ đã làm gì trong đó cả tiếng trời, đó là câu hỏi mọi người đặt ra (có trời biết)

Jay chở Hebe ra ngoại ô tới 1 cánh đồng bát ngát xanh, gió lướt qua thổi bay đầu tóc, ánh nắng dịu nhẹ làm mát lòng người

- Còn không mau băng lại vết thương đi (Jay đưa bông băng)

Đó là vết cắt rất sâu, nguyên nhân vì sao ư, hãy nghe tường thuật : Lúc đang đứng trong phòng thay đồ, không biết từ đâu chuôi ra con ong chết tiết hơi thối, nó cứ bay vò vò vò vò, Jay quyết định rút gậy ra đập, đập không trúng nó trúng vào...mũi Hebe (ôi trời, cây sặc đó cha nội), thế là mũi Hebe dẹp lép như cái bánh tét, không thể bỏ qua được một lỗi lầm quá đáng như vậy , cô đã rút dao ra chém loạn xạ, trước tiên cô múa dao cạo sạch râu quanh mõm của anh ta, cái mà làm cho anh ta trở nên gớm ghiếc và *** đáng (Hơi bị thô thiển), xong cô chèo lên vai anh ngồi chồm hòm và chuyên tâm cạo đầu vừa trắng vừa láng, tuy nhiên cô cũng thương tình mà để lại vài cọng tóc làm mái che bớt đôi mắt hí của anh ta, rồi kẹp con dao vào miệng anh ta kéo 1 phút, thế là miệng anh ta bầy nhầy như một đồng, anh rú lên thảm thương và tức giận vì tạo hình mới quá quái như thế, Jay nắm chân cô mà quay, đầu cô bị vang vào bóng đèn, chảy máu như vòi nước, đúng tư thế cô đá anh đâm thẳng vào chiếc kính soi đằng sau, mảnh kính vỡ chia chia lên mà vừa lúc Hebe rút xuống, thế là đâm cái rẹt vào cánh tay. (Hình như hình ảnh đã quá phô trương)

Trở về hiện trường, Jay kiên quyết kéo lấy tay cô mà băng lại, anh đổ 1 chai oxy già vào, cộng thêm muối chanh tương ớt rượu đế và tất cả những gì mặn và nồng nhất để sát trùng siêu sạch, xong lại thắt một cái

nút rõ mạnh, thế nhưng Hebe vẫn không hề kêu la một tiếng mặt dù rất đau, cô chỉ còn cách là nắm chặt chuôi dao để giải tỏa.

Jay nhìn thấy dáng vẻ cố chịu đựng của cô mà thương, anh mới lên tiếng rằng :

- Tổ chức Báo Trắng không phải là tổ chức đơn giản, họ đã muốn cô thì làm sao cô có thể thoát được họ. Cứ thế này trước sau cô cũng gặp nạn, tại sao không nhờ sự giúp đỡ của cảnh sát
- Anh tưởng rằng cảnh sát giỏi lắm sạp, nếu họ gọi thì sẽ không nhiều người chết một cách oan uổng như vậy
- Nhưng chí ít thì cô cũng được bảo vệ an toàn
- Vả lại thì...Tôi không quen để người khác giúp, việc của tôi tôi sẽ tự giải quyết
- Tại sao lại phải tỏ ra kiên cường để chứng tỏ cho người khác thấy là ko ai làm tổn thương được cô mà trong khi cô biết rằng như thế là đang tự làm tổn thương bản thân. Tại sao phải làm con nhím để tự cách li với mọi người trong khi thực tế cô hoàn toàn không phải là người như vậy
- Tôi đủ kiên cường để tự vượt qua mọi thứ
- Nói mình kiên cường ư, ngay cả việc than 1 tiếng đau cô cũng không dám, Vì sao cô không inh được quyền làm 1 con người bình thường, là lúc cần giúp đỡ lúc buồn hay bị tổn thương hãy nói ọi người nghe, như thế không phải là mong được người khác thương hại, nhưng chí ít cô sẽ nhận được sự an ủi động viên, bởi vì, kiên cường không có nghĩa là đơn độc, cô hiểu chứ ?

- Thế anh tưởng là sẽ có người nghe tôi nói sao (Hebe cố kiềm nén cảm xúc), ngay từ lúc vào tiểu học, các bạn cách li tôi bởi tôi là con của trùm Hắc đạo, họ nói xấu sau lưng tôi, cài bẫy tôi và đánh tôi vì cho rằng tôi là kẻ xấu, lúc đó tôi làm gì chứ, tôi chỉ biết cho họ đánh, cho họ phỉ nhổ vào mặt, vì tôi biết, sự thật một trong số người thân của họ đã bị mất mạng dưới tay ba tôi. Đã nhiều lần những giọt nước mắt rơi ra tôi ngỡ như nó sẽ dừng khô héo, và những vết thương nhận được tôi tưởng đã kết lại thành vết sẹo, thế nhưng, khi nước mắt chưa khô vết thương chưa lành, hoàn cảnh lại lần nữa không ngừng giáng đòn vào tôi, ba tôi bắt tôi phải đủ can đảm và đừng bao giờ khóc trước mặt ông, mẹ tôi ko cho phép tôi được tự do và luôn phải ưu tú trước mặt bà, bạn bè coi tôi là kẻ thù mặc dù tôi không làm gì họ, cho nên giờ đây, tôi không còn nước mắt, không còn nỗi buồn, bởi vì tôi đã quen và dần bại liệt cảm giác....

Lời chưa dứt Jay bèn quay lưng qua hôn trực tiếp lên đôi môi mềm mọng của Hebe, nụ hôn bất chợt và không lí do. Thời gian như bị chặn lại trong khoảnh khắc đó, xung quanh như không còn ánh sáng chỉ nhờ nhịp thở của 2 trái tim soi đường.

BOP, 1 cái tát đủ mạnh, thế nhưng lần này mặt Jay lại không hề hấn gì, cô ngỡ là mình đã dùng hết lực nhưng thật ra, tay cô đang mất sức

- Thế bây giờ cảm giác sao hả ? (Nói với vẻ mặt hình như đang cảm giác về nụ hôn ngọt ngào)
- Anh....

Tim cô đập nhanh, diện tâm đồ hình như đã bay cái vèo lên tận nóc nhà, cô muốn rút dao ra đâm chết con mãng xà gớm ghiếc, nhưng mà đôi tay lại không chịu nhúc nhích, tại sao bộ não cứ không thể điều khiển được hành động

Hebe mở cửa xe chạy ra ngoài, cô định đón xe về nhà

- Hebe khoan đi đã, ít ra cô cũng cho tôi cơ hội nói chứ
- Nói gì (Hebe dừng lại trước cửa xe Taxi)
- Là tôi muốn hợp tác với cô để bắt chọn ỏ Báo Trắng, cô sẽ nhận lời tham gia vụ buôn lậu lần này, và tôi sẽ đóng giả làm bạn trai cô, lúc đó hai chúng ta sẽ hợp sức thu thập chứng cứ phạm tội của hắn
- Tại sao tôi phải hợp tác với anh ?

- Hebe, đây là cách duy nhất để cứu lấy mọi người và cũng để tự cứu lấy bản thân, cô biết rõ hơn ai hết là tổ chức của họ nguy hiểm đến cỡ nào, chẳng lẽ cô còn muốn có thêm nhiều người chết 1 cách oan uổng sao

Hebe ra chiều suy nghĩ :

- Vậy thì 1 mình tôi là đủ, cần gì phải có anh theo

- Đừng quá cố chấp, tôi đi để đảm bảo an toàn tính mạng của cô, 2 người sẽ có thể tương trợ lẫn nhau, cả cảnh sát cũng chưa làm gì họ được thì cô nghĩ một mình cô có thể chống lại bọn họ sao

- Hóa ra việc anh cứu tôi là vì có mưu đồ riêng, anh muốn lợi dụng tôi để tiếp cận họ và bắt trọn ổ họ

- Tôi thừa nhận là tôi có ý định lấy tư liệu từ cô, nhưng sau đó thì...(không đợi anh nói hết. Hebe đã lên xe mất) sau đó thì...thật ra tôi cũng không muốn cô gặp nạn, mà tại sao tôi phải giải thích với cô chứ (làm nhảm 1 mình)

Ngày hôm sau :

- Chúng ta sẽ có kì đi dã ngoại biển 4 ngày, đây là truyền thống của trường, năm nào cũng vậy, trước khi tổ chức cuộc thi văn nghệ giữa các lớp thì chúng ta sẽ đi chơi để coi như là tạo cảm tình bằng hữu với nhau. Các em sẽ thi chèo thuyền, thi xây dựng trại và thi tìm kho báu, những trò này sẽ lấy điểm để cộng luôn vào điểm diễn kịch sắp tới. Bnag82 cách nào đi nữa các em cũng phải lấy điểm trọn, bởi vì lớp Queen không phải là đối thủ nhẹ cân

- Ôi nhào, rách việc (Tiểu trư)

- 2 ngày nữa chúng ta sẽ đi, cả lớp chúng ta không được thiếu 1 ai cả. Yên tâm, cô đã gọi điện báo với phụ huynh các em rồi. Các em đừng hòng mà trốn cô.

10. Chương 10: Đẳng Sau Sự Giàu Có

Hôm nay, trên lớp học, giờ nghỉ tiết rảnh rỗi, Selina bèn lấy chai sơn lông mày bằng nước mà cô vừa mới tậu được ra quậy, 1 tờ giấy rút dưới chân cô

- Gì thế này (lụm lên xem)

Rồi tiện tay cô đặt nó lên bàn, lấy chai sơn đè lên, mãi loay hoay sao cô làm đổ sơn lên tờ giấy

T.Trư từ ngoài bước vào

- Đây, cô đang làm gì với bức thư của tôi thế hả

T.Trư đẩy đổ hết mỹ phẩm xuống đất, giật vắt tờ giấy lên xem

- Nó đang ở trong học bàn tôi, tại sao cô lại lấy ra, cô lục lọi cặp tôi à?

- Ko có, nó tự rơi ra đấy nhé, Sax...làm gì mà dữ dằn vậy, nó đáng giá bao nhiêu, để tôi đền

- Đáng giá ư, đây là bút tích mẹ tôi để lại, có tiền cũng không mua nổi, giờ tôi lấy tiền đưa cô rồi đâm cô vài nhát được không hả, loại người như cô chỉ biết tiền và tiền, nếu tôi có một điều ước, tôi mong sao trên đời này không có loại người như cô, rác rưởi (Quăng tờ giấy vào mặt Selina, tức giận bỏ ra lớp)

Selina rưng rưng nước mắt lụm nó lên, làm gì mà **** mắng người ta dữ vậy, cô đâu có cố ý đâu chứ, chẳng lẽ cô thật sự vô dụng đến mức như thứ đồ bỏ đi, hax, mặc kệ, cô không quan tâm, nhưng sao mình thấy buồn quá.

Ella bèn qua an ủi cô, Hebe từ góc phòng trông ra, cũng muốn nói vài câu, nhưng thật, cô cũng không biết nên nói gì

Ngày hôm sau, Selina ngại ngần bước tới bên bàn T.Trư, đưa anh ta bức thư để trong phong bì hồng hồng rất dễ thương

- MÌNH đã thức trắng để điền lại những chỗ chữ bị mờ, dù sao thì tờ thư vẫn không bị rách
- Cho dù nó có rách hay không cũng không còn là bức thư nguyên vẹn của mẹ tôi, vả lại, tôi ghét nhất là mùi mỹ phẩm, nhất là cái mùi đã dính trên con người cô và trong bức thư tôi (Vừa phải thôi chứ, sis của tui mà để bị ông **** thế này à :scold:)

Selina cúi đầu buồn bã trở lại chỗ ngồi, mắt cô đỏ ***t hồng

- Anh cần gì phải nói nặng thế hả (Ella), dù sao cậu ấy cũng không cố ý, chính tôi thấy rõ ràng bức thư bị rơi xuống đất nên Selina mới nhặt lên mà thôi, tờ giấy ấy rơi như thế ai không tưởng là rác chứ ?
- Nếu bây giờ tiền cô rút tôi nói đó là rác được ko ?
- Đồ con trai nhỏ mọn

Tan học, T.Trư bước vào phòng vệ sinh, lúc anh đang rửa tay, một chiếc dao cắm phập bên anh, anh nhìn qua kính soi trước mặt, là Hebe :

- Đây là phòng nam sinh, cô có bị cận không vậy ?
- Tôi muốn nói chuyện với anh
- Cũng đâu nhất thiết phải ở đây, cô không ngại thì tôi cũng ngại...
- Hãy đặt mình vào trường hợp của người khác mà nghĩ, anh sẽ cảm thấy những điều anh làm là hoàn toàn sai
- Nhưng tôi không có sức trù tượng để nghĩ theo mọi hướng

Hebe quay mặt qua nhìn đắm đắm vào anh :

- Anh là đồ rác rưởi hôi thối
- Cô nói gì hả...
- Nói những thứ anh đã nói !

Hebe cười nghiêng miệng, bước ra khỏi phòng, bắt gặp vài bạn nam sinh, làm họ sợ hết hồn

Trước cổng trường, Selina đứng lóng ngóng chờ đợi người đến đón cô về, tại sao hôm nay lại trễ đến vậy, vừa lúc một đám thanh niên tạt qua, gặp cô tay bắt mặt mừng

- Selina, cậu đấy ư, ôi trời, hoá ra cậu học ở đây à, từ lúc tốt nghiệp tới giờ không thấy cậu đâu, gặp lại cậu vui quá
- Chào mấy cậu (Selina buồn rười rượi)
- Này, có chuyện gì làm cho nàng công chúa của chúng ta buồn thế, thôi thì hãy đi vui chơi với bọn này đi
- MÌNH bận rồi...
- Nhưng mà...
- Biết mà, theo thói quen chứ gì, đây (Selina móc tiền đưa cho họ), các cậu đi chơi vui vẻ nhé
- Thật ra thì...có một chuyện rất là nan giải, tối nay mình có cuộc hẹn với bạn trai, mà trong khi mình lại không có một xu dính túi, vốn nhĩ mình đi vay các bạn mà lại chẳng có ai có, cho nên ... (1 đứa nói)

Selina lại móc thêm 1 sấp tiền

- Đây, diện một bộ cánh thật đẹp vào
- Ôi, cảm ơn cậu, cậu lúc nào cũng chu đáo cả, mình sẽ trả cậu sau vài ngày
- KHÔNG cần đâu, thật ra thì có bao giờ mọi người trả tiền ình chứ

Bọn họ cười ngượng ngùng, vừa lúc đó chiếc điện thoại reo, báo cho Selina biết cô phải đón xe về, cúp điện thoại

- Wow, đây chính là chiếc điện thoại mình hằng mong ước, mình đã phải không ăn sáng để muốn có nó, cuối cùng phải nhập viện vì đau bao tử (1 đứa khác)

Selina rút chiếc sim card ra đưa ĐT cho họ :

- Vậy cậu lấy mà xài, vả lại mình cũng còn rất nhiều
- Selina này, mình chưa từng thấy chiếc nhẫn nào đẹp như vậy cả, hôm nay là sinh nhật mẹ mình mà mình khiêng có tiền để tặng bà (đứa khác nữa, xin thông báo đó là chiếc nhẫn kim cương 18K, chắc từng đứa bọn họ phải lấy ình một thứ gì đó cho bằng được thì mới chịu đi -.-)

Selina tiếp tục tháo chiếc nhẫn ra, định đưa, người đó cũng định lấy, nhưng T.Trư đã giắt lại từ đằng sau :

- Ko có tiền mua quà thì tìm cách làm ình bớt giả dối, như thế mẹ cô đã đủ an ủi lắm rồi, còn những người kia, chưa mua được ĐT thì đừng gọi, ko có tiền đi chơi với bạn thì ở nhà, cô ta không phải ấy rút tiền miễn phí của các người, còn không chịu trả lại đây sao ? :chem:
- Anh làm gì thế, họ là bạn của tôi (Selina)

- Im (dữ tợn nạt)

Lần lượt trả lại đồ rồi rút xéo, T.Trư nhét vào tay cô vật vừa đòi lại

- Thì ra ngoài việc dùng tiền để mua những thứ sấm trên người cô, cô còn phải dùng tiền để mua lấy tình bạn, cô có biết rằng cô đã trở thành cái xác để người ta hút tiền, cô không cảm thấy là cô rất tội nghiệp sao ?

- Vậy ư (cười ngốc nghếch), có lẽ vậy, ngay từ nhỏ ba tôi đã đưa cho tôi bất cứ thứ gì tôi cần, mẹ tôi cho tôi những bộ trang sức đắt giá, quá nhiều tiền, tôi phải làm gì với nó chứ, ba tôi không cho tôi tùy tiện kết bạn, ngày nào cũng chỉ có chú tài xế chở tôi đi và về, mua sắm, phung phí, tất cả, nhưng chỉ có một mình tôi. Mẹ tôi không cho tôi ăn mặc quá đơn giản, bởi bà là hoa hậu, do đó tôi như con chim bảy màu mà anh nói, từ đó, bạn bè bắt đầu đổ kị và ganh ghét tôi, họ nghĩ tôi là con người xa hoa và kiêu ngạo, đó là khái niệm duy nhất trong đầu họ.

- Thế thì cô hãy thay đổi mình một chút đi, chẳng lẽ cứ để bản thân như cái máy rút tiền sao ?

- Tôi biết chứ, biết rất rõ là những người bạn xung quanh tôi đều là những kẻ giả tạo và đang lợi dụng tôi, nhưng tôi chấp nhận bị họ lừa, đơn giản là tôi muốn và cần cái cảm giác khi có bạn mà bỗng dưng tôi bị mất quyền có nó một cách vô cớ. Cái cảm giác ầm cúng và không đơn độc

- Vậy có bao giờ cô tự hỏi là nó thật sự rất ầm cúng không, hay là cố nhét mình tự lừa bản thân

- Lừa, anh sai rồi, họ tưởng rằng họ đang chơi tôi sao, họ tưởng rằng họ đã rất thành công trong việc lợi dụng một kẻ ngốc nghếch như tôi sao, nhưng thật ra chính họ mới là người bị lợi dụng, bởi vì mỗi khi như thế, họ lại tỏ ra vui vẻ, quý mến tôi trước mặt, cái bộ mặt giả tạo của họ thật tức cười làm sao, trông cứ mà tội nghiệp (giọt nước mắt rơi ra, lấy tay cố chùi nó đi, một hành động che giấu ngốc nghếch)

- Thật ra tôi...tôi rất...ý tôi là...tức là...tôi thấy rất ngại vì lời nói của tôi hơi sáng

- Anh biết anh sai rồi sao (****) thật quá đáng mà...nhưng không sao đâu (giọng nói bỗng nhiên lắng xuống), có thể tôi quả thật là con người vô dụng, ngoài tiền ra, tôi không có thứ gì cả, tôi đã quen dần với những câu nói đó rồi

- Ko đâu, có tiền cũng giúp được nhiều người mà, thật ra, nếu cô muốn thì tôi cũng có thể làm bạn...

Chưa dứt lời, Selina nhón gót nói nhỏ bên tai anh :

- Giả đấy, sự thật thì đó là câu chuyện do tôi bịa ra, anh đã bị tôi lừa rồi (Cười hả hê trong khi mắt vẫn còn nước, đón xe đi về)

T.Trư dôi theo, tại sao anh lại không có cảm giác giận, ko tức, ko bực, anh chỉ nhìn theo Selina mà cười thầm :

- Nhưng nước mắt của cô là thật, và những gì cô nói, quan trọng, tôi cũng biết đó là sự thật, lần này thì cô đã không thành công rồi, vì thật ra, cô đã không lừa được tôi

Tối đó, Hebe đi mua đồ ở ven biển, bất chợt nghe được đối thoại của hai tên mặt đồ trắng đứng sau lưng cô :

- Lần này sắp đại sẽ tổ chức vụ bắt cóc những đứa con nhà giàu để tống về một mớ tiền. Nghe nói sẽ là những đứa học sinh trường Đinh Phong nhĩ

- KHÔNG phải những đứa mà chỉ có một thôi, 1 người nặng kí nhất và dễ làm việc nhất, chính là con ông chủ tịch tập đoàn giàu có nhất châu Á ấy, ông già này y y đêm có 2 , 3 vệ sĩ bảo vệ con ổng, để rồi xem

Hebe nhìn qua mới biết họ là hai tên say rượu. Vả lại, họ đang nói tiếng Pháp, mà không may cho họ, Hebe lại là người biết nhiều thứ tiếng, do đó sự chú quan của họ đã bị bại lộ cho Hebe

- Bỏ tôi ra, tại sao lại bắt tôi

Tiếng nghe quen quen, Hebe nhìn theo hướng có tiếng nói vừa rồi, là Jay, cô bèn dừng xe qua đó hỏi

- Các anh làm gì bắt giữ anh ta thế

- Anh ta uống hết mười mấy chai rượu Tây của chúng tôi vậy mà giờ bỏ về một mạch, không chịu trả tiền cho chúng tôi

- Được rồi, tôi là bạn của anh ta, để tôi trả

Trả tiền xong, Hebe dìu Jay dậy, lúc đó anh đã đứng không vững, Hebe đành đưa anh đến ngồi ở bãi cát ven bờ, chờ anh tỉnh rượu. 2 người ngồi kế nhau, rồi Jay bắt đầu lảm nhảm :

- Cô biết không, cái chết của mẹ tôi thật oan ức...tôi ghét cái tát, xúc phạm !

- ANh đang nói gì thế

- Tôi nhớ như in cái lần đó, khi nhũ, khi say, đánh, dẹp bỏ bà ta...

Nói xong, anh gục bên vai Hebe, cứ thế ngủ thiếp đi. Sóng biển vỗ dồn dập, gió mát thổi gắt gao, bất chợt một cơn mưa nhỏ nhưng dai dẳng rơi rải xuống mặt biển, lạnh không có tiếng người, cơn mưa không đủ lớn để làm con người tỉnh giấc

- Nói tôi sống nội tâm, thật ra anh cói khác gì tôi chứ (Hebe nhìn dáng vẻ ngủ của Jay mà nói)

Rạng sáng 5h, Jay chợt mở mắt, nhìn quanh, Hebe đang ngồi sững sờ bên mình, đầu mình đang để tự do trên đó

- Tại sao...(sững sốt)

- ANh bị say và tôi đưa anh tới đây

- Cô thức trắng (nghi ngờ)

- Nếu cả hai đều ngủ ở bờ biển sẽ không an toàn

- Sao cô không kêu (nhần nhó)

- Mưa mà anh cũng ko tỉnh nói chi là kêu

- Thế tôi dựa vai (ái ngại)

- Có điều là vai tôi đã rất ê khi cái đầu nặng như cái thân của anh đã suốt đêm tựa vào, còn chuyện gì hỏi nữa không

- Tạm thời chưa

- Thế thì tôi về

- Này, đã vậy thì cùng nhau coi mặt trời mọc đi, rất tuyệt, đã lâu lắm rồi tôi không có cơ hội nhìn nó (tỏ vẻ)

Thế là Hebe đồng ý ở lại

- Thật ra hôm qua là ngày giỗ mẹ tôi

- Giỗ mẹ anh mà anh lại đi uống rượu thế này à

- Cô không biết đâu, ba tôi là một người nghiêm nghị và chuyên quyền cố hữu, vợ con trong mắt ông ta phải là những người hoàn thiện và luôn biết hi sinh bản thân, 1 năm mà ông ta chỉ ăn được bữa cơm với gia đình 5, 10 hôm, mẹ tôi vì thế mà bị mắc phải chứng bệnh tâm lý trầm cảm, bà cứ suốt ngày lo lắng ưu sầu vô cớ. Lúc đó có người bạn thân luôn an ủi chăm sóc mẹ tôi, thế là ông tưởng bà ngoại tình, theo cái xỉ diện của những nhà lãnh đạo và cái kết cục của những người đàn bà sau lưng họ, là oan ức và bế tắc. Cuối cùng mẹ tôi đã nhảy sông tự tử trong 1 lần đi du lịch Paris, 1 tuần sau nhận được tin báo, ba tôi đã tức tốc bay sang đó để xác nhận, thế là mẹ kế của chúng tôi ra sức hành hạ

" Bọn nguyệt chủng các người, bởi vì ***** theo trai nên mới có bi kịch ngày hôm nay đây, không biết chừng tội bị chính là con rơi của cha nào "

" Bà không được xúc phạm mẹ tôi, bà đi dụ chồng người khác, bà không biết liêm xỉ "

- Thế là bà ta tát tôi, lấy gậy đuổi đánh anh em chúng tôi, bà ta muốn đuổi chúng tôi đi để giành trọn gia tài, may mắn khi ba tôi biết được sự thật đã đuổi bà ta đi và lập bàn thờ mẹ tôi. Nhưng dù gì, cái chết của mẹ tôi ngoài do chứng bệnh trầm cảm còn do ba tôi tạo thành, nên ngày đó tôi không muốn về nhà gặp ông ta chút nào

- Thế anh có hận ông ta không

- Có, nhưng tôi thật giả tội, vì trước mặt tôi cứ tỏ ra thân thiện với ông ta

- ANh làm thế là vì ông ta là người thân còn lại của anh, tôi biết, có những thứ không thể quên được, và cũng có những thứ không nhất thiết phải nhớ, tại sao cứ cố chấp không chịu quên đi những gì không vui và nhớ về những cái tốt đẹp. Tôi cũng biết, con người luôn có bản chất cố hữu, là vết thương luôn thích trở thành vĩnh viễn, nó sẽ khắc sâu trong lòng như thói quen tự nhiên, nhưng rồi chúng ta sẽ làm gì với nó chứ, cứ tiếp tục đâm theo vài nhát dao vào hay tìm cách cứu chữa nó, quá khứ đã qua không có nghĩa là sẽ lặp lại, còn nếu như anh cứ tiếp tục để vết thương rò rỉ, trước sau gì anh cũng góp phần tạo cho người khác vết thương tương tự, dù gì thì anh cũng có 1 lợi thế, là có thể tự quyết định, nên về và ăn bữa cơm với ba anh, hay ngồi đây để ngắm mặt trời mọc, theo tôi nghĩ thì ba anh vẫn còn đang đợi anh đấy, anh có muốn đánh cược không

- Được, tôi chấp nhận đánh cược với cô

Jay ngồi lên xe, hai tay anh ôm vai eo Hebe, Hebe nhìn xuống, vốn dĩ muốn phản đối, nhưng kệ, dù gì thì, cũng một lần này thôi, cô nghĩ.

Thế là Hebe tốc hành phóng xe về dinh tổng thống, chạy qua cổng chính, xuyên qua một vườn hia viên rộng lớn, men theo con đường nghênh đón quen thuộc, cuối cùng cũng đến cánh cửa cao lớn trang nghiêm, ngay tại đó, tổng thống đang chờ đợi sẵn

Jay bước xuống ngại ngần đến bên ba

- Tối qua ba về lúc 11h hơn, cũng may để còn kịp để thấp nén nhan ẹ con, rồi ba làm bếp đợi con về, hơi trễ nhưng có là vui lắm rồi, vì cái ngày này có bao giờ con chịu về nhà chứ, ba rất mong để được cùng con và các em ăn bữa cơm trước bàn thờ mẹ con

- Ba, ưm...vậy con vào đợi, Hebe, cùng vào chứ ?

- không đâu, mình không quen

Jay gạt đầu bước vào nhà, Hebe quay đầu xe định về thì ba Jay đã chặn lại

- Cám ơn con, Jay được như thế chắc nhờ con nhiều lắm nhỉ, bác nghĩ là nó đã nói với con về vụ buôn lậu, như thế này, bác sẽ toàn quyền hỗ trợ con, nhưng còn Jay, nó là con trai của Bác, cái nó cần là 1 phụ nữ quý phái tương tự, con hiểu ý bác chứ ?

Hebe gạt kính mũ bảo hiểm xuống

- Bác yên tâm, con không phải là người ngốc

Rồi rồ gas đi mất

11. Chương 11: Quá Khứ

Học sinh tập trung lúc 5h sáng, sau hai tiếng đồng hồ ngồi xe. Họ tới khu rừng núi hoang vắng, đây là nơi tập trung của những nhà thám hiểm, bởi nó có một rừng cây um tùm xanh hàng chục triệu hecta đất mà xưa nay không ai có thể đi hết. Mặc khác, nó lại có những dãy núi với các sơn động đầy bí hiểm và hấp dẫn khám phá. Đây chính là rừng núi Bồng ma.

Mỗi lớp được chia cho những công cụ làm trại, nhiệm vụ của họ là sao cho phát huy được tài năng sáng tạo của mình, làm sao cho đẹp và tiện.

3 sis và 3 anh em một nhóm, họ đứng lóng ngóng suy nghĩ một hồi lâu, tức nhiên nổi bật nhất vẫn là Selina, vì cô đã lấy vải bao trùm từ đầu tới chân, cả đôi mắt cũng đeo lên đó chiếc kính đen, mũ rộng vành khẩu trang giấy box, cô cũng không quên lấy kính ra soi lấy soi để, đôi khi than vài câu

- Nắng gắt như thế này sẽ làm da mình đen sạm đi mất !

Hebe thì luôn tay lấy dao quay không ngừng, vì cô đang rất khẩn trương, miệng cứ lẩm bẩm :

- Tối nay mình phải ngủ chung sao ?

Ella luôn hưng phấn trước cảnh rừng núi thơ mộng, chim chóc ríu rít làm cô cứ không cưỡng lại được mà niệm chú :

- ưm ba la xì bùa, chim hãy xuống với ta, ưm...

- Nay, có chịu qua đây phụ một tay không hả, bộ muốn tối nay ngủ đất sao ? (T.Trư quát)

Vừa lúc đó một đám học sinh lớp Queen tạt qua chỗ họ huênh hoang mà nói :

- Xem lữ gia súc này này, trông bộ mặt lo lắng ưu sầu của bọn họ vì cái ngày họ phải kêu bọn ta là đại ca đang ngày một đến gần, trông cứ mà thảm thương

- Đây mới là lời nói của những kẻ tự an ủi cho thân phận dê hèn của mình vì sắp tới, lữ thú rừng sẽ phải lau sạch lớp học cho chúng ta, hãy yên tâm là chúng ta sẽ điên cuồng làm dơ lớp ngoài sức tưởng tượng (N. Sướng liếc nhìn nói)

- Cái thằng vượn người kia đừng đắc ý, để rồi xem !

Bọn họ kéo nhau đi :

- Có ai nghe thấy mùi dầu lửa không nhỉ ? (Ella ngửi ngửi)

Lời chưa dứt, 1 chiếc phi tiêu châm lửa bay thẳng vào nơi mà họ đã chất đầy hành lý, lều, thức ăn...Thì ra trong lúc nói lời khiêu khích, họ đã thừa cơ đổ xăng vào, rồi cứ thế phóng phi tiêu, lửa bùng lên thiêu trụi hết đồ đạc, mạnh và lớn đến mức không thể dập nổi

Tuy nhiên, cũng may sau đó có cơn mưa nhỏ rơi xuống, nếu không sẽ dẫn tới nguy cơ cháy rừng, kết quả là chưa gì lớp King đã bị trừ 10 điểm trật tự.

- Giờ chúng ta không còn gì để dụng lều nữa, cũng không còn thức ăn áo quần gì cả. Chúng ta sẽ tiến hành lợp lều luôn nguyên một căn nhà lá trong vòng 2 tiếng, ai có ý kiến gì không ? (Jay)

- Yên tâm, ba tôi có xây biệt thự cách đây nửa tiếng xe, tôi sẽ gọi điện cho người làm (lấy di động ra) A lô, lấy cho tôi trăm mấy cái áo nam nữ, phải đẹp xịn và không **ng hàng, kèm theo đệm chăn gối, nói trước là tôi phải lấy đồ ngoại nhập, còn bồn tắm di động và mỹ phẩm, đồ ăn, đồ uống, đồ lót, tất cả đem hết cho ta.

- Vâng thưa tiểu thư

- Xong rồi (cúp máy), ời nắng gắt như thế này sẽ làm...(lấy kính ra soi tiếp)

- Thế thì tôi và Ella sẽ vào rừng chặt những chiếc lá to lớn để làm mái lá (N. Sướng xung phong)

- Tôi và Hebe sẽ đi đốn cọc làm nhà

- Vậy em làm gì (T.Trư hỏi)

- À, cứ vào rừng tìm thức ăn các loại hoa quả để trang trí đi ! (Jay)

- Cũng được (kéo Selina đi theo)

Thế là tất cả tản ra ai làm việc nấy

Selina và T.Trư tới một rừng cây ăn quả rộng lớn và ngất ngây, những quả chín đỏ và tỏa ra mùi thơm thu hút, quả như là một khu rừng phong phú

- Để tôi leo lên hái, cô ở dưới chụp

T.Trư nhảy vót lên, nhắm mắt nhắm mũi cứ hái, cứ chọi

- Này đầu heo, anh phải chọi đúng chỗ chứ, chọi cả vào đầu tôi rồi đấy nhé !

T.Trư vẫn hái hăng say chọi tùm lum

- Đầu heo, anh có nghe tôi nói gì không hả ?

Và rồi những quả cà chua đỏ thắm, anh cười thầm vì đây chính là cơ hội trả thù của mình, anh hái và cứ cố tình nhắm vào Selina mà chọi, quả cà quá chín nên cứ hễ **ng vào người là tan nát ra

- Tên đầu heo (sùng máu), ta sẽ lấy gạch đồng tâm xây lò nướng, beo đầu heo của nhà ngươi ra quay, nói trước là ta sẽ mua mười tám lít sơn Dumax đỏ chót nhúng vào đầu heo nhà ngươi đem quay cho bắt mắt. Rồi ta sẽ cắt lưỡi heo nhà ngươi ra chia 36 phần ăn cho đỡ đói, ăn không hết ta sẽ mua mười mấy 2 chục cân Axit về nấu cháo heo giả bộ niềm nở tặng nhà ngươi ăn cho cả gia đình ngươi chết queo#\$(%^&## : tired: :tired:

Lại nói tới cặp ” E.S ”, họ vào rừng để hái những tán lá bự lợp nhà, Ella do mắc phải bệnh nghề nghiệp cứ hươ tay không ngừng :

- Úm ba la xì bùa, chim hãy xuống với ta, úm ba la xì...

- Này, cô xì đủ chưa vậy, cô có biết là từ nãy giờ đã có biết bao nhiêu là thứ bị cô xì ra rồi chưa, chim gì mà chim, bô chưa từng thấy chim sao, soi gương đi

- Ý anh là sao hả, tôi xì chim chứ có phải xì anh đâu mà anh nói, soi gương gì chứ, sao anh không soi đi

- Tôi có soi cũng không soi được ra con chim, cô mà còn xì nữa là tôi xì thuốc độc lên chim cô bây giờ

(Này này, quý độc giả đừng nghĩ bậy bạ mờ ám nha, N.S nói Ella là con chim cú mèo vì đôi mắt của Ella lúc thôi miên người khác như mắt cú vậy)

- Vậy anh đừng đi theo tôi nữa, kéo gây nguy hiểm tới những con chim của tôi

Thế là N.S bỏ đi nơi khác, Ella vừa huýt sáo vừa chặt lá xuống, chặt được một đống đấy, vừa lúc có một nhóm nữ sinh tạt qua

- Ê, ở đây có nhiều lá lắm này, mình đem về đốt trại tối nay đi

Ella vội từ cây tuột xuống :

- Xin lỗi, đây là lá của mình vừa hái...Nhưng mà, nếu các cậu muốn thì mình cũng có thể chia cho các cậu một ít (cười có duyên) ^__^

Lũ girl nhìn Ella, 1 đứa chỉ vào và hét lên

- A ! nó chính là con nhỏ cú mèo ngồi cắn tin hôm bữa ấy

- Hóa ra là nó sao (nhỏ đứng đầu kiêu căng), thì ra là mày, mày to gan nhỉ, dám húc hách với bọn này à. Giờ không còn ai, để xem ai có thể bảo vệ mày

- Mấy bạn lắm rồi, người xỉ nhục mấy bạn không phải là mình mà là bạn mình

- Tao không cần biết, mày đã làm bọn tao ngủ suốt 3 tiếng đồng hồ báo hại thầy mắng tao trốn tiết, giờ tao không ày một bài học thì tao không phải là người

Bọn họ tiến lên bắt lấy Ella, 4 người ở 2 bên ghì chặt tay chân Ella, họ cố tình tránh khỏi ánh mắt vì biết đó là sự lợi hại của cô

Nhỏ đứng đầu rút con dao ra, đâm thủng chiếc áo còn lại duy nhất trên người cô, vì tất cả áo khoát cả đội đã bị thiêu trụi bởi ngọn lửa kia

- Thả tôi ra (Ella nói như là sự chống chọi vô ích, họ quá mạnh so với cô, cô không tài nào cưỡng lại lực họ, mắt cô đã đỏ chót ướt, nước mắt đọng trên đó)

- Xem nào, áo trong hôm nay của mày màu gì nhỉ ?

- Buông tôi ra ! (Nước mắt đã rơi ra)

À ta từ từ kéo chiếc dao xuống, tới nửa chiếc áo

- Dừng tay lại, to gan thật đấy, các cô có biết là áo của Ella chỉ có mình tôi có thể xé không hả (ủa, ai cho)

N.Sướng móc từ túi quần ra những hột đen nhỏ quăng vào người họ, ngay lập tức xuất hiện làn khói trắng làm mình mẩy tay chân họ ngứa ngáy lên cả, họ hò hét và tức tốc chạy đi tìm hồ nước mà nhảy.

N.Sướng lập tức cởi chiếc áo của mình ra mặc cho Ella, Ella khóc rồi ôm chặt người anh, đó là sự xúc phạm qua mức so với những gì cô có thể chịu đựng :

- Không có gì đâu, an toàn rồi (N.Sướng vỗ vai Ella)

- Tại sao chứ, tại sao lại đối xử với mình như vậy. Mình thậm chí luôn nghĩ rằng chỉ cần tốt với người khác, người khác cũng sẽ làm vậy với mình, mình ngây thơ quan niệm chỉ cần nhường nhịn thì sẽ luôn được yên thân, nhưng rồi rốt cuộc mình cũng phải chịu oan ức, mình cũng là 1 con người, mình cần được tôn trọng và cần có lòng tự tôn

- Dừng khóc mà, cậu là cô gái hiền lành tốt bụng, hẳn ba mẹ cậu luôn tự hào về cậu.

- Ba mẹ ư (Ella quay lưng lại, lau nước mắt), kể từ lúc họ bỏ rơi mình, mình đã không còn ba mẹ từ đó, đó đã trở thành hai từ quá xa lạ đối với mình.

- Xin lỗi, ba mẹ cậu mất rồi à ?

- KHÔNG, họ vẫn sống sung sướng và giàu sang ấy chứ, nhưng bất hạnh thay khi mình sinh ra, ôngng nội mình mất, ba mẹ phá sản, nợ nần chồng chất, dĩ nhiên mọi tội lỗi đều giáng xuống hết lên đầu mình. Mình trở thành khác tính, thế là họ quyết định bán mình đi cho rạp xiếc khi mình chưa đầy 6 tuổi. MÌNH nhớ như in nơi cánh cửa sắt cao và to đó, có những chiếc gậy tròn và dài luôn sẵn sàng đánh vào mình bất cứ khi nào, chỉ cần vài động tác sai hay lỡ bước, vất vả mình chỉ có thể đổi lấy một chiếc bánh nướng cứng, khô và

khét, vậy mà còn bị những bạn khác giành lấy, tất cả những sai lầm, những điều xấu họ làm đều đổ hết lên đầu mình, và mình chỉ biết câm nín oan ức mà nhận lấy

- Sao cậu không biết phản kháng, cậu có biết là nếu đã biết rõ việc đó là sai mà còn nhường nhịn, sẽ trở nên nhu nhược không hả ?

- Mình muốn lắm chứ, nhưng mình thà chịu sự trách phạt của thầy còn hơn là nói thật, vì sau đó mình sẽ phải bị họ hành hạ đến đau khổ, có lần họ làm bể kính tập rồi đổ thừa ình, mình đã nói thẳng. Đêm tối đó, họ đã bắt những con chuột cống, thần lùn và gián gớm ghiếc bỏ vào giường mình. Bắt mình ăn hết tô cơm do họ đặc chế, , tô cơm mà họ đã trộn thật nhiều cát và muối ớt. Thật kinh khủng, từ đó mình chỉ biết nhường nhịn và nhẫn nhục, vì đó là con đường sống yên ổn nhất của mình. Nghe sao mà thấp hèn và dễ tiện (Nước mắt cô lại tuông ra không theo điều khiển, dường như cô đang rất đau)

N.S bước tới sau lưng ôm chầm lấy cô, rồi quay người Ella lại, lau nước mắt cho cô :

- Có mình ở đây, mình sẽ ko bao giờ để ai khác bắt nạt được cậu

N.S từ từ đặt môi mình chạm lên môi Ella, nụ hôn nhẹ nhàng và ấm áp êm dịu, như là sự an ủi và động viên, ngỡ là vẻ tôn trọng và quý mến

Bất chợt Ella đẩy anh ra :

- Hái lá, hãy mau hái lá đem về (Ella ngại ngùng vùi đầu vào đóng là khô mà hốt)

- Để mình giúp (cầm cúi hốt theo)

Về đến nơi dừng trại, T.Trư trợn con mắt ra nhìn :

- ủa, hồi nãy em không phải có mặc đồ đi sao mà giờ lại cởi chuồng về thế ?

- Anh chẳng có 1 chút gì thắm mỹ sao

- Có phải 2 người đã làm chuyện mờ ám sau lùm cây...

- Anh đừng nói giỡn, chính lũ con gái lớp Queen đã lấy dao cắt áo Ella, nếu em không đến kịp thì không biết xảy ra chuyện gì nữa

- Sao, dám ăn hiếp người lớp này à (Selina vẫn còn đang ngậm cục tức lúc nãy), ta sẽ đem xà mâu ra cào xước cốt 18 đời ông cố nội nhà người ra xây nhà, rồi ta sẽ dùng xi măng hà tiên trộn với thuốc diệt sâu bọ và sỏi đá, đổ thêm trăm mấy chai X- man vào cho thơm thơm để tụi bay tưởng là chè khoai môn mà ăn ngon xốt. Sau đó các người sẽ bị loét dạ dày viêm gan viêm ruột thừa mà lăn đùng ra chết một cách gặm nhấm, ko những thế, các người còn bị những viên đá làm mắc nghẹn cổ họng. Lúc đó, lũ gớm ghiếc các người sẽ lết tới bên ta cầu cứu, ta cười hé 47 chiếc răng nói là rất sẵn lòng, rồi lập tức ta sẽ rút mã tấu ra chọt vào cổ họng các người mà xoay xé cào cấu, cuối cùng ta còn thương tình đem xác các người đi phơi ủ thành cá khô đem bán lấy tiền mua mỹ phẩm.....%\$#^&^ :chem: :scold: :scold:

- Này, có bao giờ anh dám nghĩ là tối nay chúng ta sẽ ngủ chung với con chim seven color này ko nhỉ

- Em đừng có nói đùa, anh chưa bao giờ đủ can đảm (T.Trư trố mắt nhìn) : :tired:

12. Chương 12: Thử Đoạn

Cuối cùng, sau hái tiếng đồng hồ vất vả thì đêm tối cũng đến, giám khảo bắt đầu đi chấm điểm, lớp nào cũng có 1 chiếc lều đầy kiêu dáng và màu sắc sặc sỡ. Trước mắt, lớp Queen đang dẫn đầu với số điểm 89.5

Họ huênh hoang cùng với giám khảo bước tới khu vực lớp King, tất cả đã phải chết đứng nhìn banh mệnh 360 độ mắt trừng như quả cà chua nhìn cái gọi là lều trại của lớp King.

Đó là 1 căn nhà lá vững chắc dựng bởi những thân cây tròn to cỡ 5, 10 cm. Bên ngoài được bao bọc bởi 1 vườn hoa rộng lớn, bên trái cửa là bầy vịt gà rừng do Ella thôi miên, họ đã tự dẫn xác tới và ngoan ngoãn bước vào chuồng. Bên phải cửa là những cây nhỏ đầy màu sắc, tường gạch, cửa sổ cửa vào có một kiểu dáng ngộ nghĩnh do đôi tay điêu khắc khéo léo của Hebe tạo thành, cô còn trang trí lên đó những bông hoa quả thật đẹp.

Bên trong căn nhà, chính giữa là bàn ăn với 1 mâm hoa quả tươi roi rói, bên phải là 1 dãy đệm Kim Dan thật sang trọng êm ái và thu hút với đầy đủ chăn màn chiếu gối. Đối diện là ti vi, tủ lạnh, bồn tắm, máy vi tính, tất cả đều do Selina cung cấp.

N.Sướng cảm lên nón nhà 2 vệ tinh nhỏ nhắn để thu truyền hình Cap và nối mạng không dây. Jay và T.Trư lo phần tạo nền và tường nhà vững chắc không gì làm sập nổi.

Thế là không còn gì để nói, họ lấy trọn số điểm 100, mặc dù tước đó bị trừ 10 điểm, thế nhưng cũng đủ sức thắng lớp Q, Tỷ số lúc này đang là 1- 0 nghiêng về phái lớp King

Sau bữa tiệc đốt lửa trại, 11h khuya, Selina quá mệt do đã phải **** rửa nguyên buổi sáng, nên giờ nấn ra góc phòng ngủ say sưa, vì vấn đề thời gian, Jay và T.Trư không kịp cất ối người 1 phòng, nên vậy mà phải ngủ 1 dãy tràn lan ra.

Tuy nhiên, giữa ranh giới 3 sis và 3 anh em, Selina đã bỏ một đóng tiền ở giữa ngăn lại, Ella đổ hết những dụng cụ làm xiếc ra, Hebe vót nhọn cây đâm 1 hàng vào giữa làm rào cản cho an toàn.

Thế nhưng, cô vẫn không tài nào dám bước vào đó mà ngủ, cứ ngồi mơ màng trước cửa thêm nhà, thỉnh thoảng nhìn vào trong, thấy Jay đang xem tivi, N.Sướng đang đánh vi tính, thế là cô lại tiếp tục ngồi đó

Ella nằm kế Selina mãi không thấy Hebe vào, bèn ra ngoài kia ngồi sát bên Hebe

- Sao cậu không vào ?

- Mình không quen ngủ chung

- Có gì đâu, cũng là người trong lớp cả, mà cho dù xảy ra chuyện gì đi nữa võ thuật cậu cao như vậy thì có ai làm gì được

- Ngủ chính là lúc con người yếu đuối nhất

- Cậu yên tâm, mình sẽ không để ai **ng vào cậu được, khi không có sự đồng ý của mình

Hebe nhìn ngơ ngác, cô đang vận dụng chất xám để tiêu hóa lời của Ella, sao nó khó hiểu quá

- ý cậu là... :??:

- ý mình là...mình rất thích cậu :blush:

Ella nói xong cười thật có duyên rồi đứng dậy nắm tay Hebe kéo vào trong. Hebe cứ mơ màng thờ người ra, thích là sao nhỉ, nó có ý gì ?

- Này, cậu nằm giữa đi (Ella)

- không, đã nói mình không ngủ :huh:

- KHÔNG ngủ sao được, mai còn có cuộc thi (Ella vừa nói vừa đẩy Hebe xuống, Hebe chống chọi lại, làm sao mà hai người cùng lúc té luôn lên giường, Ella đè lên người Hebe, đôi mắt của Ella cứ nhìn thẳng vào Hebe đầy âm mưu, đôi mắt hebe cứ nhìn thẳng vào Ella đầy nghi ngờ, nhưng mà, sao Hebe lại không nhúc nhích nổi bàn tay, cô không tài nào phản kháng và đẩy Ella ra, phải chăng cô đang bị thôi miên.)

Ella cười mỉm, 1 nụ cười đầy nghi ngờ và bí hiểm. Đầu cô từ từ xích lại gần môi Hebe...

- 2 người làm gì thế (N.Sướng hỏi với vẻ mặt ghen tuông), 2 người không có người yêu để thỏa mãn nên lấy đỡ đối phương à :strop:

Ella vội ngồi dậy minh bạch

- Cậu đen tối quá, chẳng qua hai tội mình bị trượt chân té
- Theo các nhà nghiên cứu cho rằng, nếu 2 người trượt chân té sẽ có hai cách giải quyết, 1 là ngay lập tức họ sẽ ngồi dậy, nếu thế thì họ là cặp bạn rất tốt của nhau, 2 là họ sẽ nằm đó chùng chừ một lúc, đơn giản vì họ có tình ý với nhau, họ không muốn phá vỡ giây phút thiêng liêng lãng mạn người dè người đó
- Cậu đúng là học nhiều nên ngu, phản ứng chậm một chút thôi, không tin hỏi Hebe

Hebe cứ nghĩ lại cảnh Ella xích môi lại gần, cô chột lúng túng trả lời

- À, ừ... -.-

Mặc khác, ở bên lớp Queen, họ đang lên kế hoạch tiếp tục làm hại người khác, bởi vì bằng mọi giá, họ phải giành chiến thắng mà bất chấp thủ đoạn.

Ngày hôm sau, tất cả lớp lại tiếp tục tập hợp để tiến hành cuộc thi thứ hai : " Tìm kho báu "

Nhóm lớp King nhận bản đồ xong bèn lập tức xuất phát. Đi được nửa tiếng đường, bất chợt phụp một tiếng, quay đầu lại, họ thấy vài người bạn đã biến mất, tất cả đổ xô ra tìm mà vẫn không thấy, bởi những bạn đó đã bị đánh ngất và bỏ vào bụi rậm.

- Mình muốn tiểu tiện (Bi)
- Một mình cậu à, có cần mình đek theo không (Thất Lang)
- Không cần, mình có súng

Thất lang bước vào bãi cỏ rậm rạp, 1 phút sau bỗng có tiếng súng nổ, mọi người vội chạy theo chỗ tiếng súng phát ra, chỉ thấy vài vết máu mà không thấy Bi đâu cả.

Mọi người bắt đầu cảnh giác, tới một cây cầu gỗ xơ xài, họ lần lượt bước qua, người cuối cùng là Thất lang, tới nửa chiếc cầu, nó chột lung lay và kêu rắc rắc, Thất Lang bước chậm từng bước, vừa giơ chân lên và bóp 1 tiếng, nó gãy ra làm đôi, Thất lang rớt xuống trước con mắt bức lực của các bạn, họ không có cách nào cứu anh được, cứ thế nhìn anh rơi mà đau lòng

Rồi lần lượt những người khác, Twins bị sa vào hố sâu không thấy đáy, để khỏi lỡ tiến trình, họ chỉ còn cách bước nhanh đến đích hòng kêu đội cứu trợ đến kéo họ lên.

Tới một thung lũng sâu, vách đá cheo leo và trơn trượt, họ phải bắt dây xuống, Jay và T.Trư cùng xuống trước để dò đường, thế nhưng, mãi không thấy họ ra dấu ọi người, liệu họ đã gặp nguy hiểm gì chẳng, nửa tiếng đã trôi qua vẫn chưa thấy động tĩnh, N.Sương và Ella quyết định xuống để xem thử, Hebe ở lại bảo vệ Selina

Và rồi, y như cặp trước, họ cũng mất luôn dấu vết

- Mình sẽ xuống, cậu theo sau

Hebe cột sợi dây thừng vào lưng bụng, Selina một sợi khác ở kế bên, hai người cùng đu xuống

Họ xuống được chừng 20 m thì một kẻ lạ mặt lộ đầu ra, hần cười nham hiểm và rút dao, cắt lấy dây Selina :devil:

- Hebe, sao mình có cảm giác sắp rơi
- Đừng nói dở, cứ bình tĩnh

Sợi dây càng ngày càng run, theo như lời Selina nói, bỗng dưng, nó đột ngột đứt phăng ra

- Á..... :oa_oa:

BỘP, may mắn Hebe đã bắt được tay Selina

- Nắm chặt tay mình đừng buông ta
- Á.....mình có phải sắp banh xác tới nơi rồi không ? (Selina khóc nức)

- Selina hãy bình tĩnh nghe mình, bằng mọi giá mình sẽ không để cậu rớt xuống (Hic, cảm động quá)
- Cậu lo thân cậu còn không nổi, Á.....mình không muốn chết đâu, mình còn nhiều mỹ phẩm chưa xài, chết rồi ai xài giúp, mình không muốn bọn người làm ăn cướp hết đâu.....

Lời nói chưa xong, dây của Hebe cũng đứt theo, 1 tay nắm chặt Selina, tay kia cô cố sức vịn lấy vách đá nhọn, tay cô vừa đỏ vừa chày, cổ tay máu đã chảy ra bởi sức nặng và bởi mảnh đá quá sắc, cả một bên vai bị vách đá nhọn quẹt trúng, máu chảy ra từng giọt men theo cánh tay lan qua tay Selina

Cuối cùng Hebe cũng mất dần sức mà rơi xuống, tuy nhiên, cô vẫn ngoan cố không chịu buông Selina ra, cô ôm chặt lấy người Selina, Selina thì nhắm mắt hò hét vĩnh biệt cuộc đời

Còn cách đất vài ba mét, Hebe nhắm thấy có một cành cây chìa ra, nhanh như chớp cô vớ lấy nó, cành cây xụ xuống nhưng không gãy

- Selina, trên người mình còn đang cột sợi dây thừng, cậu hãy nắm lấy nó mà đu xuống, mình sẽ giữ ở đây
 - Giữ, cậu có đủ sức không, cậu bị thương nặng lắm rồi
 - Đừng nói nhiều, mau xuống (Hebe rút dao đâm mạnh vào vách đá) giờ mình đã có 2 điểm giữ, cậu hãy tuột xuống mau trước khi mình mất sức, mình có học võ, sức nặng như thế còn có thể chịu được vài phút
- Thế là Selina làm theo lời cô, nắm lấy sợi dây đang cột trên eo Hebe tuột xuống, Hebe thì gắng sức bắt chặt cây dao và cành cây

- Hebe, mình đáp xuống được rồi, cậu xuống đi, mà sao cậu xuống

Hebe rút dao ra buông tay nhảy khụy xuống đất, cuối cùng cả 2 cũng đáp đất an toàn. chỉ có điều là Hebe đã bị thương không mấy nhẹ

Selina dìu cô tới ngồi bên vách đá, Hebe xé một mảnh vải từ quần ra cầm máu, nói lạnh lùng :

- Cậu nặng lắm đấy

Selina từ lâu đã khóc nức lên khi thấy máu Hebe chảy tới mức như vậy

- Cậu làm gì chứ, tại sao phải cứu mình, cậu muốn gì đây

Hebe nhìn đăm đăm vào mắt Selina nói quở trách

- Tại sao cậu lại nghĩ rằng mình muốn gì, mình đơn giản chỉ là để cứu cậu, không có mục đích
- Sao lại không có mục đích, những người bạn trước kia của mình làm gì ình cũng đều có mục đích cả
- Mình không phải là những người bạn trước kia của cậu
- Thế cậu là gì ? :??:
- Mình là người đã.....thích cậu !

13. Chương 13: Chơi Xấu

Lúc này ở một suối nước nhỏ, N.Sương và Ella đang nằm ngất trên 1 tảng đá, nước chảy róc rách qua người họ, cuối cùng cũng làm N.Sương tỉnh giấc, thấy Ella đang nằm gần đó vội chạy qua ra sức lay gọi

- Ella, Ella, cậu sao rồi ! tỉnh lại mau !

Nhìn kĩ trên cánh tay, thấy hóa ra có chiếc phi tiêu nhỏ cắm trên đó, anh quyết định nhổ nó ra, vì sợ trên đó có thuốc mê hay chất độc gì đó.

Bức chước phi tiêu ra, đau đã làm Ella tỉnh, máu chảy ra, N.Sướng vội xé áo băng lại cho cô, nhìn dáng vẻ cúm cúi và lo lắng của N.Sướng bất giác làm Ella cảm thấy chạnh lòng, cô lặng người đi mà chăm chú nhìn anh ko rời mắt

- Cậu ko sao chứ, đau không ?

Tiếng nói của N.Sướng đã đâm thủng sự mơ màng của Ella, cô giật mình :

- À...ko, mình...vẫn còn chịu được, so với tổn thương lúc nhỏ thì đây chẳng là gì....

Không đợi Ella nói hết, N.Sướng đã hôn đột nhiên lên trán Ella, nhìn mắt cô như một sự truyền đạt tình cảm, Ella dường như bị làm mê cả tay chân, cô không biết nên làm gì, vì cô không thể phủ nhận là, nụ hôn bất chợt nhưng lại chan chứa ấm áp và nỗi niềm

- Có thể mình không thể giúp cậu phơi đi nỗi đau quá khứ, nhưng mình lại hoàn toàn đủ sức để cho cậu thấy rằng, chí ít có một người vì cậu mà cảm thấy cuộc sống thật có ý nghĩa

- Cậu.... là ý gì....mình ko hiểu ...(Ella tránh khỏi ánh mắt anh ta lúng túng hỏi)

- Ella, cậu có biết cái dáng vẻ giả ngốc giả ngây của cậu rất tức cười không, nhưng thế lại làm cho cậu càng trở nên dễ mến hơn, trông thật dễ thương (Giơ tay ra nhéo nhéo má Ella) :blush:

- Bỏ ra, đau á....hừm.... :huh:

- Theo nghiêng cứu của các nhà tâm lý học, con gái thường thích những câu nói lãng mạn ko thật dù biết rõ đó đã là sự thật (N.Sướng ghé vào tai Ella), thôi được, mình nói rõ ràng hơn đây, mình đã thích....

- A....sắp chiều rồi, nếu ko về thì không kịp nữa, mình đang tìm kho báu mà

- Mình đã tìm thấy rồi !

- Đâu ? :??:

- Trước mặt mình !

- Đứng...đùa nữa...mình làm gì mà là kho báu (Ella gượng đứng dậy bước đi)

N.Sướng thấy cái dáng vẻ cố sức của Ella bèn qua đó kiên quyết cồng cô lên, Ella đành chịu theo, ôm chặt vai anh, tim cô cứ đập không ngừng, bờ lưng anh ta sao mà ấm áp và tràn đầy cảm giác an toàn, hầu như làm người khác không muốn từ chối anh chút nào, nhưng....

" N.Sướng, xin lỗi, trước mắt thì mình không thể chấp nhận cậu được "

Về tới doanh trại, lúc này đã là 8h tối hơn, Jay và T.Trư đã đứng đó đợi từ rất lâu, tới trước cửa căn nhà, Ella đề nghị để cô xuống

- 2 người vừa mới đi tuần trăng mật về à ?

- Anh nói thế mà nghe được hả, hai anh đã đi đâu mất hút vậy ? :scold:

- Nói tới mà tức, lúc bọn anh xuống tới chân núi thì bị 1 đám người lạ mặt vây đánh, rồi họ bỏ chạy, tụi anh đuổi theo ai ngờ bị sa vào bẫy của họ, vừa mới rẽ vào 1 góc núi, họ liền chọi ra 1 đống phân trắng, đó là thuốc mê, khi bọn anh tỉnh lại thì trời đã tối (T.Trư)

- Chết tiệt, anh đã biết thủ phạm là ai, khi về tới đây nghe tin lớp Q đã thắng, tên học trưởng Q còn ghé nhỏ bên tai anh hỏi tiếp đãi chu đáo chứ, anh tức giận thui anh ta một đám. Cuối cùng lại tiếp tục bị trừ điểm kỉ luật. (Jay) :noidea:

- ANh quá mạnh động đấy, làm gì mà dễ trúng kế của bọn họ thế, bọn em còn thê thảm hơn anh, Ella bị ai đó phóng phi tiêu dính thuốc mê, rớt xuống từ độ cao 2m, em hốt hoảng nhảy theo, cứ lay gọi cậu ấy ko ngừng, bất chợt bị vang 1 gậy vào đầu, cả 2 ngất xỉu và bị bỏ ở ven suối nước

- Hebe đâu (Ella lo lắng)

- Họ vẫn chưa về
- Ko được, mình phải đi tìm họ
- Cậu muốn mình cõng cậu tiếp à ?
- Vậy mình không đi nữa

Lát sau Bi lon ton bước về

- Bi, cậu chưa chết sao ? :??:
- Chết cái đầu bò, lúc mình đang làm việc xả nước cứu thân thì bị ai đó nhìn lén, mình rút súng ra bắn, bắn không trúng người mà trúng con gì đó lạ hoắc, máu là máu của nó chứ ko phải máu của mình, rồi mình bị đột kích treo trên cành cao, tỉnh lại xem tý lộn cổ xuống dưới mà chết, luay hoay mãi mới bò xuống được

Sau đó thì tới phiên Thất Lang

- Đừng nói là người rớt xuống cũng ko phải là cậu nhé (Ella)
- Là mình chứ, nhưng mình có đem theo dù nhảy
- Xi... chẳng gây cần gì cả, sao Hebe và Selina vẫn chưa về nhỉ ?

9h từ cánh rừng tối om lơ mờ 2 bóng người bước ra, Selina đang dìu Hebe đi từng bước, thấy họ, Jay, T.Trư và Ella vội phóng ra (định ôm)

Jay chủ động bế Hebe lên mặc kệ sự phản đối của cô, T.TRư choàng lên người Selina chiếc áo khoác của mình vì áo cô đã rách vài chỗ

- Thế mình làm gì chứ (Ella cà nhắc cà nhắc đi theo) -.-
- Jay đặt Hebe ngồi trước thềm nhà, tháo giày Hebe ra :
- Này, anh làm gì thế ? (Rút chân lại) :scowl:
- Nấn gân cho cô (Cứ giành lấy chân) -.-
- Ko cần (kiên quyết rút lại)
- Tôi cứ nấn (lại kéo ra)

Hebe bực bội lấy dao ra đâm vào tay Jay, Jay rút tay kịp thời, lấy gậy gạt bỏ con dao, rồi lại tiếp tục kéo chân Hebe

Ella sùng máu đẩy T.Trư ra trước, mắt trợn, T.Trư té đè lên người Jay

- Cậu làm gì hung hãn thế ? (Selina định dìu T.Trư)
- Đúng tư thế, Ella đẩy luôn, Selina té, đè lên T.Trư đè lên Jay
- Cậu có bị gì ko vậy (N.Sửng qua bên cô sờ trán ngơ ngác hỏi)

Ella ko ngăn, cô đẩy tiếp, N.S té đè lên Selina đè lên T.Trư đè lên Jay

Rồi 1, 2, 3 Ella lấy trợn phóng lên cao và đáp xuống đè 1 phát lên N.S lên Selina lên T.Trư và lên Jay.

- Ha..ha...ha...cho biết tay, dám ăn hiếp Hebe hả (cười sảng khoái)

Twins thấy vậy ko chịu thua phần, 2 người lộn nhào 3 vòng như xiếc thú nhảy lên luôn đè lên Ella đè lên N.S đè lên Selina đè lên T.Trư đè lên Jay cho vui.

Bi hí ha hí hửng bắt ghế rồi ngồi chồm hồm trên chông người cao lơ lất đó, Hebe trố mắt nhìn :

- Có phải tại mình gây ra ko ?
- Hình như vừa bị đột kích xong nên ai cũng bị chap mạch rồi, lúc này mình phải bình tĩnh để may ra còn có một người sáng suốt trong này, mình phải bình tĩnh (Thất Lang vừa nói vừa leo lên cây), mình ko được chap mạch như họ, mình phải bình tĩnh, phải bình tĩnh.... >.

- Cậu bị chập mạch rồi à (Hebe nhìn anh lớ ngớ) :??:

- Ko, mình sáng suốt, đề thì phải đề cho ngoạn mục, mình ko bắt ghe

Thất Lang phóng từ trên cây xuống chòng người cao như núi đó

- A...à...á...ả...ã...ạ...:crazy: (Tiếng hét như là 1 bản hòa âm nam nữ, mà hình như cũng là tiếng rên đau đớn)

Hebe ngẩng đầu nhìn Thất Lang khoái chí trên kia vì cú nhảy rất Yo - mort của mình, tỏ ra may mắn :

- Cũng may mình không tham gia vào trò này ! :tired:

Nhưng lời nói chưa dứt, Jay dùng hết sức bò lật người, cái đẩy tác dụng lên T.rư lên Selina lên N.Sướng lên Ella lên Twins lên Bi và lên Thất Lang, chòng người lắc lư và siêu vẹo nhắm hướng Hebe ngồi mà đổ, Hebe lòi luôn con mắt ra định lết đi chỗ khác mà không kịp

Cuối cùng la liệt bởi những xác người nằm rải rác trên mặt đất, hic, đã mệt vì bị đánh lén nguyên buổi sáng giờ còn tự hại mình, thương tích càng thêm thương tích.

14. Chương 14: Khi Họ Đói Bụng

Tuy nhiên, họ cũng phải làm gì đó để thỏa mãn cái bụng đang sôi sùng sục của mình, bởi từ sáng tới giờ họ có được ăn gì đâu chứ, nhưng mà, làm sao đây, cuộc cắm trại lần này nhà trường đều cho họ tự túc mọi mặt nhằm tạo cho họ sự đoàn kết. Bình thường 2 bữa họ toàn kêu trực thăng mang tới. Chứ ko giống lớp khác tự làm đồ ăn. Cho nên giờ đây ko có công cụ làm bếp nào cả, mà nếu kêu từ tùng mang tới thì có mà đợi đói đến chết mất. Cuối cùng, may mắn quá, trong nhà còn có cái thao nhôm dùng để...ngâm chân và cái bếp mini xài năng lượng điện quang do N.S sáng chế

Thế là bắt bếp lên, trong nhà không còn giọt nước nào, Twins vác 2 chum rượu bự tổ chăng theo kiểu phim cổ trang đổ hết vào đấy làm nước nấu lẩu

T.Trư lòi con khỉ đột ra, là con khỉ mà anh đã bắt được khi nãy đi đại tiện, nó đã tyo gan móc móng anh, anh hứa là sẽ cho nó 1 bài học, vừa hay giờ đây ko có gì ăn, nhưng mà con khỉ nhiều lông quá, thật bất tiện, thế là anh lấy...dao cạo râu ra cạo lấy cạo để, sợ ko đủ sạch anh còn chu dao chết thêm lên kem cạo râu để sạch bóng và loáng mịn. Cuối cùng đập đầu nó để nó ngất xỉu rồi bỏ vào nồi tuyên bố :

- Nói trước của ai, ai ăn, ko được chiếm phần của người khác

Dù sao thì anh cũng nhân từ hơn Ella, đã để con khỉ xỉu mới nấu để nó ko quá đau đớn, còn Ella, đang lo lắng vì mình ko có con gì để nấu cả, bỗng dưng chất xám dồn lên não, cô lon ton như con chuột túi chạy tới bênchậu cá La hán của mình mà cô đã đem theo nuôi làm thú tiêu khiển giết thời gian, cô bẻ nguyên chậu cá có cả rong biển và sỏi đá đổ hết vào trong, cười nhe hai răng khểnh vui vẻ nói :

- Giờ bọn bay thông thả mà bơi, lát bọn bay sẽ chết dần chết mòn

Hebe bắt được con nhím khi nãy nó dám hiện ngang bô qua trước mặt cô, cô lấy dao cắt gai nó ra, cắt mãi mà vẫn chìa chìa lên thấy ghét

- Bực mình quá !

Hebe lòi nó đi lấy dầu xả Rejoice ra gọi cho nó, để gai của nó trở nên mềm mượt và ko bị rói, rồi bỏ vào máy giặt xả với for để nó nhũn mượt, xong lấy bàn ủi ủi cho thẳng, cuối cùng gai của nó cũng xịu xuống mà ngoan ngoãn để Hebe bỏ vào thao

- Ủa, sao cô lại tàn nhẫn ăn đồng loại của mình thế ? (Jay)

- Anh có hơn gì tôi ? (Liếc mắt nhìn)

Bởi vì Jay đang lấy...keo dán sắt dính thật chặt con rắn hổ mang thành 1 cục tròn vo như quả bóng để nấu và ăn cho dễ

Selina lấy cái guốc nhọn như đinh banh con cú mèo ra bâm thành tương, bởi ví lúc nấy nó đã liều lĩnh kêu cú, cú, cú trước mặt cô

- Sắc đẹp của ta như vậy mà kêu cứu à, ta sẽ để đầu người bâm thành tương làm đồ chấm :chem:

Cuối, Bì đồ 1 bịch Ajinomoto 500 gram, Thất Lang thêm bịch muối I ốt

Quá trình chờ đợi, Selina lấy hũ dưỡng tóc ra rửa sạch làm chén, Jay có cái gạt tàn thuốc xài đỡ, Ella có cái mũ làm ảo thuật, Hebe lấy nửa chiếc dừa khô, T.Trư mượn đỡ chiếc guốc chưa xài qua lần nào của Selina, N.S cắt quả bóng rổ làm hai, may mắn trong nhà còn vài miếng nhựa hôm qua ăn cơm sườn chưa bỏ

15 ' sau nước soi sùng sục, họ dành nhau chén nuốt uống ăn (Chắc đói quá mất khôn)

Sau khi ăn uống no vì thịt quá nhiều và say vì rượu đế quá mạnh, họ bắt đầu phóng khoán thả hết mình

T.Trư bế Selina ra đặt lên giường bắt đầu cởi nút áo cô

- ANh làm gì thế, áo tôi đâu có nút, đây là dây kéo mà, anh chỉ cần kéo 1 cái thế này này (vừa nói vừa kéo, nhưng ko phải áo của mình, mà là quần của T.Trư)

May mắn Hebe còn đủ tỉnh táo để qua đó kéo tóc T.Trư quăng anh dính tường gỡ mấy ngày ko ra, rồi bản thân ngồi lên Selina cầm cúi tháo dây kéo :

- Dây gì thế này, dính chặt quá đấy

- Để tôi giúp

Jay qua đó đẩy Hebe té xuống giường, luay hoay tháo dây nịt của cô, vừa đúng tư thế, Hebe co gối đá 1 cú vào...đệ đệ của anh ta, anh ta rên rĩ chưa kịp thì bị Ella lấy trôn từ xa phóng tới giờ cước cái bốp bay luôn vào máy giặt (lúc đó đang quay) :choang: :choang:

Thế là tới phiên Ella, hai tay cô ghì chặt hai tay của Hebe, rồi từ từ xích đầu lại gần, lạ nhỉ, sao Hebe lại ko hề phản kháng, 2 ánh mắt cứ nhìn nhau đắm đuối và tràn đầy bí mật, Ella quyết định đặt môi vào, Hebe quyết định nhắm mắt để Ella đặt vào

- ủa, gì mà thú thế (Ella và Hebe đồng thanh)

Mở mắt ra, hóa ra N.S đã thò cái chân của mình ra chặn giữa, rồi còn ra sức ôm chặt Ella, lẽ tất nhiên là theo thói quen áo Ella đã bị rách từ lâu, cứ thế, Ella lấy cây chích điện ra chích vào mông anh ta cho chừa.

Tất cả cứ thế và màn đêm dần dần chìm sâu.....

15. Chương 15: Sóng Gió

Sáng hôm sau, đã 7h mà mãi không thấy họ ra chuẩn bị cho cuộc thi đua thuyền còn 1 tiếng nữa là bắt đầu. T.Dình quyết định đi tìm họ.

Từ ngoài vườn căn nhà lá, cô đã thấy xơ xác những vụn vật như gai nhím,đuôi cá la hán, đầu rắn lông khi...cứ như 1 bãi rác bùi nhùi.

- Đã có chuyện gì xảy ra, ko lẽ họ bị thú rừng tấn công :??: (thật ra họ mới chính là người tấn công thú rừng)

Cô lấy hết can đảm mà bước từng bước chân vào, từ từ hé cánh cửa ra, thò đầu nhét vô trong, bắt chợt cô phì cười như tiếng hú taczan

- Hú...hú...hú ...cuối cùng thì công lao của mình cũng được đền đáp, họ đã ngủ chung với nhau rồi

NGhe tiếng động, Selina mơ màng mắt nhắm mắt mở, thấy gì đó đè lên mặt mình, tưởng đùa gà cô dùng sức nhai của người tiền sử cắn ngấu nghiến

- Ầng..ầng ...éc..éc...(tiếng rên rĩ vì đau của tên đầu heo bị đột biến gen lai chó, ngủ kế bên anh đã đặt cái chân dài thông lên mặt Selina, cắn hoài ko ra thịt, Selina ra sức cắn điên dại, anh duỗi chân làm sái luôn quai hàm của Selina)

- Á..... (Selina la lên khi thấy dây kéo áo bị tuột xuống):scold: Anh đã làm gì tôi sao khi tôi ngủ say, trời ơi, ko biết có bị dính bầu ko ? (Nhưng sis ơi, do Hebe kéo của sis đấy chứ)

Vừa nói ngón chân cô vừa duỗi ra đút ngay vào...chỗ mà Selina đã kéo xuống của quần T.trư, T.trư nín bật đỏ cả mặt mà co rút :scowl: (Nhưng thật ra sis định đá đại vào 1 vcho64 nào đó chứ đâu định... đút vào chỗ kia)

Nghe tiếng la của selina, sàn nhà run lên một hồi. Hebe dần tỉnh giấc. Thấy Ella nằm tự nhiên trên cái chỗ dưới lưng quần 1 chút (Chỗ đó hơi bị tế nhị nên ko tiện nói ra), cô lập tức chồm dậy, báo hại Ella rớt đầu xuống sàn cái cốp vang dội rõ đau.

Cô xoa xoa đầu mà ngồi dậy, cúi đầu dòm bản thân, thấy áo đã bị rách vài chỗ ko nên rách, lập tức cô kéo gối che lại

- Cậu....sau khi tháo dây nịt của mình ra...còn làm gì nữa không vậy (Hebe ngượng ngùng hỏi, thật sự thì tại thằng Jay đó sis)

- Mình có tháo dây nịt của cậu ư, mà tại sao cậu lại xe áo toàn chỗ hiểm của mình ko vậy (Ella hỏi lại, trời ơi, mọi người bị mất trí hết rồi, do con quỷ N.S chứ bộ), có phải, cậu đã chấp nhận mình (cười) :blush:

- Mình đi thay đồ đây (Đứng phắt dậy, quên mất dây nịt và các thứ linh tinh đã bị tháo ra hết, thế là quần cứ thế mà tuột) á.....

Sàn nhà bị nứt (nhà này dỏm quá), Jay giật dậy trợn tròn con mắt thấy cảnh tượng, Ella lập tức che lại giùm cho Hebe

- Hình như...đùi cô thì phải, rất tuyệt ! (Câu nói zo zien)

Hebe phóng dao, anh lấy gậy gạt sang 1 bên, chiếc dao phóng xẹt qua hông N.S

- A.....ai làm gì tôi thế này (Nhìn thấy Ella che cho Hebe) 2 cậu, 2 cậu đã làm gì nhân lúc mình ngủ, có biết trình tiết của người con gái quan trọng thế nào ko ?

- Lạ nhỉ, cho dù có làm gì thì mình và Hebe cũng đều là nữ sinh, liên quan gì đến trình tiết ở đây, học nhiều nên ngu à ?

- Cậu bội mình như vậy bảo mình làm sao cưới cậu, làm sao mang cậu về gia đình để ra mắt :huh:

Ella lấy cây chổi mà đập cho anh ta mềm nhũn ra

- Mình bảo là lấy cậu hồi nào, tuyên bố với mọi người rằng, người mình thích duy nhất, chỉ là Hebe, nghe rõ không hả (quay qua Hebe), Hebe, mình thay quần cho cậu

- Đủ rồi chưa, đám cưới đám tang gì hãy đợi đưa thuyền xong hẵn tính ! (T Đ quát tháo) :chem:

Thế là cuộc thi đua thuyền bắt đầu, họ phải chèo thuyền vượt qua 1 dòng sông rộng lớn, rồi các trướn ngại vật và những thử thách trên sông

Nhóm 6 người bắt đầu ra sức chèo, cái họ cần là sự phối hợp tuyệt đối và ăn ý với nhau. Tuy họ đã ko còn xích mích như trước, nhưng chèo thuyền gì chứ, ko phải người này hươ trước thì người kia hươ sau, cây gậy cứ thụt ra thụt vào thụt luôn lên trán, và cứ lắc lư siêu vẹo, họ phải mất nhiều phút mới ổn định được đội hình, lúc này 3 anh chàng vì mỹ nhân mà garlang, đứng chéo thuyền để họ ngắm phong cảnh

- Hebe này, cậu có thấy cái gì rất đẹp đằng trước ko ? (Ella)

- Cái gì là cái gì ?

- Thì cái mà rất đẹp đó

- Nhưng cái rất đẹp là cái gì ?
- Là cái này ! (Selina thò ngón tay ra)
- Xấu quá ! (H.E)
- Này, cậu có thấy gì ướt ướt ko ? (Selina)
- Thấy gì là thấy gì ?
- Thì thấy cái mà rất ướt ấy
- Nhưng cái rất ướt là cái gì ?
- Là cái này (Hebe giơ chân lên, quần dài của cô đã ướt thẫm)
- Ôi trời (Ella hốt hoảng), thuyền chúng ta bị thủng rồi này, đây là đâu ?
- Chết tiệt, đây là giữa lòng sông (T.Trư)
- Mà trong khi mình ko có chiếc phao nào, ở đây lại ko có cái bờ nào ! (N.S thêm vào) :noidea:
- Mình ko muốn chết ở nơi này, hu, hic...mình ko biết bơi (Selina khóc lên)

Vừa lúc đó một chiếc thuyền chạy rất nhanh phóng qua mặt họ, họ mừng rỡ gọi theo, chiếc thuyền dần lại tới gần họ

- Hi, mấy con rùa, thế nào, thuyền ngồi êm chứ
- Học trưởng Q, anh đã **c thủng thuyền chúng tôi ư ? Đã thế, đây là cuộc thi chèo thuyền, tại sao anh lại sử dụng thuyền máy (Ella)
- Thế nào, tổ cáo ta đi, chỉ sợ cứu bản thân còn ko nổi

Anh ta cười hả hê phóng thuyền đi, và thế là chiếc thuyền từ từ chìm xuống. Cũng may ngoài Selina ra 5 người còn lại đều biết bơi, vì thế, cô phải ôm chặt xác thuyền để làm phao

Lênh đênh trên biển nửa tiếng mà họ chưa bơi về được 2/4 đường, chỉ tại Selina ko biết bơi nên mọi người phải luân phiên nhau vừa bơi vừa kéo chiếc thuyền để kéo cô đi theo. Cũng mừng vì ít ra, họ đã bắt đầu biết lo cho nhau.

Trời bỗng dưng bất chợt chuyển sắc, mây đen kéo đến trong tí tấc

- ko phải chứ, đã vậy còn mưa sao (Ella)
- Mình đề nghị là hãy bỏ con chim seven color lại để bơi về cho nhanh (N.S)
- Tên khỉ đột lai người, đừng có mà đối xử với mình như vậy :chem:

Nói được vài câu thì trời đã mưa, mưa ko quá lớn nhưng cũng ko thể gọi là nhỏ, sóng biển bắt đầu dao dao dâng hạ. Gió nổi lên ngược hướng bơi của họ. Thậm chí có lúc họ đã bị sức sóng làm lật người. Phút chốc trận cuồng phong kéo đến, khí trời ngày một tệ đi, nó bắt đầu làm cho con người khó khống chế, 1 cơn sóng to như vũ bão đánh vào họ. Tất cả mọi người bị đẩy bật ra tứ tung, Jay cố sức nắm lấy tay Hebe, nhưng rồi cũng chịu buồn bất lực trước làn nước ghê rợn muốn nuốt chửng con người đó. T.Trư ôm chặt lấy Selina và xác thuyền

- Cậu yên tâm, mình chỉ buồn tay nếu như cậu chết đi, do đó, nếu cậu sống, cậu sẽ chẳng bao giờ thoát khỏi tay mình
- Đây có phải là lời cậu nói ko, sao lại khác hẳn với mọi ngày, cậu sắp chết rồi hử....hic...hum....(Ôm chặt cổ T.Trư) :oa_oa: :oa_oa:

N.Sướng thì vớ được cái áo của Ella

- Cầu trời, áo cậu đừng rách ngay lúc này, nếu lần này thoát, mình hứa là sẽ làm cho cậu 1 cái áo ko bao giờ rách :nammo:

1 cơn sóng khổng lồ dội tới lần thứ hai, thế là tất cả đã bị đánh bật ra cuốn đi theo mọi hướng

Hebe bắt đầu ngộp thở và sắc nước, cộng với vết thương hôm qua bị rớt xuống đồi, cô mất sức dần và rồi ngất đi. Chìm từ từ vào làn nước trong xanh. Những hình ảnh gia đình, những vụ thoát hiểm, hình ảnh cô TĐ, bạn bè, Selina, Ella và Jay mất dần trong trí óc cô, cô muốn cự quật nhưng dường như bất lực, chỉ có thể buông xuôi chìm dần để làn nước nuốt chửng

Bỗng 1 đôi môi chạm vào miệng cô, đôi môi mềm mọng và dịu nhẹ. Cô cảm nhận được mình đang được tiếp hơi, và cô cũng cảm nhận được mình đang được nâng lên bởi 1 bàn tay ấm áp. Trong hôn mê cô vẫn nhận được 1 cảm giác rất kì lạ, cái cảm giác khó tả bằng lời, nó cứ êm đềm và tràn đầy an toàn, và dường như, nếu có thể, cô cũng ko muốn từ chối nó.

Tuy nhiên, hình ảnh lãng mạn này đã ko thuộc về 1 cặp nam nữ, bạn cứ nghĩ rằng là Jay sao, bạn đã lầm rất nặng nề, ngược lại, nó lại chính thuộc về 1 cặp nữ nữ (Ko lẽ họ...)

May mắn Ella tìm được 1 bờ sông gần đó, Ella kéo Hebe lên, ra sức ép vào hông Hebe để nước trào ra, và thậm chí cô còn tiếp tục đặt môi mình lên hô hấp nhân tạo (Cảnh này ko phải độc quyền của Hoàng tử ếch và Diệp Thiên Du sao)

1 lúc sau, Hebe sắc nước và dừng tỉnh lại, cô ngơ ngác khi thấy người ngồi trước mặt mình là Ella, vì tuy hôn mê, nhưng cô cũng biết được những gì xảy ra khi nãy, cô vội ngồi dậy, tựa mình vào vách đá, co chân tay ôm chặt đầu gối lúng túng nói :

- Mình biết rồi, cậu đã hô hấp nhân tạo để cứu mình như hoàng tử ếch phải ko, cậu yên tâm, mình sẽ ko ngốc nghếch như Diệp Thiên Du, mình có thể phân biệt được hô hấp nhân tạo và hôn

Ella nhìn thẳng vào mắt Hebe

- Nhưng mình lại ko thể phân biệt được, và mình cứ nghĩ là, mình đã dùng nụ hôn để cứu cậu

Hebe tránh khỏi ánh mắt

- Đó...là hô hấp nhân tạo mà

Ella xích đầu lại gần, rồi canh sự mất cảnh giác của đối phương mà kiss thêm 1 cái trực tiếp vào miệng nữa

- Đây chính là cảm giác ban nãy, hoặc nếu ko thì cậu cũng có thể chỉ ỉnh biết hô hấp nhân tạo là gì

Và rồi Ella ghé vào tai Hebe xì xầm gì đó 1 lúc lâu, xong quay qua nhìn Hebe cười dễ thương hé hai răng khểnh ^__^

Hebe vẫn vẻ mặt lạnh lạnh và ngầu ngầu đó nhìn lại Ella ko buồn, sóng biển vỗ vào bờ liên tục, gió lại tiếp tục nổi lên, mưa vẫn còn rải rác chưa dừng

Bỗng Hebe mỉm cười gật đầu

- Được, mình chấp nhận cậu ^__^ (Trời, 2 nàng nhà ta muốn làm gì đây hử, nhức đầu quá)

16. Chương 16: Quân Tử Trả Thù

Cuối cùng, tất cả mọi người được cứu bởi chiếc thuyền cứu hộ, may mắn là Jay và N.S đã bơi về tới trạm chủ và kêu người đi tìm họ

Lúc tìm thấy T.Trư và Selina, cô đã ngất đi từ lâu, T.Trư vừa ôm xác thuyền làm tựa vừa bế cô, bị uống nước mấy lần mà anh cũng không chịu thả tay ra.

Còn 2 nàng của chúng ta, họ ôm chặt vào nhau để bớt lạnh, khiến cho N.S từ xa trông thấy ghen ra mặt, thuyền chưa cập bờ mà anh đã bay ra như siêu nhân, kết quả đã làm cho người khác gian khổ 1 phen vì phải lo vớt anh lên.

Về tới căn nhà lá của mình, họ nhận được tin mình lại thua. Tỷ số 2 -1 nghiêng về phía lớp Q, họ rất tức giận bất bình trước cuộc thi quá không công bằng này, tối đó, họ quay quần bên chiếc bàn để bàn về chuyện nội bộ :

- Không thể như thế được, cuộc thi chết tiệt gì chứ, rác rưởi (T.Trư đập bàn)
 - Sự thật thì mình không có chứng cứ để chứng minh là họ làm, thật là bỉ ổi, họ ko những muốn làm chúng ta thua, mà còn muốn lấy mạng chúng ta, đó ko phải là 1 chuyện đơn giản (N.S)
 - Lấy mạng chúng ta chỉ vì động cơ muốn thắng sao, thật hoang đường, đây đã liên quan tới mạng người, đúng là rất ko đơn giản, ko lẽ...họ là những người buôn lậu ! (Hebe thì thào)
 - Chè đậu, gì mà chè đậu, họ có bán chè đậu sao ? Nếu thế thì mình rất muốn ăn. đói lắm rồi (Selina)
 - À ko, mình nói nhầm thôi
 - Dù có bắt nguồn từ động cơ gì đi nữa thì ta cũng mặc kệ, lớp King của chúng ta ko phải dễ ăn hiếp (jay)
 - Đúng, nếu lần này chúng ta mà bỏ qua thì còn gì là mặt mũi con tổng thống nữa, có thù ko báo phi quân tử (T.Trư)
 - Nhưng nói sao thì nói, chúng ta là người lớp King, làm gì thì cũng đàng hoàng chính trực chứ ko xài thủ đoạn như họ (N.S)
 - Đúng, ngày mai là ngày cuối cùng mà chúng ta ở đây, hơn nữa lại là ngày hoạt động tự do, chúng ta phải tận dụng nó để tiến hành kế hoạch phục thù. Tối nay chúng ta sẽ bày binh bố trận, rồi đưa thư mời mời họ tham gia (jay)
 - Đưa thư mời, ai sẽ làm việc này ? 1 thân 1 mình bước qua lãnh địa của họ ư, tính mạng rất mong manh (Selina)
 - Để mình đi (Hebe xung phong)
 - Ko được, thân con gái như cậu làm việc này rất nguy hiểm (J) để mình đi !
 - Để tôi đi, tôi đã nói là tôi đi
 - Tôi là học trưởng ở đây, được chứ ?
 - Tôi ko có thói quen phục tùng
- Trong lúc họ cãi nhau thì Ella và N.S say sưa trang trí thư mời, xong lâu đấy, họ đưa thư mời ra :
- Vậy rốt cuộc ai đi (N.S)
 - Tôi đi (Jay và Hebe đồng thanh)
 - Cậu đi làm gì, có trai bên đó à (Thật ra tụi sợ bà gặp nguy hiểm)
 - Ủ, sao nào, ít ra người ta cũng ko có mắt hí (Thật ra tui muốn điều tra kĩ xem lớp Q là người gì)
 - Vậy 2 người cùng đi (N.S)
 - Không được đi (Hebe và Ella)

Ella quát tháo lên :

- Cậu là học trưởng, cậu phải chỉ cả bọn làm sao bày trận, đây ko có phần của cậu, để mình và Hebe đi
- Ai cho, nếu cậu đi thì mình cũng phải đi (N.S)

Cuối cùng họ phải quyết định bằng việc bốc thăm, và nhiệm vụ sứ giả đã lọt vào tay Ella và Hebe, những người khác

không có phần

Lãnh địa lớp Q, đây là nơi tâm tối và hoang vu, gió thổi vi vu tựa như tiếng hú ma quỷ, lá cây xì xào trong vẻ âm u ghê rợn. Chính giữa 1 túp lều tưởng như là căn cứ đen tối, xung quanh đứng ngồi những người với vẻ mặt lạnh là sát khí đằng đằng, chính giữa 1 đống lửa bùng cháy làm cho người ẩn ẩn hiện hiện đầy bí ẩn

Ella và Hebe bước vào, tất cả rút binh khí ra để ở tư thế chuẩn bị, không khí ngột thở 1 cách nghiêm túc, lửa cháy phùng phập, học trưởng Q lên tiếng :

- 2 người kia, là ai mà dám 1 thân 1 mình tới đây hả, lanmh4 địa lớp Q ko phải ai cũng có thể bước vào nhé
- Học trưởng Q, chẳng lẽ ko biết chúng tôi là ai sao ? Vài ngày trước còn cất công suy nghĩ để chơi xấu chúng tôi mà ? (H)
- Hoá ra là con nhím và con cú lớp King à, giỏi nhỉ, dám tự dẫn xác tới, khỏi mất công ta qua tìm
- Chúng tôi tới để đưa thư mời cho anh, ngày mai là party thử thách của lớp chúng tôi, nếu anh có gan thì hãy dẫn lớp anh tới

Hebe nói và phóng bức thư đi, học trưởng Q nhận lấy, mở ra xem và cười

- lớp bọn này không ngán ai cả, mai chúng tôi sẽ tới, nhưng mà bây giờ thì tôi ko dám chắc, 2 người có thể về đó 1 cách tự do và an toàn, thủ hạ lớp tôi rất khát máu

Nói xong thì 2 người đã bị tất cả những người lớp King vây vào giữa

- Học trưởng Q, anh thật bỉ ổi đấy, chỉ có hai nữ nhi như chúng tôi mà cũng ko bỏ qua sao ? (E)
- Ta xưa nay ko có ưu điểm
- Anh ko có ưu điểm thì ai cũng biết, còn lớp chúng tôi thông minh thì ai cũng ko biết, nhưng giờ biết thì cũng đã muộn, trên phong thư của anh đang cầm có chết 1 loại thuốc độc do chúng tôi đặc chế, nếu anh ko để chúng tôi yên thì anh cũng đừng hòng yên ổn qua hết đêm nay
- Cô tưởng đây là phim cổ trang à, ta sẽ tin những lời con nít như cô sao
- Anh ko thấy tay anh đang mọc ra những sợi lông tay dài thòng sao, nửa tiếng nữa tay anh sẽ như tay gấu, sờ vô mềm mềm mượt mượt như chó beagle vậy

Tên học trưởng hoảng hốt nhìn vào tay mình, đúng là lông tay đang ngày 1 dài ra, cứ như đội tíc giả trên tay vậy, vừa ngứa vừa đau

- Bọn bay thật dễ tiện, chơi ám ta à ?
- ủa, anh ko thấy là mặc trước bì thư có ghi " Cẩn thận kéo ngứa " sao mà còn sờ vô. Nói anh nghe nhé, thuốc giải chỉ có mình N.S có, muốn lấy thì phải 1 đàn em qua xin, ko rthì cứ vậy lấy 2 tôi mà đánh đi, bọn tôi chấp, nhưng mà tội tôi cũng ko đảm bảo tính mạng nhé, người đó qua bên tội tôi phải đủ can đảm đẩy Ngứa và đau lắm rồi, hần ko chịu được, đành làm theo lời Ella, Nửa tiếng sau người can đảm trở về, anh ta bị cạo hết tóc và lông mày, chỉ là lớp King còn có nhân đạo để vẽ cho anh ta 1 đôi lông mày giả. Rồi áo quần anh ta bị lột hết, chỉ là lớp King còn đủ nhân đạo để cho anh ta 1 tấm vải hình chữ nhật vừa cỡ để che....Rồi thấy người anh ta trống vắng quá, lớp King còn tích phúc về già vẽ lên người anh ta vài câu cho dịu mắt : " Thật ra thuốc giải chúng tôi đã dùng làm mực viết tấm thiệp, nên nếu muốn giải độc thì hãy ăn hết tấm thiệp " Cộng tái bút " Thấy chưa bớt thì liếm luôn phần chữ trên người anh ta "

H.trưởng Queen nhăn nhó hờ hét than vãn kêu gào xé từng miếng giấy ra ăn

- mày đừng nhúc nhích, để tao...liếm ! :scowl:
- Đại ca, có biết ngứa ko, oá... :choang:

12h tối, tất cả đã đầu vào việc náy, trực thăng mang thức ăn cho họ, họ quay quần trong nhà ăn uống như hôm bữa, thế là lịch sử lại lặp lại, tất cả say rúa

T.Trư bé Selina lên giường bắt đầu cởi nút áo cô :

- ANh là gì thế, có mấy cái nút mà cởi cũng ko xong à, nếu là tôi tôi sẽ xé cái rẹt thế này này (Dùng hết sức bình sinh xé áo T.Trư ra, nút đứt bụp bụp bụp) :incense:

May mắn Hebe còn đủ tỉnh táo lôi anh nhét vào tủ lạnh, lấy bàn chặn lại, rồi ngồi lên Selina cầm cúi tháo nút

- Giờ mình không còn thích cậu nữa, nhưng mà, mình rất tò mò trong đó chứa gì để làm cho cậu trở nên thu hút thế này

- Tôi cũng rất muốn biết

Jay dẫn hebe xuống giường, lần này cô ko mặc quần dây nịt mà mặc quần thung, Jay ra sức tụt quần. Hebe vớ được chai bia đập vào đầu anh ta, đau chưa kịp than đã bị Ella đốt nóng bàn ủi ịnh vào mông, tức giận ****

- Anh bị bệnh dâm từ nhỏ à ? :chem:

Nhĩ nhiên tới phiên Ella, nhưng lần này cô ko ghì chặt tay hebe mà nằm kế bên cô, Hebe tựa đầu vào vai cô, tay cô thì ôm lấy Hebe, rồi hai người nheù nhau, cười, nhắm mắt định tặng nhau 1 cái kiss trước khi ngủ

- Cảm giác sao lạ thế ? (Ella hỏi và mở mắt ra)

Ôi trời, ko phải hebe mà là N.S, trong lúc họ nhắm mắt thì N.S đã đập xủ Hebe rồi nằm kế bên cô. Ella tức giận quá, dám lừa mình ư, lại còn xé áo từ lâu, thế là lấy chày gai thui tới tấp làm anh mềm ra như mực khô

Màn đêm lại tiếp tục buồn xuống.....

17. Chương 17: Ngày Nói Dối Của Những Con Quỷ

Hôm nay là ngày quốc tế nói dối 1/4 , mờ sang TĐ lại mò qua túp nhà lá bé nhỏ, định cùng họ đi du ngoạn núi rừng. Cô hé cửa và chui đầu vào, cảnh tượng quan thuộc lại lập vào mắt cô

- Mở cửa ra, thả ta ra, muốn ta lặn chết à

Nghe tiếng la, Selina lơ mơ tỉnh, cô bò tới bên tủ lạnh đẩy bàn ra và mở cửa cho anh

- Lạnh quá, cả đêm trong đó xém chết ngộp rồi, sao cậu nỡ đối xử với mình như vậy, ôi lạnh !

- Đầu heo ngoan nào (Selina kéo chăn lấp và ôm chặt người anh) giờ đỡ chưa, mình ôm chặt cậu rồi đấy

- Đỡ thì đỡ nhưng nếu có thêm cái....

Selina liếc thương anh rồi hôn lên má anh một cái

- Thế nào

- Ấm tận xương tủy :love:

TĐ nhìn da gà nổi lên một hồi, chuyển mắt qua bên kia. Ella cũng bắt đầu tỉnh, thấy áo đã bị rách, cô phóng khoáng cởi ra luôn, mặc chiếc khác vào trước con mắt của mọi người

- Áo cậu, áo cậu là do mình....(N.S lấp bắp nói)

- Do cậu xé chứ gì, ai ko biết (Xong Ella qua kéo lại quần cho Hebe rồi đỡ Hebe dậy)

- Hebe, thật ra thì lần này mình đã nhớ, rất áy ngại vì quần cậu ko phải Ella tuột, mà là...(Jay lấp bắp nói)

- Do anh tuột phải ko, nói tôi nghe làm gì ?

- Hebe, cậu ăn gì mình làm cho (Ella)

- Trúng chiêm
- Được rồi, cậu đợi nhé (Ella nhéo thương má Hebe 1 cái, Hebe cười dễ thương gật đầu)
- Á..... (TĐ giật kinh phong)
- Cô là gì vậy, lạ nhỉ, lúc tụi em la thì cô cười mừng, tụi em ko gì thì cô la (N.S)
- HÌnh như, chính sách đoàn kết của cô đã đi quá xa, các em hơi bị loạn tình nhỉ(Ngắc người ra nói)
:??:

6h tối tại khu rừng núi BỐng Ma, nơi rừng núi hiểm trở và hẻo lánh, tại 1 trong những thung lũng bí ẩn, nó đang chờ đợi sự nhàn thân của những kẻ thích mạo hiểm.

1 nhóm lớp Queen trên 10 người đến theo lời mời. Họ bước chân vào ngưỡng cửa nhân tạo, đi được 10 bước thì gặp được 1 thi thể đang bị chiếu lấp lên, kế bên 1 người quỳ trên đất mặc bộ đồ tang trắng xoa khóc nức nở, cô chính là Selina và T.Trư

- Ê, làm gì vậy ? (Bọn họ hỏi)
- KHÔNG thấy trên bảng ghi sao, bán thân chon chồng ?
- Sao, bán thân chon chồng ?
- Chồng tôi là đầu heo.....à ko, là Trư Bát Giới, hôm qua trốn sư phụ tới gặp tôi, kết quả mới xảy ra án mạng
- Ủa, mình đâu có xấu như Trư Bát Giới, làm Na tra được ko ? (T.Trư trả giá)
- Im, người chết ko được lên tiếng
- Thế cô là gì (Bọn họ hỏi)
- Tôi là Bạch Cốt Tinh
- ỦA, trong tây du kí mà có vụ BẠCH cốt tinh yêu Trư Bát Giới à.
- Một quá, kịch bản nói vậy mà (Selina sùng máu) đã tham gia thì phải tuân thủ kịch bản chứ, kì ghê, một chết đi được à...
- Được rồi, được rồi, nói tiếp đi
- Chuyện là thế này, hôm qua Trư Bát giới mò qua phòng tôi, các huynh biết rồi, thân huynh ấy nặng 10 tấn còn của tôi chỉ có vài lạng xương khô, làm sao mà chịu nổi sức đè của huynh ta, thế là tôi thò tay đẩy anh ta, quên mất ngón tay toàn xương nhọn hoắt chứ đâu có thịt nên đẩy 1 cái là đâm thọc vào làm thủng bụng huynh ta rút hết ruột gan phèo phổi làm chồng tôi chết không kịp nói, trong thời buổi tắc đất tắc vàng này tôi làm gì có tiền chon chớ, đành nhờ chư vị hảo tâm làm việc thiện, xong tôi sẽ là kẻ hầu người hạ của các vị
- Tưởng gì chứ, ở đây thiếu gì đất, sợ ko có chỗ chôn à, đằng kia có cái hố, muốn chôn thì ta ném xác và lấy đất lấp giùm
- Chư vị ko biết đấy thôi, tuy ở đây nhiều đất và nhiều hố, nhưng mà đều thuộc quyền sở hữu của 2 chị em quỷ dạ xoa cả
- Lời Selina vừa dứt thì 1 làn khói bốc vụt lên và 2 chị em Twins từ trong làn khói bước ra
- Các người lại là ai ?
- Chúng tôi là chị em sinh đôi quỷ dạ xoa giữ đất ở đây, muốn hố nào thì phải trả tiền mua hố đó
- Ê, ta cảm thấy trò này thú vị đấy, dường như họ đang làm trò hề để mua vui cho bọn mình, được thôi, thế một cái hố bao nhiêu
- có nhiều loại, hạng sang, hạng rẻ tiền, loại quý phái và loại đê tiện, nếu lấy hạng quý tộc chúng tôi sẽ khuyến mãi thêm kim tinh và hoa 10 giờ, còn hạng bình dân thì đất vừa xấu vừa hôi vừa tanh vừa...

- Được rồi, chúng tôi lấy hạng quý tộc, bao nhiêu
 - 10 kí chôm chôm nhân và sương sáo hột lựu cộng sữa đậu nành
- Bọn họ bò lẩn ra cười nghiêng cười ngả, họ bắt đầu bị thu hút
- Được rồi, A Quý, A Vệ, 2 người hãy vào rừng hái chôm chôm
 - Vâng thưa đại ca
 - Nếu hai được rồi thì bỏ ở đây, còn bây giờ thì cái hồ này ta đưa trước, nhớ là đừng xù ta
- Twins bước trở vào trong làng khói rồi biến mất
- Hay nhỉ, làm thế nào thế, mặc kệ, cô em Bạch Cốt Tinh, giờ ta mua hồ rồi, hãy theo ta về làm vợ bé, chứ làm người hầu thì phí quá
 - Ko được đâu, bình thường trong sơn động ta toàn lấy máu người làm tiết canh lấy nội tạng nấu cháo lòng, ta sợ
- các người đem ta về sẽ chết thê thảm lắm đấy
- Ôi ta sợ quá, đúng là con nít mới bị lừa, bọn bây lên bắt ả ta về cho ta
- KHi họ tiến lại bên Selina dìu cô dậy, từ trong bao tay cô rút ra bàn tay ko thịt chỉ có xương cốt cứng và nhọn, đâm thủng bụng ba tên đó, muốn be bét đầy đất, bọn họ bò lấy vài mét, ruột thừa thụt ra thụt vào dính bầy nhầy trên người
- Bọn...bọn bay...phóng phi tiêu, phóng !
- Họ phóng thật nhiều theo hướng Selina, lập tức T.Trư lấy chiếu đỡ, rồi kéo tay Selina nhảy xuống hồ, bọn họ đuổi theo, dìm xuống, lạ thay, hồ lại chẳng có ai
- Tiếng cười vang dội lên cả 1 khu rừng rộng lớn, là cây xào xạc đôi lúc vài tiếng hú của cho sói, họ bắt đầu thận trọng hơn
- Họ tiếp tục tiến sâu vào trong đó, bỗng thấy 1 khu nghĩa địa rộng lớn và tối om rừng rợn, từ xa, họ trông thấy 1 phần mộ nhỏ trên đó có 2 người đang nói chuyện với nhau, mặt mũi họ nhăn nhó kì lạ, đầu tóc rối tung mặc bộ đồ trắng xoá
- 2 người đang làm gì thế
 - Chúng tôi đang đợi báo cáo, còn 15' nữa, chưa tới giờ
 - Đây là đâu thế
 - Diêm vương lộ, anh hãy nhìn đi
- Bọn họ nhìn theo hướng chỉ, cách bọn họ 100 mét có 1 bầy người đang làm gì đó, xung quanh khói xanh mịt mù, chính giữa vài tên phạm nhân quỳ lạy, 1 chiếc bàn trước mặt có 1 diêm vương mắt đỏ lồm rêu ria xồm xoàm và dài, 2 bên đầu trâu mặt ngựa canh giữ. Họ nghe thấy tiếng nói của tên Diêm Vương vang ra từ xa
- Sinh thời các người thích nói xấu người khác, độc mồm độc miệng, nịnh bợ hại người, giờ ta xử các người vào ngục cắt lưỡi 15 năm, mỗi ngày các người sẽ bị cắt lưỡi 3 lần
- Nói xong Quỷ sứ lấy kiếm kéo lưỡi họ ra lấy kéo cắt gãy, họ đau đớn đang dùng ra co gối ôm miệng rên rỉ rất thảm thương
- Tên DV đó ko phải là Bi và phạm nhân là Thất Lang sao ?
 - Anh nhớ là phải đốt nhiều tiền bạc vàng mã cho tôi, vì anh mà tôi bị chết oan
 - Giọng quen quá, cậu có phải là A Quý ko
 - Nếu ko làm theo linh hồn chúng tôi sẽ ko để yên cho anh
 - A Vệ, đúng là giọng cậu rồi sao mặt cậu lại ra nông nổi thế này

- Xác chúng tôi đã bị huỷ, giờ chúng tôi phải đi báo cáo

Nói rồi họ cứ đi như trượt, ko cần bước từng bước. Gió rít lên lạnh thấu xương, họ bắt đầu mát bình tĩnh

- Học...học trưởng Queen, sao...sao cả 1 khu rừng nghĩa địa biến mất rồi

Trước mặt họ là những cành cây to lớn và um tùm, khu đất trống và bãi nghĩa địa mất hút ko biết nơi đâu, nhìn lại đội hình, họ phát hiện đã có nhiều bạn ko thấy đâu hết. Chỉ thấy trên mặt đất in lên hình bàn chân sứt to bụi, dường như họ đã bị ma quỷ móc xác đi mất Họ run rẩy bầy người này đẩy người kia đi, người kia kéo áo người này

- Bọn bầy bình tĩnh nào, đây chỉ là trò trẻ con qua mắt con nít, trên đời này làm gì có ma

Họ nghe tiếng dao chặt phình phịch đằng trước, thế là theo hướng đó mà đi

Quả nhiên có 1 người đang chặt thịt, họ thấy xung quanh bê bết những cánh tay, những đôi chân cộng ruột gan của con người, trên đó còn dính máu đậm đặc như tương

- Người đang...chặt gì thế ?

Người kia quay mặt lại, liền sau đó vài tên nhát gan ngất xỉu hết, bởi người này ko có mắt mũi, chỉ có 1 bản mặt trống rỗng và cái miệng đỏ lòm môi bụi và dày

- Ta đang làm bánh bao nhân thịt đây

1 người nữa bước ra từ lùm cây, khăn trắng quấn quanh người đủ biết anh ta là xác ướp ai cập

- Người nữa, người là ai

- Tui là chồng bà

- AI nói thế, tui nói là giả cho anh hồi nào, tui chưa bao giờ nói là sẽ lấy anh đâu nhé, đừng có đùa móc mà bài đặt chòi mâm son, thấy sang bắt quàng làm họ, kẻ nghèo rớt mồng tơi như người

- Ê, con mụ chết bầm, mặt mũi ko có lại xấu xí dốt nát, những chỗ cần nhỏ thì bụi , những chỗ cần bụi thì còn bụi hơn nhiều, tui chịu lấy là may lắm rồi, lấy về làm nô tỳ

- Cái thằng con hoang chết chủ, lão nương vậy mà chê xấu à, lúc còn sống lão nương được bầu làm Mười đại mỹ nhân Bình Quả nhé, lão nương còn là lão đại của nhóm nhạc S.H.E lừng danh nhá

- Có coi phim Thơ Ngây ko, cái vai Giang Trục Thụ là tui đúng đó, chẳng qua người ta ganh ghét sắc đẹp của tui nên tạt Axit làm huỷ hoại dung nhan, nên giờ tôi mới phải bang lại như xác ướp thế này

- Còn tui hử, thuốc tẩy long mày mà tui cứ tưởng mỹ phẩm làm đẹp da, thế là tui xịt cả chai lên mặt, cuối cùng mất mũi miệng đi tong, chỉ còn lại bản mặt bằng phẳng như bàn ủi

- Vậy còn cái miệng ?

- Tui tự vẽ

Vừa nói Quý ko mặt vừa đá văng 1 cái đầu người dưới chân, đó là đầu của A Quý

- Các người đã chặt xác A Quý ra

- Đúng vậy, bọn tui đã chặt sống họ, trước tiên tui lấy kim chọc vào đầu ngón tay của họ để thử máu xem có xỉa ko, ko tui tui mới cắt cổ để máu chảy dần chỉ còn cái xác khô héo, tui tui lột da ra, cạo thịt từng miếng đem xây làm bánh bao nhồi với muối tiêu và ớt, đem hấp cho thơm tho, da tui tui treo lên cành cây

Đúng là trên cây còn đang dính 2 bộ da tươi roi rói, cái mùi xác thối bốc lên làm bọn lớp Q nôn ọe ra, bộ da treo toong ten máu me nhiều dãi như da bò, 1 phần vì sợ, một phần vì ối dữ quá, nên xỉu hết mười mấy đứa

Tuy nhiên học trưởng Q vẫn còn dai dẳng đứng chống chọi, hấn lấy dao ra tiến tới bên Ella đánh, Ella bầy vọt lên làm phép :

- Ta phá banh xác các người, ta nguyên rửa các người nổ tung ra
- Ha ha...trò con nít đó ai ko làm được, hôm nay tuy là ngày cá, nhưng mà bọn mày cũng ko cần phải nói dốt tới mức đó chứ
- Lời vừa xong, mấy con nhỏ đứng kể hần quả nhiên nổ tung ra, da thịt bắn tứ tung, ngũ mã phanh thây ko còn xác
- N.S ôm Ella phát áo choàng 1 cái biến mất ! Tên học trưởng sợ xanh mặt :
- Tụi bây đâu, mau chạy, bọn họ là quỷ chứ ko phải người, ta phải đưa tin này ra đăng báo, ta sẽ giàu to vì phát hiện mới
- Còn 10 đứa nữa, sắp ra khỏi thung lũng ghê rợn này rồi, họ dốc sức chạy, còn 3 bước nữa là thoát rồi. Tuy nhiên, 1 người đã từ dưới lòng đất chui ra đứng chặn lại :
- Muốn chạy à, đang lúc ta đói, khát máu lắm đây, 10 người bọn người chắc đủ no bụng rồi
- Người....
- Ta là ác quỷ Dracula tướng quỷ ở đây
- 1 người nữa từ sau bọn họ đá văng mấy đứa lên cây treo chết trên đó :
- Còn người ?
- Vợ ổng
- Nhím Quỷ, cuối cùng cậu cũng chịu nhận cậu là bà xã của mình rồi à
- Ai nói thế, kịch bản của cậu ghi vậy thì tôi đọc vậy
- Rốt cuộc các người lúc nào là thật lúc nào là giả đây
- Giờ là thật (Hebe giở tờ kịch bản ra đọc), Tôi vốn nhĩ là công chúa khổng tước của xứ sở chim. Vừa rồi thấy quỷ
- Drakula tạt qua, ngưỡng mộ trước sắc đẹp của anh ấy....
- Ê, làm vậy thật mất đi vẻ chân thật đấy (Jay)
- Chứ tui chưa thuộc kịch bản sao nói
- Được rồi, đọc tiếp đi
- Trước sắc đẹp anh ấy, tôi đã dụ dỗ, bị anh ta đem về bỏ vào tấm cung, ngày nào cũng mơn mõi đời...ân...sủng...
- Sao anh viết vậy hả
- Làm ơn đi, đang diễn mà
- Tôi nhin, đời ân sủng, đời tới khi cổ tôi dài như hươu cao cổ, long lá mọc ra như vượn người, anh ta mới bước vào lấy dao cạo....cạo cho tôi...làm tôi mừng...chảy dài....Quá lắm rồi, viết vậy mà coi được à (Rút dao ra bay tới hành hung, đánh đấm thọt nhét)
- Jay đỡ né chui rút, hai người giằng co nhau, Hebe giật đứt đầu 1 tên treo trên cây gần đó chọi vào Jay, Jay lấy gậy quẹt nó đi 1 nơi khác, cái đầu bay thẳng vào mặt thẳng lính lớp Q, văng sang 1 người đối diện, 2 đứa sức trán xủ tại chỗ, chỉ còn HT Q
- ko đánh nữa (Jay)
- sao ko đánh (Hebe)
- Đói bụng!
- Ăn đỡ cái này đi.

Jay làm theo lời chỉ , móc mắt một tên khác cũng treo trên cây, bỏ vào mồm nhai ngấu nghiến.

- hột nhân này có nhiều thịt đấy, là nhân tiêu , chỉ có điều nó ko ngọt và hơi tanh.

Hebe xoay vặn tay một đĩa nằm kế bên, đem ăn như ăn đùi gà :

- thịt gì mà vừa dai vừa sảng ,chắc ko có xài mỹ phẩm làm mượt da.

Hebe vứt bỏ cánh tay đi , tiến tới học trưởng Q, búng búng vào tay anh ta:

- Thịt rất săn chắc, làm gỏi cuốn được

Tên học trưởng run lấy bảy quỳ xấp xuống đất

- Xin 2 con quý ta mạng, từ nay tôi sẽ ở hiền tu thân tích đức, tôi sẽ ko làm điều xấu hại người nữa, nhà tôi nghèo nhiều ba má nhiều chồng nhiều con nhiều vợ, đứa em nhỏ bị bại liệt bẩm sinh, má bị mù mấy con mắt, ông già thì què, tôi chết họ sẽ ko sống nổi mất

- Sao ? Lúc làm hại người khác sao ko nói vậy đi (jay lấy gậy ra chọt chọt vào người hắn)

- Tôi thừa nhận tôi có **c thũng thườn các bạn để chơi xấu, tội hứa là tôi sẽ ko làm hại người nữa, tôi sẽ công khai xin lỗi

- Quá trễ rồi, giờ ta đang khát máu

Jay há miệng ra lòi hai cái răng nhọn hoắt, mắt đỏ lòm, nắm cổ anh ta cắn 1 phát, hắn ngất đi luôn ! Thế là cả học sinh lớp Q đã bị giết sạch không thừa 1 tên, trả mỗi thù họ dám cả gan chơi xấu, **ng chạm tổ kiến lửa như lớp King.

18. Chương 18: Hoàng Tử Thần Mặt Trời Và Hoa Tiên

Sáng hôm sau khi học trưởng Queen dần tỉnh giấc, anh thấy bản thân hình như không động đậy được, nhìn quanh mới phát hiện là tất cả bạn học lớp mình đều bị sợi dây thừng lớn cột chặt để chum vào 1 đồng hình tròn. Con trai thì bị lột hết áo quần, con gái thì bị tô đen hết mặt mũi

TỪng người lớp King xách hành lý tạt qua mặt họ

- Ủa, còn cỡi chuồng ở đó làm gì, 10' nữa là xe khởi hành về trường rồi đấy (N.S)

- Bọn ta chưa chết sao

- Xì, đó chỉ là trò ảo thuật đơn giản, cái hồ mà Selina và T. Trư nhảy vào chính là cái hồ 2 lớp, còn cái người bị đâm thủng bụng bỏ la liệt là do chúng tôi đã mua chuộc người đó để họ diễn kịch cho xem. Bãi nghĩa địa và ông diêm vương chỉ là hình ảnh ko gian ba chiều do Thất lang và Bỉ phụ trách. Riêng A Quý và A Vệ đi như trượt bởi họ mặt giày patin, họ đạ bị mua chuộc để làm thế (Ella)

- NHững tay chân đầu người, xác máu, đều làm từ nước ép cà chua và bột mỳ, trời tối nhìn cái xác bằng vải mà các người tưởng là thật, chúng tôi đã lợi dụng sự sợ hãi đó (N.S)

- Dì gì hôm qua cũng là ngày nói dốt, các anh không giận chứ nhỉ (Selina)

- Chỉ có điều là cả người cầm đầu cũng tưởng là thật, thậm chí còn đái dầm ra quần vì sợ (Jay)

- Tôi nhất định sẽ kiện các người vì tội khủng hiếp (Học trưởng Q què mặt)

- Vậy à, ta sẵn sàng

Thế là cả bọn kéo nhau vừa đi vừa hát Tôi ko muốn tôi ko muốn ko muốn trưởng thành, trưởng thành rồi thế giới sẽ có chuyện thần thoại

- ê, cỡi chổi cho bọn ta, ê...

Vừa lúc đó thầy Cổ Thiên Lạc chủ nhiệm tìm được họ, chạy tới cỡi chổi cho họ

- Thầy ơi bọn họ chơi xấu...

Thầy tát 1 cái rỗ lớn vào tên học trưởng

- Thầy rất xấu hổ vì bọn em, bọn em lại chơi xấu thế này ư, hôm qua họ đã đưa ra đoạn băng ghi âm các em thừa nhận mình đã **c thủng thuyền người, giám khảo đã huỷ bỏ chiến thắng của các em, còn xem tỳ bị kỉ luật, ko nhờ thầy là các em chết rồi

- Thầy, tụi em chỉ là muốn giúp thầy đeo đuổi được cô TĐ thôi

- Muốn thắng thì hãy thắng trong cuộc thi diễn kịch sau cùng, hãy cố gắng 1 cách đàng hoàng chứ đừng làm vậy !

Thế là chuyến đi cắm trại kết thúc, họ trở về trường để tiếp tục việc học của mình, giờ ra chơi, Selina và T.Trư đang ngồi nhìn nhau ở 1 góc phòng để ăn dưa hấu, 2 người đúc qua đúc lại rất tình tứ

N.Sương kéo Ella ra quầy vào ghế ngồi lấy đèn pin và khói thuốc ra tra tấn :

- Nói, cậu và hebe thật ra đang làm quái quỷ gì ?

- Fall in love

- Nói xâu, cậu vốn nhĩ ko phải vậy

- sao cậu biết ?

- Cảm nhận được, theo trực quan của người con trai và theo cái cảm giác khi mình hôn cậu

- Thôi được, đến lúc này thì mình buộc phải nói cậu nghe, truyện là thế này, cách đây 1000 năm mình chính là con của Thần Mặt trời, Hoàng tử Federal Bureau Inves, ngày hôm đó khi phụ hoàng và mẫu hậu đi dự tiệc theo lời mời cầu thần sao băng, đất nước này là 1 đất nước không có gì cả ngoài 1 màu trắng băng lạnh, vừa tới nơi, mẫu hậu của ta đột nhiên đau bụng phải sinh, 1 tiếng sau mình chính thức chui ra, giọt nước mắt cầu mình rơi xuống phá tan lớp băng dày đặt của nơi đây, và cũng vì giọt nước mắt cầu mình 1 nhánh cây anh đào đầu tiên đã hé nở và vươn cao lên. Nhánh hoa anh đào đó chính là hebe, Hoa tiên Help, vận mệnh an bài chúng tôi là 1 cặp tiên rồng ngọc nữ

- Đúng vậy (Hebe nói theo), sự sống của tôi là do nước mắt của hoàng tử thần mặt trời nhuận dưỡng, còn niềm vui của hoàng tử là do sự rực rỡ hé nở của tôi mà tích thnah, trở trêu thay trôi chỉ là 1 hoa tiên vô danh thấp phận, còn hoàng tử lại là con thần mặt trời, chúng tôi đã bị ông phản kháng kịch liệt, để cho hoàng tử chết lòng, ông ta đã giáng tôi xuống trần

- Rồi sao nữa (cả lớp chụm vào Ella và Hebe hỏi gắt gao, họ đang nghe kể rất hồi hộp)

- Tất nhiên là mình không chịu bỏ cuộc, mình đã lấy dao tự đâm, nói với phụ vương rằng, nếu hoa tiên chết, mình cũng ko cần sống

Tái lập hiện trường :

Hebe : chúng tôi yêu nhau, ngài có thể sử dụng quyền lực để ngăn cản thể chất cầu chúng tôi nhưng ko thể ngăn cản được linh hồn của chúng tôi, bởi cao chúng tôi có mà ngài ko có, đó chính là chân tình

TMT : Liên kết ư, ta quảng xuống thì hết có mà liên kết, người đâu, liên nhánh cây này xuống trần gian cho ta

Hoa tiên đau khổ rơi nước mắt ngược nhìn hoàng tử lần cuối, hoàng tử (Tạm thời do Jay thủ vai) dõi theo biến đau khổ thành sức mạnh

Jay : phụ vương, cha nghĩ là cha có thể nắm bắt mọi việc trên đời sao , con cính là ngoại lệ

Hoàng tử rút dao ra đâm vào trái tim của mình, TMT hoảng hốt :

Jay : phụ vương, tình yêu luôn bất định và vô cự li, chỉ cần hai chúng tôi có long chân thành và trì hộ nhau, tụi con nhất định có thể đánh bại tất cả gian nan

TMT : được rồi, con đừng đâm nữa, máu sẽ rơi đó, làm bẩn sàn nhà, con nói là tình yêu ko cự li sao, ta sẽ biến con thành nữ nhi, hãy tìm cách làm thức tỉnh hoa tiên với thân nữ nhi ấy

Jay : Phụ vương, người...

Hoàng tử lập tức biến thành Ella

TMT : chỉ cách nhau 1 giới tính thôi, ta đã khoan dung lắm rồi, nếu con có thể dùng tình yêu của mình để cảm động Hoa Tiên làm cô ta nhớ ra con, các con sẽ thành công trở về đây

Ella : con phải làm cách nào

TMT : 18 năm sau vào sinh nhật của con, con sẽ nhớ lại mình chính là hoàng tử và khôi phục lại phép thuật, lúc đó chỉ cần hôn được hoa tiên, là cô ta sẽ tỉnh lại kị ức, với điều kiện nư hôn đó phải là nư hôn của tình yêu, tức là con phải làm cách nào đó để Hoa Tiên thích con trong khi con là con gái, con phải làm việc này trước tuổi 21, nếu ko mãi mãi ko thể trở về đây và biến trở lại hình dạng hoàng tử

Kết thúc hiện trường

- Vậy đây, truyện là thế ! (ella)

Mọi người vỗ tay khen hay :

- Tuyệt vời, thế Hebe đã cho cậu kiss chưa

- Rồi, rất nhiều

- Vậy sao chưa về trời ?

- Chiếc cầu về trời bị sập do động đất rồi, phải đợi xây lại, định gọi điện thoại cho phụ hoàng kêu ổng rước về, nhưng ổng ko bắt máy, tại ổng có biết xài di động đâu

- Hèn chi ảo thuật của cậu tài vậy, hoá ra cậu là hoàng tử thần mặt trời

Selina lon ton bước tới bên Ella :

- Cậu có thật là hoàng tử ko vậy, nếu vậy thì mình bỏ đầu heo để theo cậu

Hebe rút dao ra kè cổ Selina :

- Biến, đừng có mà ở đó giành chồng người ta

- Vậy sao lúc đầu cậu bảo là thích mình lại còn cứu mình

- Làm thế để lừa gia sản

- TỪ lúc nào mà cô trở thành tộc người sườn núi thế (Jay)

- Gì mà núi non ở đây (H)

- Ý là cậu nói dốc ấy, sườn núi luôn luôn dốc mà (N.S)

- Kệ tui, tin hay ko tùy anh, dù gì thì cho dù thật hay giả, thì người tôi thích sẽ chẳng bao giờ là anh

- Cô tưởng mình sáng giá lắm sao, tôi là hoàng tử thống thống, còn cô chỉ là con trùn xã hội thôi

- Tôi là cướp anh là quân phải không, cuối cùng thì anh cũng nói ra rồi nhỉ, đúng đấy, tôi là nữ tặc đây, có giỏi thì đừng bao giờ gần tôi, kéo ko sẽ làm xấu mặt anh

- Đây là cô nói chứ tôi ko nói đấy nhé

Thấy tình hình bỗng trở nên gay gắt, Ella vội kéo hebe ra 1 bên, T.Trư kéo Jay ra 1 bên

- Đối với 1 phụ nữ cứng cổ như vậy anh không thể dùng phương pháp đấu cứng với cô ta, phải tiến hành chính sách xoa dịu mềm yếu. Em làm thử cho anh coi này

T.Trư bay tới bên Selina :

- Selina, sáng nay mình tạt qua tiệm hoa, mình định là sẽ mua 101 đoá' bạch mai quế cho cậu, nhưng cuối cùng mình đã ko làm thế
 - Sao vậy ?
 - Ôi trời, bản thân cậu đã đẹp hơn hoa gấp trăm lần rồi, tặng nó chỉ là đồ thừa
 - Cậu quá khen (Cười tím tím) ^__^
 - Do đó mình đã sử dụng số tiền mua hoa để mua 1 bó cỏ khô về, thức đêm để tự tay làm 1 chiếc nhẫn cho cậu
 - Sao xấu thế !
 - Tuy xấu đấy, vì mình không khéo tay, nhưng chỉ cần đeo vào ngón tay ngà ngọc của cậu, tất cả những gì xấu nhất đều trở nên đẹp nhất. Chiếc nhẫn đã thấm đượm tình cảm và chân thành của mình giành cho cậu, mình phải gim chặt nó vào tay cậu
- Selina cười sung sướng và hạnh phúc quay về chỗ ngồi của mình mà ngắm ngía chiếc nhẫn
- Đấy, anh phải làm thế đấy
 - Ko được, như thế rất què mắt
 - Thế anh có thích Hebe ko
- (Ko thèm trả lời)
- Anh vừa phải thôi chứ, anh là Jay mãng xà mà, để bọn đàn em biết ngay cả việc trình phục bạn nữ anh cũng ko biết thì còn gì là mặt mũi
 - Nhưng mà...
 - Nhưng gì, vào đi !

19. Chương 19: Nhẫn Thân

NGày hôm sau Jay rút rè bước tới chỗ ngồi Hebe, đang loay hoay lấy dao cạo vết bút xoá trên bàn, Hebe ngơ ngác nhìn bội dạng anh ta :

- Sáng nay mình tạt qua 1 tiệm bán hoa, mình định mua 101 cây bạch mai quế cho cậu, nhưng mà mình đã không làm thế
 - Cũng may cậu ko làm, mình ghét nhất là những thứ vừa mắc vừa ko có ích, để vài ngày là nó héo khô thấy ghê, ba cái đồ quý
- Jay què mắt nhìn T.Trư, sao ko giống kịch bản, T.Trư ra dấu kêu anh tiến lên, anh nhẫn nhịn nói tiếp
- Mình ko tặng nó cho cậu là vì...
 - Là vì cậu ko xứng, mình là hoa tiên cậu là người phàm, cậu ko đủ tư cách tặng hoa ỳnh
 - Cậu lầm rồi, mình ko làm thế là vì ông chủ tiệm ko chịu bán ỳnh, vì sợ tặng hoa cho loại như cậu sẽ làm nhục cửa hiệu ổng, thế là mình đi lụm bó cỏ khô bò cũng chề về l; àm thành chiếc nhẫn, ai ngờ nhìn lại chiếc nhẫn đã xấu đeo vào ngón tay cậu còn xấu hơn
 - Xin lỗi, anh có thặng cho tôi thì tôi cũng ko lấy, bình thường Ella tặng nhẫn kim cương nhẫn bạc nắn vàng cho tôi, tôi còn chê nữa là nói chi mấy cái thứ rẻ mạt đó, mà anh tưởng anh tốt hơn tôi sao, râu ria xòm xoàng mắt lại hí, mỗi tốt phải dùng tá giấy 70 kg để làm đồ lót sợ đái dầm
 - Sao cô biết, cô rình tôi à, dù sao thì con gái nếu ko có con trai thì sẽ mất hết duyên dáng

- Còn đàn ông ko có phái đẹp sẽ mất hết trí thông minh

2 người cứ thế nói qua nói lại, nhưng dù gì họ cũng đã tốt hơn trước rất nhiều, vì ít ra bây giờ họ chỉ đấu khẩu chứ ko hở ra là động thủ như trước kia.

Cùng lúc đó N.S cũng đâu chịu bỏ cuộc, dấu sao anh cũng ko mô phỏng nguyên vẹn, vì anh có chỉ số IQ vượt chọn mà, anh thật sự mang ra 1 bó bạch mai quế bụi bành chường cả lối đi đem tặng Ella

- Sáng nay cậu cũng tạt qua tiệm bán hoa sao (Ella lung túng nhìn hoa)

- Đúng vậy, và mình đã mua nó, mình thấy khi cậu cầm bó hoa này, sắc đẹp của cậu càng trở nên tươi rực hơn, vì bó hoa cũng ko thể đẹp bằng cậu (Sến chảy dãi)

- Xấu tính !:scold: (Ất xì liên tục), có biết mình bị dị ứng phấn hoa ko hả, hại người, thổi thahột vệt ung, đưa hẩu thối (Xách bó hoa liện qua cửa sổ)

N.S vội vàng móc chiếc nhẫn cổ ra, Ella vẫn đang trong giai đoạn ất hơi liên tục

- Định tặng cổ khô giống hai anh của cậu à, làm ơn đi, gia đình mình 2 gì mà 1 chiều xài hoài (Ella lấy chiếc hộp gỗ ra), bên trong có nhẫn hột xoàng, hột lựu, hột lép, bi da, bong bàn lựu đạn có hết, ko có tiền mua nhnã thì từ từ mà lựa mình tặng cho, chứ đừng có mà mua ba cái thứ héo khô lãng mạn giả ở đây, dụ muối tới chích à. Hebe, tội mình xuống hoa viên

Vừa kéo tay Hebe đi vừa ất xì hơi

- Chia buồn cùng anh và em nhé (T.Trư hí hửng ngồi mút kem cùng Selina) :blush:

- Rốt cuộc thì họ đang làm gì nhỉ (N.S)

- Anh biết đã ko ngồi đây rồi, nhưng anh tin Hebe và Ella ko phải vậy

- Để rồi xem...

Tối đó tại căn cứ bí mật của tổ chức Báo Trắng, đó là 1 toà nhà cao và sang trọng theo kiến trúc Hi Lạp cổ, ban ngày đó là 1 ngân hàng nổi tiếng, ban đêm ngân hàng đóng cửa, đó mới là lúc hoạt động của người áo trắng, chính bởi vì cái vẻ bề ngoài tang nghiêm đó mà người khác ko hề nghi ngờ nơi đây chính là băng ổ của 1 tổ chức nguy hiểm.

Ở tầng hầm cách mặt đất 30 mét, 1 chiếc thang máy đặc biệt to và lớn sẽ dẫn tới 1 gian phòng bí mật rộng lớn, 2 bên xếp những chiếc đá gạch đen thật tang nghiêm, 1 chiếc ghế sắc hình sư tử long trắng lẳng đên toạ vững ở đỉnh đầu gian vòng. Sau chiếc ghế có xác khô của 1 con báo bụi 2 mét đang đứng nhe răng. Ác liệt hơn nữa, chính giữa sàn nhà có 1 ***g sắc bên dưới, những tên rách việc hay phản bội thường bị tên thủ lĩnh xử chết, bằng cách vụn chiếc đầu sư tử ở ghế của hắn, thế là cánh cửa sắt dưới sàn mở ra và người kia sập xuống, làm mời cho 2 con báo bụi phía dưới

Trước khi Hebe bước vào gian phòng này, cô phải bị kiểm tra toàn thân để bảo đảm tuyệt đối là anh ko có hung khí hay bất cứ dụng cụ thám thình nào, xong cô bị phải đen bịt mắt, cuối cùng cô mới được bước vào thang máy dẫn tới gian phòng bí mật thông qua bộn tay chân

Mở vải đen ra, cô thấy đang ngồi chễm chệ trên chiếc ghế đá sư tử là tên cầm đầu chýu Hắc “đáng kính “ của cô. 2 bên những tên đầu xỏ găm ghiếc và kinh tởm ngồi vắt chân lên ghế, người mài dao, người nạp đạn, người bắt bọ cạp người chơi rắn. Nói tóm lại, nơi đây ko dành cho những kẻ nhát gan

- Nghe tin con tối nay muốn gặp ta, thật là vui, ta lập tức gọi hết thủ hạ đắc lực về đây hồng giới thiệu với con

Hebe bước lại gần, đập vào sàn sắt thấy 2 con báo trắng đang đi qua đi lại phía dưới, thật ra 1 thân 1 mình đến đây, cho dù cô có gan dạ đến mấy cũng koo thể tánh khỏi chút gì đó khấn trương, nhưng mà, cô ko thể để đối phương thấy được điểm đó, như thế rất bất lợi và thậm chí gây nguy hiểm tới tính mạng. Vì vậy, cô vẫn khẽ hé ra 1 nụ cười thật lạnh nhạt

- Chú Hắc, mừng vì chúng ta đã gặp nhau, dù gì thì con cũng chỉ là cô nữ sinh 19 tuổi, chú cần gì phải tập hợp đông đủ người để tạo khí thế như thế, ko biết do tính phồng bị cẩn thận hay sợ con ám sát đột ngột ko nhỉ

Lão Hắc phá lên cười

- Ta ko ngờ con cũng có chí hoang tưởng, những người cầm hoả tiễn còn chưa giết được tathì nói chi là tay ko tác sát như con

- - Chú ko biết là tậ chủ quan của chú có thể giết chết chú sao (Nhanh như chớp Hebe rút dao ra phóng xẹt ngang qua mặt dính phập vào chiếc ghế của hấn)

Bọn tùy tùng hai bên lập tức đứng phắt dậy rút binh khí ra chuẩn bị lấy mạng Hebe

- Máy dò hung khí của chú lạc hậu quá, chiếc dao của con được thiết kế tránh sóng dò tìm, ko làm chú sợ chứ, thật ra con chỉ muốn biểu diễn 1 chút tài nghệ kỹ thuật chơi dao cho chú coi, tiện thể cho chú thấy rằng, trong đk tốt như thế mà con cũng ko giết chú, đó chính là 1 chút thành ý

Lão hắc ho mấy tiếng, bọn thủ hạ trở về chỗ ngồi

- Ta đúng là ko nhìn sai, con quả như có 1 khí khái hơn người, lần này con đến ko phải chỉ biểu diễn cho chú xem chứ

- Con quyết định hợp tác với chú, lãnh đạo vụ buôn lậu lần này dù sao thì nếu ko làm thì chú cũng đâu chịu để yên cho con, ko phải vì con sợ chú, nhưng mà, có ai lại ko thích tiền đâu chứ ?

- Thăng thần lắm, ta rất thích, nhưng mà mấy lần ta thấy có 1 thằng nhãi ranh đều ra cứu con, theo điều tra được biết hẳn chính là con trai tổng thống, thật ko hay chút nào, liệu con với nó có quan hệ gì ko, hay đây chỉ là cái bẫy

Nghe câu đó tim Hebe bất giác đập mạnh một cái, cô có khác gì đang đứng trên dây thừng dưới biển gai, sơ suất 1 chút là có thể làm món ngìn cho 2 con báo phía dưới, cô tắt bỏ nụ cười khê lạnh, nói :

- nếu thủ hạ cầu chú cứu chú thoát nạn thì chú có thích họ không, con ko thích hẳn, mà hẳn thì cứ dính lấy con ko buông, cha hẳn là tổng thống con là kẻ cướp, nếu là chú, chú có đại đột mà đâm đầu vào ko

- không phải là ta ko tin con, nhưng mà chuyện này rất khó nói

1 tiếng cười lại phá lên nữa, tiếng cười truyền ra từ phía thang máy, cửa thang máy từ từ hé mở, 1 gương mặt quen thuộc hiện ra, cái bộ mặt bình thường hay tươi cười đó giờ đây trở nên thật lạnh lùng băng giá, mái xéo che mất nửa con mắt, 1 cảm giác khó gần và đáng sợ, Hebe quay đầu nhìn, trố mắt kinh ngạc

- Ella, sao... cậu lại ở đây ?

- Có gì lạ, tôi chính là ảo thuật 2 mặt 1 trong 10 sát thủ sát thủ đặc lực nhất cầu chú Hắc (Ella quay quá nói với chú Hắc) CHÚ nói gì ư, tên con tổng thống và Hebe à, hoàn toàn hoang đường, ko ngại nói với chú, Hebe chính là người yêu của con

- Gì, 2 con ư, ta biết con rất nam tính, nhưng ta ko ngờ...

- CHÚ Hắc à, con cũng đâu phải là ngày đầu tiên theo chú, chẳng lẽ tính con ra sao chú ko biết ư. Trần Ella này ko bao giờ tha thứ cho những kẻ bội mình cũng như ko bao giờ tùy tiện chọn người khác 1 cách đơn giản, trình độ Hebe chú đã thấy rõ, rất xứng với con.

Vừa nói, Ella vừa ôm Hebe đẩy cô dính sát vào người mình, nhìn cô với ánh mắt bí ẩn và nụ cười ngạo nghễ, loay hoay sao rút ra 1 tấm hình than mặt giữa 2 người, lão Hắc lụm lên xem, được 1 ven hú phía

- Đúng là ta già rồi, tuổi trẻ giờ đây thật khó hiểu

- Chú Hắc, nếu đã nghi ngờ thì đừng dụng người, dụng người rồi thì đừng nghi ngờ. Dù sao thì Hebe cũng là của con, chú ko dùng thì con dùng

- Thôi được, để thử tài Hebe ta quyết định giao cho nó nhiệm vụ đầu tiên, bắt cóc con chủ tịch tập đoàn giàu có nhất châu Á,

- Sao, Selina, cậu ấy là bạn của con
 - Thế nào chứ ? (Lão hắc hỏi lại) có vấn đề gì sao ?
 - Con tuy ko phải anh hùng cũng biết nghĩa khí, để giang hồ biết con bán đứng bạn con, con gì là mặt mũi
 - Hebe, đã vào tổ chức thì cậu ko được để tình cảm riêng ảnh hưởng, ko nhần tâm sao làm việc lớn, cậu đã chịu chấp nhận mình thì cậu cũng phải chịu nghe lời mình, nếu ko mình cũng có thể bỏ cậu xuống dưới (Tay chỉ xuống dưới ***g sắt)
 - Ella, cậu đúng là ko giống người mình hằng quen, ko giống chút nào (Hebe lắc đầu)
- Ella lại ôm eo Hebe dính sát vào thân mình. Tay kia vuốt vào song mũi cô
- Chỉ có điều mình thích cậu (Tay cô kéo từ song mũi xuống đôi môi mềm mọng của hebe, vuốt nhẹ), vì vậy, cậu hãy yên tâm mà nghe theo mình, chỉ ích có mình cậu sẽ luôn được an toàn, vì ngoài mình ra, mình ko cho phép bất cứ ai **ng tới 1 cọng tóc của cô
- Hebe nhìn thẳng vào mắt Ella, ko khí lặng đi 1 phút, ánh mắt Hebe đầy sắc bén, ánh mắt Ella chứa lạnh nhạt
- Được, tùy cậu vậy, cậu muốn gì, mình làm đó
 - Tốt lắm, vậy ta giao vụ này cho con (Lão Hắc tiến lại gần 2 đứa họ nói nhỏ), Ella, con tài thật, người khó trình phục như hebe cũng phải nghe lời con, đây có phải là sức mạnh tình yêu ko nhỉ, có thời gian thì chỉ chỉ chú, bà xã của chú cũng khó bảo lắm
 - Được mà (Ella cười như nụ cười quen thuộc mọi khi) ^ _ ^

20. Chương 20: Bán Đứng

- Ngày,ngày mai là chủ nhật,cậu có muốn đi chơi với mình và hebe ko?
- Đi chơi à,tất nhiên là rất muốn,nhưng sợ ba mình ko cho,dù cho thì bọn vệ sĩ cũng đi theo,mất cả hứng (Selina)
- Chỉ cần cậu đi là được rồi,bọn vệ sĩ để mình lo (Hebe).
- Ừ nhỉ,mình quên cậu là nữ tặc,ok, đi thì đi,nhất quyết phải đi!
- Mình đi nữa (N.S và T.Trư).
- No way! Đây là cuộc hẹn mật the girl secret Day, con trai ko được tham gia (Ella).

Sáng hôm sau họ tụ tập trước trường ,sau khi hạ đo ván 2 vệ sĩ,hebe nhảy lên xe làm tài xế Ella và Selina ngồi đằng sau .Theo hướng núi mà xuất phát

Trên đường đi,họ đã gặp Jay đang đứng sửa xe,thế nhưng họ vẫn rồ gas chạy vụt qua

- Ko phải Hebe đẩy ư ,họ lên núi làm gì nhỉ ? (Jay dõi theo) Chiếc xe chết tiệt tắt máy nửa chừng, biết vậy ta lái trực thăng bay cho rồi

Đường lên núi ngày một vắng vẻ, đến lúc chỉ còn duy nhất chiếc xe của Hebe chạy băng băng. Selina vẫn ko may mắn để ý, cô cứ nói ko ngừng tất cả những chuyện xảy ra trên đời, con gái con trai chuyện gì cũng nói tất. Đang càng nói càng hăng say thì Hebe đã cắt ngang:

- Selina,sao cậu ko hỏi tui mình sẽ dẫn cậu đi đâu,cậu ko sợ sao. 1 nơi vắng vẻ như vậy

-Sợ gì, các cậu là bạn mình chẳng lẽ đem mình đi bán sao,vả lại mình cũng ko rành đường,cậu muốn dắt mình đi đâu thì đi vậy.

-Selina, cậu có tin 2 tụi mình ko?

-ko...,ý mình là mình ko tin 1 người như cậu lại hỏi ra câu hỏi ngốc nghếch như vậy.

-Nếu bây giờ tụi mình bắt cóc cậu,cậu sẽ làm gì (Ella cười nói)

-Thế thì mình muốn thử đấy (cười dữ dội)

Từ trong túi Ella rút cây súng ra, nụ cười vụt tắt,nét mặt Ella biến sắc trở nên đờ đờ sát khí:

-Cậu dễ tin người quá đấy,cậu đã bị bắt cóc

Selina rờ trán Ella :

- Cậu có bị bệnh ko vậy?

Ella gài đạn bắn thủng trần xe,tiếng súng giảm thanh nhưng đủ làm Selina sợ xanh mặt :

-Các cậu là....

-Tổ chức Báo Trắng ,băng nhóm xã hội đen khét tiếng liệt vào sổ đen TG. Kể từ phút này,1 là cậu ngoan ngoãn nghe lời, 2 là cậu sẽ chết đau khổ.

Không khí chợt rơi vào sự yên lặng đáng sợ, Selina ngẩng người ra, cô nhìn Hebe và Ella bằng con mắt nghi ngờ và thất vọng, cô đang bị bạn bè bán đứng đấy ư, cái cảm đó sao mà khó chịu và bức bối, nó cứ đau nhói và ngộp thở. Cô ghét cái cảm giác đó, chẳng thà ngày nào cũng cãi nhau với Hebe về những chuyện vặt vãnh, chẳng thà cứ tỏ vẻ ta đây là tiểu thư trước mặt Ella. Vì dù gì, đó cũng khiến cô nhận được chan chứa vị ngọt của tình bạn, nó ko hoàn toàn ngọt đấy, ko hoàn toàn bình yên. Nhưng mà lại mằn nhằn ngất ngậy. Còn hơn là đã thật sự bình yên rồi, mới phát hiện hoá ra trong đó có nhiều cạm bẫy và gian dối. Cô chợt nhận ra rằng, 2 người họ thật sự là những người bạn ko thể thiếu chút nào của mình, nếu ko giờ đây cô đã không nhức nhối như vậy. Có thể cách biểu đạt ứng xử của họ ko giống ai, nhưng thật sự ít có người bạn nào có thể làm được như họ. Cô ko buồn vì mình bị bắt cóc, cô chỉ buồn vì cái sự thật đó, cái sự thật phũ phàng quá mức thường khiến con người bại liệt hành động.

Lên tới đỉnh núi 1 khu nhà kho rộng lớn, chiếc còng số 8 khoá chặt 1 tay Selina, tay kia khoá vào cửa sắt, ko có bịch miệng nhưng cô lại ko hề kêu la, có lẽ khi bị kích động quá mức, con người sẽ mất đi phản ứng vốn có, cô chỉ cúi đầu suy nghĩ thần thờ.

- Nhìn cậu lúc này thật chẳng giống Selina của mọi khi, hề có gì là khốc thét lên (Ella)

- Cậu còn muốn mình làm gì đây, lớn tiếng **** mắng cậu, hay van xin cầu tha thứ, chỉ là có lời khen cậu, đã thành công giấu lấy con người thật của mình 1 cách suýt sặc, đã tới đây thì mình ko có ý định được thoát, mình sẽ ko làm gì cả, để suốt đời cậu phải sống trong sự cắn rứt lương tâm (Selina nói khi mắt cô đã đỏ chót ướt, cô cố giữ lấy giọt nước mắt đọng ko rơi ra)

- Cắn rứt à (Ella phá lên cười) trong đầu óc của mình ko bao giờ có 2 từ này. Tốt nhất là cậu đừng chọc giận mình. Nếu ko thủ hạ của mình ko biết sẽ làm gì cậu. Nói cho cậu nghe trước là mình rất nóng tính

- Vậy à, mình đang chống mắt lên xem thủ hạ của cậu sẽ làm gì mình đây

- Được thôi, bọn bây vất vả rồi, tối nay ta sẽ tặng nhỏ này cho bọn bay, làm gì thì làm phải để lại cái xác để nhận tiền chuộc là được rồi

Bọn thủ hạ mừng rỡ, hấp tấp chạy đến bên Selina sờ mó lên má cô miệng khen ko ngớt. Selina thật sự đã ko cảm được, nước mắt rơi ra mà đứng ngẩn người ra, mặc kệ bọn họ làm gì thì làm, cô đang rất khó thở

Bất chợt 1 tiếng rắc của xương vang lên, Hebe đã bẻ gãy tay tên đầu xỏ dăm sờ Selina

- Ko được **ng vào cô ta...khi chưa nhận được tiền, làm thế ko phải phí công sao. Ông già ko nghe tin lành của con mình thì sao chịu đưa tiền chuộc. Ella, cậu hồ đồ quá đấy !

- Ủi nhĩ, mình hơi nóng tính, may mà có cậu nhắc. Được rồi, đi thôi, chúng ta còn có nhiều thứ phải làm, để Selina ở đây bọn họ giữ là được rồi

- Ai dám **ng 1 cọng tóc của Selina thì đừng trách ta tàn nhẫn (Hebe dặn trước khi bước lên xe)

Tối hôm đó trong phủ tổng thống

- Lão Châu, tôi với ông mấy chục năm bằng hữu, lần này ông nhất định phải cứu con tôi, nó bị bọn Báo Trắng bắt cóc, cả cảnh sát cũng ko làm gì nổi họ, tôi muốn ông hãy sử dụng lực lượng trinh sát đặc biệt của ông, nó là con 1 của tôi, nó mà có mệnh hệ gì, tôi sẽ ko để yên cho ông, nên nhớ là nền kinh tế của ông luôn được tôi làm hậu thuẫn, nếu ko thì nó đã sụp đổ từ lâu rồi

- Lão Nhậm, ông đã nói chúng ta là bằng hữu thì cần gì phải nặng nề khẩu khí như thế, ông ko nói tôi cũng sẽ dốc hết toàn lực để cứu cháu gái. Vả lại thì nếu nền chính trị ko yên ổn thì làm sao ông có thể thuận tiện thông thương như vậy, 2 ta hợp tác song phẳng, ông đừng có giở giọng với tôi

- Xin lỗi, tôi chỉ là quá lo cho con gái

- Họ cần bao nhiêu tiền chuộc ?

- 50 tỷ đô la, tôi đã chuẩn bị rồi, thời gian giao tiền là trưa hôm sau

- Được rồi, ông yên tâm, tôi sẽ tìm cách

Mặc khác tại phòng Jay

- Anh hai, anh nói gì đi chứ, anh đừng có mà ngồi đờ ra ở đó nữa, Selina là bạn gái em, cậu ấy mà có chuyện gì em sẽ đem xe tăng bắn nát nhà nó

- Anh hai, có phải là anh đã nghĩ ra điều gì ko (N.S)

- Anh nghĩ là...anh đã biết chúng ta nên đi tìm ai

Giờ ra chơi, Ella đang nắm tay Hebe đi trên hành lang, 2 người vừa cười vừa nói rất thân mật với nhau, Jay xuất hiện chặn đường, theo sau là N.S và T.Trư

- Tìm 1 chỗ để nói chuyện, được chứ ?

Khu sân thượng vắng vẻ, gió thổi lất vất mái tóc của họ, 3 anh em tựa lang cang nhìn Hebe và Ella

- Nói đi, giờ chỉ có bọn mình, hãy nói rõ ra xem (Jay)

- Nói gì (Hebe)

- Hôm qua mình thấy hai cậu đưa Selina lên núi, liền sau đó nhận được tin cậu ấy bị bắt cóc, đừng nói với mình là hai cậu ko biết gì

- Ý cậu nói là 2 chúng mình bắt cóc Selina phải ko, sao ko nói thẳng ra mà vòng vo thế

- OK, cậu có phải là đang làm việc với tổ chức Báo Trắng

- Đúng thì sao ko đúng thì sao

- Nếu đúng, tức là cậu đã chọn con đường ko hợp tác với mình, cũng tức là cậu đã chạy theo đồng tiền, mình sẽ bắt cậu

Hebe tiến lên 1 bước chùng mắt nhìn thẳng vào anh ta

- Được thôi, nếu có chứng cứ

Jay cũng nhích bước lên nhìn lại, khoảng cách 2 người chỉ cách nhau cỡ 1 ngón tay

- Cô thách tôi đấy à

- Ủ, tôi thách đấy

Lách cách tiếng lên đạn, Ella đứng kế bên chĩa súng vào đầu Jay :

- Tránh xa Hebe ra, đã là người tôi thích, tôi ko cho phép bất kì ai quá gần cô ấy

- Ella, đừng nói với mình đây mới chính là cậu (N.S)

- Có những thứ ko cần nói tự khắc hãy hiểu, còn nếu vẫn chưa hiểu thì đừng cố để hiểu, biến đi cho rảnh mắt

- Trần Ella, tôi nói với cô, bạn gái của tôi có mệnh hệ gì, tôi sẽ để xác cô chôn chung (T.Trư)

- Lo cái xác của anh đã

Vừa lúc đó cặp chim bồ câu bay qua, Ella nhắm bắn 1 viên trúng cả 2 con,. Chim bồ câu rớt xuống, cánh bồ câu vỡ vụn quây vài giây rồi dừng hẳn

- Đạo này có dịch cúm đấy !

Rồi cất súng nắm tay Hebe rời đi, trước con mắt ko biết nên làm gì của ba anh em con nhà tổng thống !

21. Chương 21: Cái Chết

Tối hôm đó tại 1 con hẻm hẻo lánh vắng người và ko ánh đèn, Ella chạy ra đó, N.S đã đợi từ lâu.

- Cậu hẹn mình ra đây làm gì?

N.S nhìn mặt Ella cười :

- Đến để xác định trí thông minh của mình

N.Sướng vừa nói vừa mỉm cười tiến về phía Ella, Ella vừa nhìn nghi ngờ vừa lùi bước, đến khi **ng vào bức tường gạch thì đã ko còn lối để Ella bước nữa, Ella rút súng ra ch** vào trán N.Sướng

- Tránh ra !

N.S bỗng dừng nắm chặt đôi tay Ella ghì sát vào tường, Ella chùng mắt nhìn anh ta, sức anh ta mạnh quá, ko chống lại được

-Anh muốn gì?

-Và... để xác định xem có thật là cậu ko thích mình ko. Hoàng tử Federal Bureau Investigate (N.S bắt chợt (cưỡng) hôn lên môi Ella, đôi tay cô cựa quậy nhưng vô ích, mà cái tư thế đó cũng ko thể nào dùng chân, chính xác thì cả con người cô đã bị khoá chặt ko thể động đây)

Đến trưa, tại chỗ giao tiền, tất cả ngõ hẻm góc đường đều đã mai phục đông đảo trình sát mật. Một chiếc điện thoại reo, yêu cầu đổi địa điểm tới trung tâm thương mại lớn nhất Đoàn Loan, ở đây khắp nơi đều là hành khách, sẽ rất khó cho sự kiểm soát của họ. Tuy nhiên cũng sẽ rất khó để trốn thoát, bọn bắt cóc thật quá liều lĩnh.

Chiếc vali để ở tầng điện máy, bọn trình sát cải trang thành bình dân mua sắm và dân viên tiếp thị, đứng rình ở đó

Hebe và Ella đẩy chiếc xe hàng có đựng DVD và 1 tivi 14 inch, tạt qua chỗ chiếc vali, vài người đi qua che mắt tầm nhìn của trình sát, xong họ đem ra quầy thanh toán.

1 tên khác xuất hiện cầm lấy vali đi 1 mạch xuống thang máy, cảnh sát nhận được thông báo là nếu cản đường anh ta thì họ sẽ bắn chết người mua sắm tại đây, tuy nhiên, cảnh sát vẫn ko chịu bỏ cuộc, họ vẫn âm thầm bám lấy tên kia để tìm ra nơi trốn.

Dưới tầng hầm để xe, Hebe và Ella bỏ chiếc tivi và đầu DVD vào tủ xe sau, xong hai người lên xe rô gas chuẩn bị đi

-cái trò trẻ con đó mà cũng đem ra xài sao, chiêu thức dụ cộp rồi rùng mình là thô, cái vali tên kia xách đi chỉ là cái vali rỗng, cái vali đựng tiền thật đang nằm nguy trang thành máy DVD để bự chình ình trong xe (Jay cầm gậy và T.Trư cầm súng đứng chắn lối đi)

-Anh nghĩ như thế thật à (Hebe ngồi trong xe nói vọng ra) nhưng tôi đâu nhất thiết phải minh bạch (Hebe đạp gas)

-Vậy tức là cô thừa nhận rồi à, giờ tôi đứng đây đây, có giỏi thì hãy **ng vào xem nào

T.Trư nạp đạn chỉ vào kính xe :

-Hãy dẫn tôi đi cứu Selina, ko thì ta sẽ bắn

Ella cười mỉm trong xe, chửi 1 tiếng, viên đạn xẹt qua vai T.Trư. Hebe đạp gas tông thẳng vào họ, họ lặn lên mui xe rút xuống sàn, Jay và T.Trư nằm giữa dưới đất, thở mạnh 1 cái :

-Xem ra, họ đã thực sự là thế rồi. Em ko sao chứ...

-Đau đấy !

Trên đường lên núi :

-Laopo tuyệt lắm, kĩ thuật chạy xe đúng ko chỗ nào chê

-Ella cậu còn hay hơn, giả bộ rút cái tivi xuống, tắt khắc cậu đã đánh tráo vali giấu trong hộp đựng tivi, tốc độ nhanh tới mức ko ai thấy

-ko nhanh sao làm ảo thuật gia được

Tới đỉnh núi, lão Hắc đang chờ ở đó, tắt máy, Ella và Hebe bước ra theo sau họ là N.S đang dí súng vào hông họ

- ủa, sao 2 người đi mà 3 người về (lão hắc)

- Hắc núp sau xe, nên chở hắc về luôn (Ella)

- Tiền đâu?

- Mở tủ xe lấy

Họ nói như ko có sự hiện diện của N.S, N.S bắn lên trời một phát đạn để tập trung sự chú ý của mọi người :

-Hãy thả Selina ra, ko thì tôi sẽ bắn (N.S gim đầu súng vào vai Ella)

Ella quay lưng lại, chừng mắt nói :

-Vậy thì bắn đi, bắn đi nào, nếu anh ko bắn tôi, anh sẽ là người bị tôi bắn

-Đừng ép tôi, đừng làm thế !

Ella tiến lên trước, N.S lùi bước, **ng vào chiếc xe, hết đường, N.S nạp đạn :

-đừng ép tôi !

Anh bóp cò súng, nhưng hướng nhắm ko phải là Ella, mà là Lão Hắc, Hebe luôn có phản ứng nhanh nhạy, lập tức cô đẩy L.Hắc ra, viên đạn xẹt qua cổ Hebe chảy máu. Ella tức giận rút súng dí vào bả vai N.S bắn vài phát, rồi chồ bụng và cánh tay

N.S khụy xuống, máu chảy ra thấm đỏ chiếc áo trắng

-Chú Hắc ko sao chứ ? (Hebe)

-Ta ko sao, hãy mau lo vết thương ở cổ đã, ko khéo mất máu

Bọn thủ hạ cột N.S vào ***g sắc giống Selina,xong gài bom hẹn giờ. Tất cả lên xe rời khỏi

- Ella đi nào, còn đứng đó làm gì (Hebe ngồi trong xe hồi)

- À, ừ (Ella ngược nhìn N.S và Selina, xong lên xe đi mất)

- Ko nữa sao ? (Hebe)

- Theo tiến trình thôi (Ella nhún vai)

Xe chạy được 5 phút, tiếng nổ vang trời tựa như núi lửa bất chợt vụn chảy, cả 1 đỉnh núi biến thành bình địa

Sau vụ nổ cháy lớn, người ta tìm được 2 cái xác bị cháy khét. Qua điều tra, họ xác định chính là N.S và Selina

Đám tang của họ, 2 phần mộ nằm sát bên nhau, họ hàng người thân lần lượt lên dâng hoa

Hebe và Ella xuất hiện từ 1 góc ít người để ý, 2 họ mặc bộ đồ đen và đeo chiếc kính đen bịt, theo sau 1 người cầm cây dù đen che nắng cho họ

Họ bước lên trên, dâng đoá hoa trắng rồi cúi mình lạy 1 cái. Sau khi tất cả mọi người về hết, 2 họ vẫn còn đứng đó, dường như đang đợi người

Quả nhiên 1 lát sau T.Trư và Jay đã quay lại, thấy họ, T.Trư nắm cổ Ella lên quát tháo :

-Trả Selina cho tôi, trả em trai cho tôi. Tại sao phải làm thế, hả ! (T.Trư xúc động mắt đỏ cả lên)

Ella đẩy anh ta ra, phủi lại cái áo bị nhăn

-Nếu anh tìm thấy chứng cứ, anh hãy post tôi, ko thì tôi kiện anh tội vu cáo

Jay nhìn Hebe đăm chiêu, Hebe thì cứ nhìn thẳng

-Sao cậu ko nói gì ? Tán tận lương tâm sao ?

Hebe ko lên tiếng, Jay rút cây gậy ra kê vào cổ Hebe :

-Hãy theo tôi về, tôi ko muốn cô ngày càng nhấn thân vào cái ổ đen đó

-Bỏ ra ! Anh lấy quyền gì ?

Jay lấy chiếc công số 8 ra :

-Tôi buộc phải làm vậy, vì... tôi yêu cô

-Nhưng trong tôi chỉ có Ella

-Lừa dối, hôm nay ko phải là ngày cá

-Cái anh cần là 1 phụ nữ quý phái tương tự, ko phải tôi, anh hiểu chứ ?

-Vì vậy mà cô giả bộ yêu nhau với Ella, để làm tôi chết lòng, tôi ko biết ba tôi đã nói gì với cô, nhưng tôi là tôi, ba tôi là ba tôi, và tôi biết rõ, tôi thực sự đã thích cô

Ko biết tại sao 1 người cứng đầu cứng cổ như Jay lại nói ra những lời này, nhưng trực giác cho anh thấy rằng, anh phải can đảm nói ra những lời đó, nếu còn trốn tránh nó, anh sẽ ko còn cơ hội nữa, anh có 1 cảm giác rất xấu sắp sửa sẽ xảy ra

Hebe lặng người đi, đó là lời thổ lộ tình cảm thẳng thắn nhưng thật lòng, nó bắt giắc làm cô lúng túng ko biết làm thế nào, cô chỉ cúi đầu ko nói

-mình sẽ ko làm tổn thương cậu, 1 là cậu hãy theo mình về, 2 là hãy giết mình đi (Jay), Nào, làm đi, mình muốn xem cách cậu chứng minh là cậu ko thích mình ...

Nói chưa hết, Hebe đã rút dao đâm thẳng vào hông trái của Jay, tốc độ nhanh đến nỗi Jay ko kịp phản ứng. Hebe rút dao lại, Jay ôm hông khụy xuống, đau làm cho anh ko đủ sức trụ vững, T.Trư vội đỡ Jay, anh định rút súng bắn, nhưng Jay đã kéo anh lại :

-Để họ đi

-Anh 2, anh kêu em để họ đi sao, ai đã hại chết N.S, ai đã hại chết bạn gái em,

-Nghe anh, bỏ đi

- Jay Chou, anh là đồ tồi, anh vì yêu thích một người không đáng yêu đó mà thà bỏ mạng sống chết của anh em ruột thịt, anh ko xứng đáng là anh của tôi

Vốn tính nóng nảy, T.Trư đâm 1 đâm vào mặt Jay chảy cả máu, rồi ngồi đá gạch văng đi tứ tung để trút giận....

22. Chương 22: Sự Thật

Trên đường trở về căn cứ bí mật, Hebe ko nói gì, chỉ yên lặng mà lái xe

- Laopo, cậu ổn chứ

- Hả, ừ...

Chiếc xe chạy 1 mạch ra ngoại thành rồi rẽ vào 1 cánh rừng nhỏ, men theo cánh rừng chạy được 10 km, 1 hang động xuất hiện, họ chạy thẳng vào trong rồi dừng lại trước 1 toà nhà nhỏ trong hang

Hebe tựa vào ghế xe thở 1 hơi thở dài

- Mình mệt mỏi lắm rồi, mình ko biết là mình có thể trụ đến khi nào (Hebe)

- Cố lên Hebe, mình đã đi được nửa con đường rồi, ko có lối để ỉnh quay lại đâu

- Mình tưởng rằng mình đủ kiên cường để cự tuyệt anh ấy, nhưng sao thấy lạc lõng quá. Mình chưa bao giờ bó tay với việc khác, nhưng lại phải bó tay trước tình cảm của mình, thật nực cười

Ella vỗ vai Hebe an ủi :

- Nghe này Hebe, cậu đâu phải là cự tuyệt anh ấy, cậu chỉ tạm thời gác việc đó lại thôi mà

- Cậu có dám tin rằng mình sẽ có sau này ko. Gia nhập tổ chức đồng nghĩa với việc đi cầu dây trên thung lũng, bất cứ lúc nào cũng có thể rớt xuống

- Mình tin rằng trời luôn luôn có công lý cái thiện luôn thắng cái ác, vả lại, cậu luôn tràn ngập lòng tin mà, nản lòng ko phải là tính cách của cậu

Hebe yên lặng 1 lúc không nói gì, rồi cậu gật đầu :

- Có lẽ là vậy, chẳng qua là bản thân nói lời cự tuyệt người khác luôn luôn chua chát hơn khi người khác nhận lời cự tuyệt của bản thân, khi nó chỉ là 1 lời bịa đặt

- Cuộc đời là thế mà, cự tuyệt để biết là cậu ghét cự tuyệt, là cậu cần ai nhất

- Đúng vậy ! (tiếng nói vọng ra từ sau xe . Quay đầu nhìn, họ phát hiện là N.S)

- N.S, cậu đấy à (Ella), quen với cuộc sống ở đây chứ

- Được lắm

- À, cậu vẫn chưa nói mình nghe tại sao cậu lại biết Ella là nhân viên cảnh sát quốc tế FBI vậy ? (Hebe)

- Từ câu chuyện Hoàng tử thần mặt trời và hoa tiên, mình đã biết được. Hoàng tử tên gọi là Federal Bureau Inves. Đó là tên gọi của nhân viên điều tra xuyên quốc gia, viết tắt là FBI. Thần mặt trời phải xuống tìm hoa tiên tên gọi là Help, tức là phải tìm sự giúp đỡ, đã hôn cậu có nghĩa là tìm thấy rồi, cầu sập cậu ko về được là chưa hoàn thành nhiệm vụ nên chưa thể quay về
- Cậu quả ko hổ danh là người thông minh siêu cấp, mình cũng chỉ biết điều này lúc Ella nói với mình trên đảo khi bị đắm thuyền, và mình sẽ là người yêu của cậu ấy để bảo lãnh mình gia nhập tổ chức, cậu ấy nói đó là cách duy nhất có thể cứu mình và cứu lấy mọi người
- Đúng vậy, và mình đã kể câu chuyện đó trước lớp để xem có ai hiểu ý mình ko, nếu hiểu thì đó sẽ là người thông minh mà mình cần. quả ko đoán sai, cậu đã hiểu ý mình, lại còn đưa ra sáng kiến bắn Lão Hắc và Hebe đẩy hẳn ra, 1 mặt tạo niềm tin, mặt khác thừa cơ gắn vào con chip nghe lén siêu nhỏ dưới dạng vi rút bám da vào hẳn, như thế sẽ tiện hành động rất nhiều
- Chúng ta buộc phải làm thế để đánh lừa hẳn vì hẳn rất cẩn thận, ko bao giờ để ai *****ng được vào người hẳn, diễn ra 1 màn kịch cứu hẳn như thế, hẳn sẽ ko mấy may phát hiện. Chỉ có điều mình ko hiểu, tại sao ko để anh hai và T.Trư tham gia việc này. Họ cũng là người tài giỏi
- Mình ko muốn có thêm người dính đến vụ này nữa, bớt được càng ít càng tốt. 2 năm làm điệp viên bên cạnh Lão Hắc, cậu ko biết là đã có bao nhiêu huynh đệ chết dưới *****g sắt nuôi cạp của hẳn. Vả lại họ quá nóng tình, như thế rất nguy hiểm, mặt khác, lợi dụng họ để tạo cho Lão Hắc niềm tin, vì trong mỗi lần *****ng độ với Jay và T.Trư, bọn mình cũng tỏ ra kiên quyết, như thế sẽ dễ dàng khẳng định địa thế hơn trước mặt lão ta. Mình bắt buộc phải kéo cậu và Hebe vào cuộc, mình đã đau đầu lắm rồi, mình sẽ hại chết các cậu, cả bản thân mình cũng ko tin là có thể sống sót
- Ella, cậu đừng nói thế, đây là chuyện cứu lấy cả nhân loại, để bọn ác tặc hoành hành như vậy sẽ có biết bao nhiêu người vô tội chết đây. Cậu chỉ là cô gái 19 tuổi, đừng ôm hết việc gian nan này vào mình, bọn mình tự nguyện giúp cậu.
- N.S nói đúng đấy (Hebe) Càng chịu áp lực bao nhiêu mình lại khâm phục cậu bấy nhiêu. Dám 1 thân 1 mình đứng thách thức trước miệng cạp 2 năm nay. Lúc nào cũng cần phải sống với nhiều bộ mặt khác nhau. Đối với mình, cậu chính là hoàng tử của mình trong câu truyện cổ tích
- Con người không sợ bị đánh, chỉ sợ không được đánh vì người mình thích, và khi mình đã thích cậu, thì còn ngại gì đánh

Ella rưng rưng nước mắt :

- 2 cậu xấu xa quá, nói toàn chuyện làm mình xúc động không
 - Chỉ có điều là cậu kinh dị quá đấy, tí tuổi đầu mà lại làm nhân viên FBI
 - Có gì là lạ, có người 8 tuổi đã là chủ tịch tập đoàn nổi tiếng đấy. À, Selina vẫn ổn chứ
 - Được các nhân viên cảnh sát khác bảo vệ cẩn mật, chỉ là thường hay than ko có mỹ phẩm xài, nhưng mà mình khuyên các cậu tốt nhất đi gặp cậu ấy, hình như cậu ấy rất giận vì hành động lừa dối của các cậu đấy
- *****

Ella và Hebe bèn bước vào trong căn nhà, đứng trước cửa phòng tầng 1, họ gõ cửa

- Ai thế, ngủ say rồi (Nói vọng ra)
- Là bọn mình đây, tụi mình nói chuyện 1 lúc được ko (Ella)
- AI, mình ko quen
- Còn ko ra là mình sẽ phá cửa đấy (Hebe)

Không có động tĩnh, N.S mới rút chìa khoá vạn năng để mở cửa cho họ vào

- Cố lên nhé, công chúa đã giận thì phải biết dùng mật ngọt xoa dịu, tạm thời thế đi vì hoàng tử ko có ở đây

Cánh cửa đóng lại, liền sau đó, N.S nghe thấy những tiếng chọi đèn chọi chai chọi chén, những tiếng đánh bốp bốp và tiếng **** vang dội, anh vừa làm thí nghiệm vừa lắc đầu

- Đúng là phụ nữ !

Hiện trường nơi xảy ra vụ tranh chấp

- Các cậu còn chưa về à, sao lỳ quá vậy, mình đã hết đồ để chọi rồi nhé, còn ko về à

- Selina, mình biết là nói dối cậu là không đúng, nhưng mà mình cũng chính là vì bất đắc nhĩ mà thôi, chỉ để cứu cậu mà (Ella núp sau rèm cửa)

- Vậy tại sao không nói trước với mình, cái này là lợi dụng lòng tin của bạn thân, các cậu bắt mình nuốt cái mùi vị bị bạn bè bán đứng, còn khó nuốt hơn là khi thật sự bị bán đứng

- Cho cậu biết trước thì làm sao cậu có thể biểu lộ tình cảm đạt tới mức đó chứ, làm ơn hãy động não suy nghĩ 1 chút, lớn rồi chứ còn nhỏ đâu mà không biết phân biệt cái nào đúng cái nào sai (Hebe nghiêm nghị nói khi bị cái tách chọi trúng vào đầu)

- Chính các cậu sai còn nói mình à, hic...hu...(khóc nước mắt)

Ella qua đập vào đầu Hebe :

- Tại cậu cả đấy, cậu qua mà giải quyết

- Mình đâu cố ý (rón rén bước qua bên Selina), ỉnh xin lỗi nhé, lúc này mình đã nặng lời, thôi được cậu muốn gì, mình sẽ làm cái đó cho cậu

- Có phải muốn gì cũng được ko

- Uh

- Vậy thì hãy nhảy múa khoả thân đi, làm thế để cho các cậu ném mùi cái cảm giác khi các cậu tự bán đứng nhan sắc (Cười sặc sụa)

- S...sao (ngơ ngác hỏi)

- Tưởng gì, chuyện đó dễ ợt, mất nhan sắc cho cậu còn hơn là cho tên N.S (Cởi áo lia lịa, 1 lớp, 2 lớp, 3 lớp...cởi hoài ko hết)Hebe, còn ko làm ?

- Có biết là mình trọng thị hơn vàng ko (Than thở khi bị Ella hành hung xé áo)

Cuối cùng hai người trần như nhộng nhảy bài Thập diện mai phục, Selina thì vừa ăn trái cây vừa nhìn vừa cười thật thoải mái (mama ơi, cái cảnh tượng đó...)

Nhảy đã đời đấy, 2 người mệt lử nằm la liệt lên giường, Selina thì chui vào chính giữa nằm chung cho ấm áp

- Ko biết, bao giờ mới có thể trở lại những ngày tháng đánh đánh **** **** lúc trước nhỉ ? (Hebe bỗng lẳng giọng đi)

- Ko được nản lòng, mình phải có niềm tin vào bản thân, nhưng mà mình vẫn ko cam lòng 1 điều đó

- Mình cũng vậy (Hebe)

- Điều gì (Selina)

- Đó là....

- Đây này, hai cậu làm gì thế hả, á, cương bức...

- Chỉ cho cậu nhìn bọn mình mà không nhìn lại cậu, sao chịu thiệt thòi vậy được, Hebe cậu lo phần thân, mình lo phần chân

- Ok !(Ra sức lột...)

Trước khi rời căn cứ, Ella cũng cố ló đầu ra nói với N.S một câu :

- N.S, có những thứ ko cần phải chứng minh đâu

- Ý cậu là sao, về vấn đề gì, Way... Có phải, về chuyện cậu có thích mình hay ko ư ? (N.S)

Tại tầng hầm bí mật nơi căn cứ của ổ Báo Trắng, Lão Hắc triệu tập tất cả huynh đệ về bàn chuyện mật

- 1 tuần nữa là tiến hành cuộc giao hàng. Ngày mai sẽ là cuộc gặp mặt sơ bộ của 2 bên, tiến hành ở sân thượng trung tâm mua sắm. Ngoài 10 sát thủ đặc lực ra, Hebe sẽ dẫn đầu vụ này, ko có vấn đề gì chứ. À, mà khoan, bấy lâu nay ổ Báo Trắng của chúng ta đã có 1 tên gián điệp trà trộn vào, hôm nay, ta sẽ cho người đó biết thế nào là dăm dây vào tổ kiến lửa

Tim Ella đập mạnh, nhưng ngoài mặt vẫn bình tĩnh sát lạnh, Hebe thì lấy dao ra quay liên tục ko ngừng nghỉ

- Độc xà, người ra đây ta có chuyện muốn hỏi

Tên độc xà bước từ chỗ ngồi ra :

- Gì thế đại ca

- Chẳng là... đã rất lâu 2 con báo yêu quý của ta ko được ăn rồi (nói xong hắn vặn đầu sư tử, Độc xà rớt xuống, ngay lập tức 2 con báo xông ra đề anh cắn nát)

Bọn thủ hạ cười khoái chí, Ella cười theo sự đau khổ tột cùng, người huynh đệ duy nhất của mình. Cô ko biết khi nào mình sẽ có kết cục tương tự, Hebe đứng kế bên nắm lấy tay cô, truyền sức mạnh cho cô, rồi bất chợt hôn lên môi Ella thật lâu. Thật ra Hebe làm thế để cố che đi 2 giọt nước mắt của Ella và vẽ mặt đau khổ cố chịu đựng của cô ta, nếu ko làm thế, dưới con mắt tinh vi của Hắc Báo, hắn sẽ lập tức nhận ra điều thất thường ngay

- Nay, 2 con có nhất thiết phải làm chuyện đó trước đại sảnh ta ko vậy. Để tối hắn làm ko được à, đúng là ko biết giới trẻ nghĩ gì, có biết bao nhiêu trai đẹp tài giỏi ko chọn mà lại...

Vừa nói hắn vừa nhắm nhĩ cốc rượu vang

23. Chương 23: Cuộc Gặp Mặt

Theo cuộc hẹn, Hebe và Ella xách theo 1 chiếc vali cùng với vài tên thủ hạ đến sân thượng trung tâm khu mua sắm

Ngồi giữa sân thượng sơn móng tay, đó chính là Bi với bộ đồ đen bóng và dài, hắn cứ mài cứ giũa móng say sưa. Kế bên hắn là Khuê Trạch và Twins cùng nhiều người nữa bảo vệ hắn

- Hoá ra kẻ bán lậu lần này chính là cậu, ngày nào cũng học chung mà mình lại ko hề hay biết (Ella)

- Cũng tương đối thôi, mình cũng ko biết cậu là sát thủ ảo thuật 2 mặt nữa chứ (Khuê Trạch)

- Nói tóm lại, lớp King của chúng ta ko ai là tốt cả, chỉ có điều, tất cả đều là tuổi trẻ tài cao (Twins)

- Hay nói đúng hơn là Ngoại hổ tàng long (Ella)

- Lời thừa nói ít, hãy bước thẳng vào vấn đề (Hebe đưa chiếc vali ra) Bên trong chính là tiền ứng trước, đợi khi nhận đủ số lượng hàng, chúng tôi sẽ đưa hết khoản còn lại

Khuê Trạch nhận chiếc vali tiền, đưa trả cho họ 1 vali nhựa cứng, 2 bên mở ra kiểm tra :

- Đây là 10 viên đạn giao trước, 1 tuần sau sẽ giao thêm 20 tại trường ĐH Đinh Phong

Kiểm tra đủ số tiền, Khuê Trạch mang đến cho Bi. Bi bỗng đứng phắt dậy, dùng cây kim cắt móng tay đâm thẳng vào chân Khuê Trạch :

- Mày còn làm bộ trước mặt tao à

- Đại ca, có chuyện gì vậy (Twins)

- Hẳn chính là 1 viên cớm người Pháp là nội gián bên ta, nếu ta ko làm thì máy thu hình đang nằm trong người hắn

Bọn thủ hạ bắt lấy Khuru Trạch khám xét, đúng là tìm thấy 1 camera nhỏ. Bọn họ lấy súng ra, bắn 4 phát vào Khuru Trạch, để anh ko thể chống trả

- Phản bội ta ư, ta ko dễ mà chết dễ dàng như vậy

Bi lấy chai axít nồng để lên mắt Khuru Trạch, anh rên rỉ đau khổ

- Nếu mà nói trong nhóm còn thằng hán gian nào nữa, ta sẽ ày chết nhẹ nhàng.

- Có giỏi thì hãy giết ta, nhưng người cũng đừng hòng mà thoát, ta đã phát tín hiệu cho trung tâm, họ sẽ tới trong tích tắc

Bi banh miệng Khuru Trạch nhét thật nhiều bọ cạp vào, cảnh tượng thật tàn nhẫn và khủng khiếp. Hebe nắm lấy cây dao, Ella đã cản cô lại, ra dấu cho cô bình tĩnh cho qua. Hebe đành rút trở lại cây dao vào túi

Xong Bi và thủ hạ vội vàng lên trực thăng thoát nạn, Hebe Ella rút quân trước khi cảnh sát ập tới

Ra tới cổng thương mại, Jay đã đợi từ lâu :

- Tôi muốn khám xét vali

- Anh lấy quyền gì ?

Jay đưa thẻ cảnh sát ra :

- Trình sát hoàn gia

Hebe giao vali cho Ella, kêu cô hãy cùng thủ hạ mang nó về. Rồi lấy dao ra :

- Tôi ko cho xét đấy, anh thật đại dột khi đi có 1 mình, còn tôi thì cả 1 nhóm

Ella ngang nhiên xách vali đi cùng thủ hạ, Hebe nhất quyết cản đường, 2 người đánh nhau nảy lửa trước cổng thương trường, chiều cuối cùng, dao Hebe kề trước cổ Jay, gậy Jay dừng lại bên hông Hebe

- Hãy đâm mình đi, vả lại đó cũng ko phải là lần đầu tiên (Jay chùng mắt nhìn Hebe, ánh mắt như với về trách móc)

-

Mắt Hebe ứa lệ, sự thật cây dao của cô đã cắt cổ Jay 1 vết máu đỏ thẫm ra. Đây là lần đầu tiên cô thật sự ko cảm được cảm xúc, 1 giọt nước mắt đọng trên hàng mi nhưng ko rơi ra, ko muốn làm nhưng bắt buộc phải làm sao lại chưa chút quá. Cô ko muốn làm tổn thương anh, nhưng tại sao, anh cứ phải bắt cô làm thế

Hebe thu dao lại cắt vào túi, gơ đôi tay ra :

- Hãy bắt mình !

- Cậu có biết, nếu mình bắt cậu, cậu sẽ phạm 2 tội cản trở cảnh sát và đả thương cảnh sát, phải ngồi tù

- Biết chứ, nhưng nếu ko cho cậu bắt, cậu sẽ chịu để yên sao

- Sự thật, mình chỉ cần biết sự thật. Và mình sẽ giúp cậu

- Sự thật, mình sẽ có rất nhiều tiền, đó là sự thật duy nhất

- vậy mình ko còn cách nào khác

Jay lấy còng số 8 ra, 1 bên khoá vào tay Hebe, bên kia khoá vào tay mình

“Xin lỗi, mình phải làm thế để bảo đảm an toàn tính mạng cậu” (Jay ngẫm nghĩ)

“Cậu là đồ cóc”

2 người đi dạo từng bước trên phố đêm với tay mỗi người bị khoá lại bởi chiếc còng, đã thu hút ko ít ánh mắt tò mò, tuy nhiên, họ vẫn mặt kệ mọi người mà cứ đi lòng vòng thản nhiên trên phố, 1 câu cũng ko nói

Rồi Jay rẽ vào 1 hồ bơi do bọn đàn em quen biết của anh làm chủ, bọn họ lập tức đuổi khách đi, để cả hồ bơi cho anh làm gì thì làm

Anh tháo còng cởi chiếc áo ra xong lại khoá trở lại vào tay (đúng là dư hơi)

Hebe liếc mắt nhìn, thấy chỗ hông phải của anh còn đang băng lại bởi vết thương mà Hebe đã đâm. Hebe làm vẻ lạnh nhạt nói :

- Vết thương chưa lành mà anh bơi gì chứ ?

- Cô quan tâm sao !

Anh nhảy tùm xuống, bị vướng bởi chiếc còng, anh giật mạnh 1 cái, kéo Hebe xuống luôn

Mặt kệ, Hebe cũng theo anh ta, anh ta bơi đi đâu cô bơi tới đó. Bơi được nửa tiếng anh lại lên bờ, ko thềm mặt áo. Lại tiếp tục kéo Hebe ra phố với chiếc khăn lông che thân. Thật chẳng hiểu họ đang làm gì, nói họ đang đi chơi riêng ư, ko giống ! Trả thù nhau, hoang đường ! Làm gì thì chỉ có 2 người mới biết

Tuy nhiên cuộc dạo phố đã bị đứt đoạn khi Ella đã tìm được họ, 1 phát súng bắn đứt chiếc còng, 1 phát súng bắn uy hiếp Jay. Lần nữa Hebe đã bị cứu thoát mà Jay ko thể làm gì. Vì cái đại đột lớn nhất của anh, là ko chịu mang theo súng bên mình

24. Chương 24: Lộ Tẩy

Lão Hắc đang nói chuyện với vài tên thủ hạ thân cận :

- Tại sao dạo này những vụ làm ăn của chúng ta hay bị thất bại thế

- Đại ca, bọn cấm cứ ập đến ngay lúc chúng ta giao hàng, dường như có người nào đó đã báo tin cho họ vậy

- Ko thể nào, những vụ làm ăn của chúng ta chỉ có người trong nội bộ biết, làm sao có thể lộ ra ngoài được. Ko lẽ...

Lão Hắc bất chợt hồi ức lại cảnh tượng Hebe đẩy ông ra lúc N.S bắn lên ông, hình như lúc đó tay Hebe đã chạm vào cổ tay ông

- Suyt ! (ông ra hiệu cho người đem máy dò tìm tới, quả như rà ra tín hiệu) Thằng lùn, mai chúng ta giao 500 kg ma túy ở đâu nhĩ ?

- Dạ ở xa cảng, 11 giờ đêm

- Được, mai ta sẽ đích thân đi

Tiếng nói phát ra thông qua vệ tinh truyền tới bên tai nghe của N.S, N.S tắt máy, nói tự tin :

- Lại bắt được cá, tối mai 11 giờ

- Nghe rõ (các nhân viên FBI khác cười nói)

Tối hôm sau tại xa cảng, 1 chiếc thuyền lớn cập bến, 1 ông trùm đội nón và kính đen bước ra cầm chiếc vali lớn

Thằng lùn xách 2 vali bự mở ra cho hắn xem, toàn phấn trắng

- Đúng yên ! Các người đã bị bao vây

Xung quanh ngõ ngách xuất hiện đông đảo cảnh sát cầm súng ch**** vào họ

- Xin hỏi các người bắt tôi về việc gì chứ (thẳng lùn)

- Buồn lậu ma túy số lượng lớn

Bọn họ phá lên cười ngất ngay :

-Đây chỉ là bột năng cao cấp dùng làm bánh mì, vậy cũng gọi là trái phép sao ? Không tin thì hãy xét thử Viên đội trưởng tiến lên dò xét, quả thật là bột năng. N.S biết được sự tình thông qua vệ tinh tại trung tâm, anh hết hồn :

- Thôi chết, chúng ta đã trúng kế diệu hổ li sơn. (anh nói dồn dập vào micrô) Ella, Hebe 2 cậu đang ở đâu, dù đang làm gì thì hãy lập tức rời khỏi ngay, Ella, cậu nghe chứ

Ella và Hebe ko thể trả lời anh vì theo yêu cầu của Lão Hắc, Hebe phải trở ông ta ra bãi biển, Ella ngồi kế bên, Lão Hắc và 2 thủ hạ ngồi ghế sau. Đầu óc cô cố vận dụng để tìm cách thoát hiểm. Vì chắc chắn ở bãi biển sẽ có mai phục

“Alô anh hai hử, em là N.S”

“Em chưa chết sao ?”

“Đừng nói nhiều nữa, sẽ giải thích sau, anh hãy tới ngay bãi biển phía tây T.P, nếu ko sẽ chết mất”

“Được rồi, anh đang lái trực thăng qua đó”

Tới bãi biển, Hebe mở cửa cho Lão Hắc bước ra, theo sau là Ella

- Chú Hắc (Ella nghiêm nghị nói) con rất tiếc vì phải làm mất lòng chú, nhưng con đã nói rồi, ai bội con, con sẽ ko tha cho người đó

Ella chọt tát 1 cái rất mạnh vào mặt Hebe đến nỗi cô mất đà té xuống bãi cát, máu chảy ra từ khoé miệng

- Tiện nhân cô đã phản bộ tôi, tôi thấy cô đi với tên Jay, có phải cô đang lợi dụng tôi

Hebe đứng dậy lau máu miệng :

- Mình ko có !

- Còn nguy hiểm ư, đây chính là sắp hình tôi thuê người khác theo dõi cô, tấm hình dạo phố đêm và bơi cùng tên Jay thật tình tứ

Ella vút sắp hình vào mặt Hebe, cũng may suốt chặng đường Jay kéo Hebe đi, Ella luôn theo sau chụp lén, cô có ý định là sẽ lưu lại tặng họ khi họ đám cưới

- Hoá ra con đã cho người đi theo dõi Hebe ư, con cũng ko tin ả ta à (Lão Hắc)

- Đúng vậy, và sự thật là cô ta đã ko thật sự thích con, vì vậy mạn phép xin chú, hãy cho con giết chết ả. Con ko thể nào chịu 1 nỗi nhục quá đáng vậy được

- Được, con muốn làm gì thì làm, vả lại ả cũng là tên nội gián của bọn cớm

- Sao ! (Ella rút súng bắn vào chân Hebe, Hebe khụy xuống, lúc này đây cô phải cố sức ko để Ella bị lộ tẩy)

- Đúng đấy, mình lợi dụng cậu để tạo lòng tin cho Lão Hắc, để gia nhập vào đây dễ dàng, mấy vụ làm ăn của các người bị thất bại, đều do ta đã gài con chip nghe lén vào cổ tay Lão ta, thế nào, cái cảm giác bị lợi dụng tình cảm dễ chịu chứ, tiện đây nói cho cậu biết, mình thích con trai, chứ ko phải kẻ biến thái như cậu

Ella gơ 1 đấm vào mặt Hebe, dí súng vào vai cô:

- Tôi sẽ cho cô về châu Diêm Vương (mặt khác cô cũng nói nhỏ) Hãy lấy dao đâm mình mau lên, làm sao cổ kéo được thời gian trước khi cứu viện đến

Hebe rút dao ra, đâm thẳng vào bả vai Ella

- Để chú giúp con kết liễu nó !

- Ko chú Hắc, con ko thể để con tiện nhân này chết dễ dàng được, chú phải để cho con

Ella rút bỏ chiếc dao ra, cầm súng lên, cô định là nếu cứu viện còn chưa đến, cô sẽ bắn Lão Hắc. Như thế có thể ko có cơ hội bắt được tên buôn thuốc súng. Và cũng uống phí hết 2 năm gần làm gián điệp bên hặn Nhưng cô ko muốn Hebe chết, đã có rất nhiều người chết rồi.

May mắn, tiếng súng aka từ trên ko bắn t**** xuống, chiếc trực thăng quen thuộc lần nữa xuất hiện, Jay lái và T.Trư đang bắn ko ngừng

Bọn họ rút súng bắn trả, ai nấy tìm chỗ nấp, Jay mở cửa trực thăng ra, ko may đúng vào phúc đó, phát đạn bay thẳng gim vào cánh tay anh

- Hebe, mau lên

T.Trư lấy 2 cây súng aka ra bắn tạt 4 phương, Ella vội ôm Lão Hắc lên xe, đạp gas đi mất

Trực thăng đóng cửa và cất cánh an toàn. Cả 3 người ko nói gì, bay trên ko trung lòng vòng 1 hồi lâu rồi đáp xuống sân thượng khu thương mại :

- Em đi trước đây, 2 người làm gì thì làm

Jay bước xuống xe, Hebe bước theo, cả 2 người nhìn thật xúng đỗi, người bó chân, người băng cánh tay

Hebe bước tới bên anh sờ vào vết thương ở tay Jay :

- Tay anh ko sao chứ ?

Jay rút tay lại tỏ vẻ :

- Mặc kệ tôi, vả lại thì cô vẫn chứng nào tật nấy, việc của mình mình tự giải quyết mà, đâu cần phải người khác

Jay giận hờn bước đi, Hebe khập khểnh bước theo

Jay tới khu thời trang, lấy vài chiếc áo bước vào phòng thử, Hebe ko bỏ qua vào theo :

- Đây...cô

Hebe ko nói gì, chỉ cúi đầu :

- Được thôi, muốn nhìn tôi thay đồ à, cứ việc !

Jay cởi áo ra, Hebe nhìn đi chỗ khác, sao cái cảnh tượng quen thuộc quá. Làm cô nhớ lại cái lần Jay cứu cô, cũng ko khác gì so với lúc này. Chỉ là bây giờ họ đã ko còn là những con người đơn thuần nữa, họ phải sống với cả 1 trọng trách và áp lực rộng lớn, mà so với tuổi họ mà nói. Đó là 1 sự khó khăn và gian nan

Ướm đồ xong, Jay lại đi ra, với con mắt kinh ngạc của mọi người xung quanh, vẫn là đôi nam nữ đó, họ đã làm gì trong phòng. Thử áo chứ còn làm gì

Rồi anh lại rời khỏi khu mua sắm tiếp tục dạo phố. Đại loại như là từ Siêu thị Đầm sen đi tới nhà sách Phú Thọ, tới Hồ Kỳ Hoà và ngã bảy, đi đường Hồ Xuân Hương ra Quận 3 tới Quận 1. tức là họ đã đi từ 12h tới đến 5h sáng bình minh. Jay đi còn Hebe thì cà nhắc theo sau, trong suốt 5 tiếng đồng hồ đó, hai người ko có nói lấy 1 câu. Cuối cùng ra tới bãi biển ngoại thành.

Vừa lúc đó mặt trời lên, cảnh bình minh thật tuyệt vời. Jay ngồi xuống cát, Hebe ngồi sau anh. Hai người lặng lẽ nhìn biển, tới 6 giờ mặt trời đã lên hẳn, trời chưa sáng lắm nhưng đủ sức thấy rõ, sóng vỗ dòn dập và gió lạnh, đang là mùa đông (Ông đúng là đồ nhỏ mọn đó, sis tui bị thương ở chân còn theo ông đi suốt mấy tiếng đồng hồ, muốn làm gì đây)

Nếu ko nói nữa là 2 người ko biết sẽ kéo dài tới lúc nào, Hebe quyết định chủ động lên tiếng :

- Cậu giận lấy à !

- Giận gì ?
- Giận vì mình đã ko nói ra sự thật
- Ko hề, chỉ phát hiện rằng, mình ko phải người có thể làm cậu yên tâm để cho biết sự thật, và ko đủ sức để cậu tin rằng, mình có thể giúp cậu
- Ko phải như thế, mình chỉ là ko muốn
- Ko muốn gì...
- Ko muốn cậu giẫy vào tổ kiến, bắt 1 người hay 1 người, còn nữa, mình chỉ là con tướng cướp, ko đáng để cậu mạo hiểm tính mạng vì mình
- Mình ko biết mình là gì hay cậu là gì, mình chỉ biết, nếu cậu có mệnh hệ gì, mình sẽ ko dại dột gì chết theo, mình vẫn sống, sống 1 cách vô vị và tẻ nhạt, bởi đơn giản, cuộc sống lúc đó đã không có cậu

Hebe cuối đầu ko nói gì :

- Ngược lại nếu cậu là con tổng thống mình là tướng cướp, cậu có vì thế mà cự tuyệt mình ko hả

Hebe vẫn ko nói

- Thôi được, tùy cậu vậy

Jay đứng dậy, định bước đi :

- Cậu... đừng đi được ko ? Chân mình đã mỏi lắm rồi, đau nữa...

Jay nhìn cô 1 hồi lâu, rồi tới bên cô ngồi xuống :

- Mình đâu bắt cậu phải đi theo

- Nhưng mình muốn...

Jay nhìn Hebe trông chờ câu nói

- Mình muốn... ở bên cậu

2 đôi mắt nhìn nhau, thời gian lại bị đông nghẹt lại, Hebe xích đầu lại gần hôn nhẹ vào môi anh dưới bầu trời mờ mờ sáng phảng phất ánh sương đọng Làn đầu tiên trong đời cô trở thành người chủ động, bởi vì trái tim bảo cô làm thế, Jay đã chủ động quá nhiều rồi, giờ là lúc Hebe đáp trả lại cho anh. Bởi bất cứ cái gì, cũng phải có quy luật cho và nhận

25. Chương 25: Phối Hợp

Ngày mai sẽ là ngày tiến hành vụ trao đổi hàng hoá. Và cũng chính là ngày kỉ niệm 10 năm thành lập của trường. Bọn họ sẽ lợi dụng sự chú ý vào màn kịch biểu diễn của từng lớp mà tiến hành giao hàng, bằng cách trà trộn thành học sinh của trường, 1 mặt làm cho bọn cảnh sát ko nhận ra ai địch ai bạn, mặt khác, nếu có gì xảy ra, họ cũng có thể dùng các sinh viên làm con tin, giúp họ thoát thân an toàn

Tối đó Ella trở về với trung tâm FBI của cô, cô mới hay tin. Trương Đình đã mất tích mấy hôm, theo điều tra, họ nghi ngờ do tên Bi làm

- Đến lúc này thì chúng ta ko còn có thể hành động 1 mình nữa rồi (Ella)
- Ý cậu à sao ?
- Phối hợp với Lớp Queen và các lớp khác, hơi hoang đường nhưng đó là cách duy nhất

- Mình nghĩ nhiều nhất cũng chỉ có thể liên hệ với lớp Queen, họ là những người tài giỏi tuy hơi mưu mô 1 chút, còn những lớp khác. Tất cả đều là công tử bột nhà giàu. Làm vậy kinh động đến họ ko khéo lộ tẩy mất

- Vậy theo ý cậu vậy, ngày mai chúng ta sẽ qua nói chuyện với họ. Hãy kêu Jay hay ai đó, tên Bi vẫn còn trên lớp học, mình sợ bị lộ chuyện

- Lão Hắc ko nghi ngờ cậu ấy chứ ?

- Trước mắt thì vẫn chưa

- Còn chuyện Hebe thì sao ? lão ta đâu chịu để yên khi biết Hebe vẫn sống

- Ai nói thế, đối với lão thì Hebe đã chết, mình đã đưa 1 tấm hình cảnh Hebe chết cho lão xem, lão đã tin, vì lão ta vẫn còn tin mình

N.S buồn tai nghe xuống, nắm tay Ella bước ra lang cang, 2 người lặng yên ngắm trăng

- Ella, cậu biết ko, mỗi lần cậu về bên Lão Hắc là mỗi lần mình lại thấp thỏm lo sợ, sợ đó là lần cuối cùng mình gặp cậu

Ella tựa đầu vào vai N.S, tựa rất lâu, rất lâu

- Cậu nói là đã làm chiếc áo ko bao giờ rách ình, vậy cậu làm chưa ?

- Vẫn đang trong hoá trình, dạo này bận quá

Ella quay lưng qua ôm chặt lấy N.S, ôm rất lâu, rất lâu

- Nếu mình chết, cậu sẽ làm gì ?

N.S ôm lấy Ella ngắm nghĩ cũng rất lâu, rất lâu

- Mình ko biết nữa, mình ko dám nghĩ tới, chắc có lẽ mình sẽ cố gắng sống để tiếp tục sứ mạng bảo vệ nhân loại của cậu, mày mò nghiên cứu các kĩ thuật tân tiến nhất để hạn chế tối đa sự hi sinh của các cảnh sát. Và sau mỗi thành tựu có được, mình sẽ đặt tên Ella, để tất cả người trên TG này biết rằng, N.S yêu Ella đến mức nào

Ella cười trong nước mắt :

- Đúng là miệng lưỡi ngọt lịm, mà không biết sao nó nghe hay quá (1 lúc sau đó, Ella buồn N.S ra) thôi mình phải đi đây

- Hay hôm nay mình kết hôn đi

- Đừng nói dở, cậu mới chỉ 19 tuổi, chưa đủ tuổi kết hôn đâu

N.S vẫn nắm lấy tay Ella ko chịu buông

- Ngoan nào, xong việc muốn gì mình cũng cho

N.S cũng ko chịu buông tay ra như con nít không nhéo đòi kẹo. Biết rồi, Ella nhón gót hôn lên miệng N.S... hôn rất lâu, rất lâu

N.S từ từ buông tay ra, chắc có lẽ anh đã bị ngất ngây cảm giác rồi, nên ko còn nắm chặt tay Ella nổi nữa

Mặc khác, tại một gian phòng khác, T.Trư và Selina cũng đang ngồi “trau dồi tình cảm với nhau”. Gian phòng với ánh đèn mờ vàng dịu nhẹ, 1 bản dạ khúc êm đềm và ấm áp được bật lên. T.Trư đang nắm tay Selina nhảy đôi với nhau, đôi mắt Selina nhìn o rời đôi mắt T.Trư, cái đôi mắt ấy như đang có nhiều thứ để nói lắm, và cũng như đang thu hút hết mọi lối suy nghĩ của Selina, như đang điều khiển nhịp tim của Selina, và cũng như đang thổ lộ tiếng nói tận đáy lòng với Selina

Vì thế, chốc chốc, Selina lại lỡ bước đạp vào chân anh ta

- Sao cậu lại đạp vào mình hoài thế, cậu có mang guốc đấy, cậu múa dờ quá

- Ko dám đâu, mình đã đoạt giải I toàn quốc vũ điệu ấy chứ, chỉ tại cậu...
- Mà tại sao cậu lại nhìn chăm chăm cào mình như thế...
- Để phòng ngừa, trong 1 ko gian như vậy, rất dễ bị vượt qua giới hạn, mình ko muốn bị đuổi ra khỏi nhà đâu, cho nên mình phải canh chừng cậu
- Cũng phải, nhưng mà cậu đập vào mình đau quá. Hay vậy nhé...

T.Trư dìu Selina ngồi xuống, tháo guốc cô ra, xong đỡ cô dậy

- Nào, hãy đập lên chân mình, mình sẽ múa giùm luôn cho cậu

Selina cười đập lên chân T.Trư, ôm chặt lấy người anh, T.Trư bước từng bước nhẹ nhàng theo điệu nhạc, mang theo cả Selina cùng phiêu diêu theo

- Như thế cậu sẽ khỏi lo mình làm quá, vì cậu đã ôm chặt mình rồi

Selina ko nói gì, vì cảm giác hạnh phúc đã chiếm hết lối suy nghĩ của cô, cô phải im lặng mà tận hưởng nó

- Làm thế cho cậu biết rằng, nếu sau này cậu ko muốn đi, mình sẽ bế cậu, cậu mua thức ăn, mình sẽ làm cho cậu. Và bất cứ cái gì cậu ko muốn làm, mình đều sẽ làm thay cho cậu
- Cậu nói ngọt quá, sẵn cả gai óc mất, nhưng... mình thích nghe
- Selina
- sao ?

- Cám ơn cậu, cậu là người đã thay đổi mình rất nhiều. Là ngoài bản thân ra, mình còn biết sống tốt với người khác, vì mình biết họ là những người quan trọng I đối với mình

- T.Trư, ngày mai sẽ là ngày quyết định sinh tử nhĩ, cậu phải hứa với mình, là cậu sẽ trở về an toàn. Nếu ko mình sẽ...

T.Trư vội che miệng Selina lại ko cho cô nói tiếp :

- Cậu mới chính là người phải hứa, rằng cho dù xảy ra chuyện gì đi nữa, cậu vẫn phải tiếp tục phần son shopping phung phí như thói quen của cậu

Selina lại bắt đầu xúc động đỏ cả sọng mũi :

- Ko có cậu bảo mình sao có tâm trí hả, tại sao chứ, tại sao lại bất công như vậy. Chúng mình chỉ là những đôi nam nữ bình thường, chúng ta chỉ muốn thích nhau chỉ muốn ở bên nhau, vậy mà cũng phải trải qua thử thách cam go như vậy sao. Mình ko cam lòng, tại sao người khác có quyền tự do yêu nhau ko trở ngại, còn mình thì phải chiến đấu như vậy chứ, mình cũng là 1 con người, mình cũng có quyền được yêu nhau mà
- Selina, nếu ko đánh, mình sẽ có thể chết khi tổ chức Báo Trắng phát tán ta, còn nếu đánh, ít ra mình có cơ hội chiến thắng. có cơ hội tiếp tục những ngày tháng vui vẻ, chúng ta ko chỉ mang 1 sứ mạng hoà bình cho người khác, mà còn cho bản thân chúng ta
- Mình hiểu chứ, cho nên, mình mới có ý định là, nếu cậu có mệnh hệ gì, mình sẽ mua 1 trại chăn nuôi lợn, mình sẽ nuôi thật nhiều heo để tự kiếm sống...
- Như thế cậu sẽ chở thành bà chủ heo đấy !
- Do đó, cậu phải cố gắng để mình ko bị biến thành bà chủ heo, nếu ko tình yêu mình giành hết cho lũ heo đó, cậu ở dưới tuổi vàng đừng có mà ghen tị rồi lên đây tìm mình, nói trước là mình rất sợ ma
- Này, chưa gì cậu đã trù mình chết rồi sao, xấu quá...

Giờ tan học ngày hôm sau. Jay tới khu vực lớp Queen 1 cách bí mật

- Anh tới đây làm gì (HT Queen)

- Đóng cửa rồi hãy nói !

Sau khi đã thăm dò rằng mọi người đã về hết và đóng thật chặt cửa, Jay bắt đầu ngỏ lời với HT Queen về mọi việc, rằng là cần sự giúp đỡ của họ :

- Thế tại sao cậu lại phải tìm mình (HT Queen) Liệu đây có phải là lời nói dối để lừa bọn mình vào cuộc làm trò hề cho các cậu như hôm đi cắm trại ko ?

- Cậu có thể ko tin lời mình, nhưng cô TĐ mất tích đột ngột mấy hôm nay, cậu thấy chứ, đó là do Bi đã làm, ko biết với mục đích gì, nhưng chúng tôi đã tìm được chứng cứ là do họ bắt. Vả lại, tội mình ko rãnh ngồi bịa chuyện đâu, cậu chắc cũng có bạn gái và người thân, nếu 1 trong những họ xảy ra chuyện, cậu sẽ làm sao đây. Chẳng lẽ tới lúc đó cậu mới bắt đầu chiến đấu, chỉ e là đã ko kịp. Chạy trốn ko phải là cách. Đã đến lúc chứng minh giới trẻ của chúng ta ko phải chỉ biết ăn chơi

Bất chợt thầy Cổ Thiên Lạc từ ngoài xông vào :

- Thầy đã nghe hết lời mấy em nói, ko cần biết thật hay giả, thầy quyết định hợp tác với các em. Thầy tin là công lý luôn thuộc về những người có chí như chúng ta, vì thầy cũng như em...không muốn người mình yêu thương phải gặp nạn, nhất là cô TĐ

- Cảm ơn thầy đã tin em

26. Chương 26: Diễn Kịch

Theo cách phân nhóm, Jay, Hebe, N.Sướng và Selina là 4 người ko được lộ mặt, nếu ko sẽ khiến Lão Hắc nghi ngờ. Họ ở trong 1 căn phòng mật làm nhiệm vụ kiểm soát “Mặt trận”

Các bạn lớp King dưới sự chỉ dẫn của Ella, họ sẽ nhận dạng ai là người của Lão Hắc và bám sát họ

Những bạn còn lại lo phần diễn kịch. Tất nhiên, các điệp viên chuyên nghiệp, FBI đều đã trà trộn vào để yểm trợ hành động cho nhau

Vì vở kịch lớp King đóng là Hoàn châu cách cách mà giờ đây thiếu hục người nghiêm trọng, nên trên đài chỉ có cung nữ Twins, Tiểu Yến Tử Ella và Hoàng thượng Bi

- Tại sao lại ko thấy Tử Vi (Hebe) đâu, ta nghe nói hôm bữa đã có người cứu nó đi phải ko, liệu nó có biết hành động của chúng ta hôm nay ko ? (Bi)

- Phụ Hoàng A Mã yên tâm, theo điều tra cho biết cô ta đã chết dưới sự săn lùng của tổ chức (Ella)

- Tin này có xác thật ko ?

- Dù sao thì việc chúng ta thực hiện “Hiến lễ vật” vào hôm nay thì không có ai biết cả, vì theo kế hoạch thì chúng ta sẽ nhận vật cống nạp của Hoàng đế Pháp vào 2 hôm sau, trong khi chúng ta đã tiến hành trước ngày định. Con đã kiểm soát toàn diện và ko phát hiện thấy tín hiệu lạ

- Được, vậy 15 phút sau ta sẽ đi ngao du ở ngự hoa viên chỗ gần cột cờ, con hãy tới để uống trà thưởng phong cảnh với ta, nhớ là phải mang đầy đủ ngân lượng, như thế “Lễ vật” mới đưa an toàn

- Ko thành vấn đề

Liền sau đó, họ đã nhận được đóng giày dép và cà chua vì vở kịch vô duyên vô lý vô vị quá mức

“Alô, Q báo với cục chính, đối tượng đã lọt vào tầm nhắm (HS Queen)”

“ Tuyệt, tiếp tục đừng để xổng mất đối tượng ”

Lúc này tại phòng chỉ huy :

- Minh sẽ bao vây “Ngự hoa viên” cùng với các nhân viên FBI khác, chỗ này giao cho cậu (Jay)

Jay đi mất, N.S đang xem màn hình để nắm bắt hình ảnh của Ella mọi lúc. Bỗng màn hình rung lên 1 hồi, xong Ella, Bi đều ko thấy đâu

- Selina, Hebe, 2 cậu xem phần của các cậu có thấy Ella và Bi ko ?

3 họ gõ lách cách lên bàn phím lên, rà soát hết mọi góc ngách trên trường Đình Phong. Tuy nhiên, hình ảnh mà vệ tinh báo về lại ko hề có Ella và Bi

“ Queen báo khẩn cấp với cục chính, các đối tượng đang tản ra mọi hướng, hình như họ có âm mưu chia rẽ lực lượng của chúng ta, hãy cho biết cách giải quyết “

- Nguy rồi, dường như kế hoạch của chúng ta đã bị bại lộ, họ biết là chúng ta đã bao vây họ, nếu thế thì Ella sẽ nguy mất (N.S)

“Alô, đề nghị cục chính cho biết cách giải quyết”

N.S đập đập vào đầu, nhìn lên màn hình tay vẫn gõ lách cách :

- Có 1 vệ tinh khác đang làm nhiễu sóng vệ tinh chúng ta (Selina) Vì thế hình ảnh thu về ko chính xác với thực tế

“Trước mắt Q hãy bám theo các đối tượng, chú ý phải cảnh giác” (Hebe)

“Đối tượng đã rẽ vào 1 góc, xin cho biết góc đó có mấy người” (HS Queen)

“Ko có người, hãy tiến theo” (Hebe)

Nhưng ngay khi HS Queen rẽ vào góc đó, lập tức tiếng súng liên nổ lên liên hồi truyền qua loa vệ tinh

- Lạ thật, rõ ràng nơi đó ko có người

- Minh hiểu rồi, họ đã dùng phương pháp xóa đối tượng như trong phim Gác Kiếm của Triệu Vi, vậy là sóng vệ tinh của chúng ta đã bị xâm nhập, ko thể nào làm tiếp được nữa (Selina)

N.S vứt bỏ dây phone cầm súng và lấy thật nhiều đạn

- N.S, cậu định làm gì, cậu ko thể bỏ trạm chỉ huy, mình và Selina ko đủ khả năng tìm cách phá vỡ thể xâm nhập đường mạng này

- Minh ko còn cách nào khác, chúng ta bị lộ đồng nghĩa với Ella đang gặp nguy hiểm, mình phải đi cứu cậu ấy

- N.S cậu phải bình tĩnh, nếu ko có chỉ huy thì làm sao tiếp tục dàn trận, cậu mà đi, ai sẽ dẫn dắt cả nhóm đây, ở đây chỉ có mình cậu là người trống hack giỏi nhất (Selina)

- Selina, mình biết cậu là người thông minh, cộng với Hebe, mình tin 2 cậu sẽ làm được, mình ko thể bỏ mặt Ella, cho dù bất mình ngồi đây thì mình cũng ko có tâm trí nào suy nghĩ, mình xin lỗi...

Nói xong, N.S chạy vụt đi, vừa chạy vừa nói vọng vào micro để mong tìm được phản ứng của Ella, nhưng vẫn ko có dấu hiệu gì đáp trả

Lúc này T.Trư mới từ 1 nơi khác xuất hiện tại phòng mật chỉ huy

- Sao thế, cậu ko phải đi với tổng chỉ huy mai phục bên ngoài sao ? (Selina)

- Họ đã điều mình xuống đây để hỗ trợ các cậu, vì tình hình không mấy khả quang lắm, kể từ giờ phút này, mình tuyệt đối phải thận trọng

- Nếu vậy thì mình yên tâm đi được rồi (Hebe)

- Cậu lại muốn đi đâu ? (Selina)

- Còn phải hỏi, mình ở đây với cậu, N.S đổ xô đi tìm Ella, nàng Hebe nhà ta làm gì có thể ngồi yên đây được, vậy cậu hãy đi đi, ở đây đã có mình

- Cám ơn (Hebe quăng bỏ head phone, chuẩn bị nhấn thân vào chỗ hiểm)
 - Hebe, nhớ là mình luôn đợi cậu về để nhìn cái cảnh cậu hắc xì hơi hoài khi cậu nghe thấy hương nước hoa của mình nhé (Cười hả hê)
 - Được, mình hứa, lúc đó mình sẽ lại đâm nát cái gương mua từ Mỹ của cậu lần nữa (Hebe cười lạnh 1 cái, xong chạy đi mất)
- Selina nhìn dáng lưng Hebe mất hút dừng, lòng bỗng trở nên nặng nề, cô sợ quá, sợ đó là lần cuối cùng cô nhìn thấy nụ cười đó...

27. Chương 27: Cuộc Chiến Giờ Mới Bắt Đầu

- Bây giờ mình sẽ tương kế tựu kế dựa trên đường mạng mà họ đã xâm nhập vào để đánh lừa họ
- Selina tạo ra ảo ảnh của những tên Hắc xuất hiện ở những dãy khác nhau, nếu người Hắc đứng ở dãy A, Selina sẽ dịch chuyển ảnh của tên đó sang dãy D
- Tên hacker của bên Hắc thấy hình của đồng bọn ở dãy D, bèn ra dấu cho anh tiến tới vì ở đó ko có cảnh sát
- Những người Hắc thật đang đứng ở dãy A nghe tín hiệu kêu tiến lên bèn làm theo. Thế là bị hạ gục dễ dàng bởi cảnh sát
- Mặc khác, Selina cũng tung ra thật nhiều hình ảnh của cảnh sát ở khắp mọi phía và xoá bớt hình ảnh của những tên Hắc, dẫn đến việc Hacker đen cứ phải rà tìm vị trí của đồng bọn, lợi dụng lúc đó Selina sẽ sử dụng hệ thống định vị toàn cầu tiến tiến nhất để dò ra chỗ nấp của tên Hacker thông qua sóng dò tìm mạnh mà hắn phát ra.
- Selina, dò ra chưa ?
 - Còn 10 giây nữa, 8s, 7, 5, 3, 2, 1, 0. Ok ! Hoàn tất. Tất cả mọi người hãy chú ý. Nơi mà bọn Hắc trú thân chính là dãy nhà kho sau trường ở tầng hầm. Cả thế giới hãy tiến hành mai phục và chờ đợi khẩu lệnh tấn công
 - Cậu không sợ là những lời nói của cậu sẽ bị nghe lén sao ?
 - Yên tâm, sóng đã được N. S sử dụng thiết bị mã hoá đặc biệt, những thiết bị khác không thể nghe lén được. Giờ mình sẽ làm nhiều màn hình của hacker bên kia
- Selina nhấn nút, tất cả hình ảnh trên máy tính của địch thủ vụt tắt chỉ còn 1 màn đen.
- Theo lời yêu cầu, mọi người tiến hành mai phục khắp nơi ở trước cửa nhà kho. Lúc đầu vì ko muốn hành động quá phô trương ko khéo bức dây động rừng nên nhân viên FBI hạn chế lượng người xâm nhập vào trường học. Nhưng giờ đây biết được địch thủ đã phát hiện sự hiện diện của cảnh sát và các bạn SV lớp Queen, chỉ còn đợi lệnh tổng chỉ huy FBI rồi tấn công
- Thế là xong, giờ giao lại cho cảnh sát (Selina)
 - Cậu tuyệt lắm, sao cậu giỏi mấy thứ này thế ?
 - Vì quá rảnh rỗi nên mình chỉ biết lấy vì tính làm trò tiêu khiển, cuối cùng mình cũng không ngờ mình lại được thành quả như ngày hôm nay
- Rẹt rẹt vài tiếng, màn hình bất chợt chớp mở và hiện lên dòng chữ “ Bí mật là bí mật, nếu bí mật bị tiết lộ, cái chết sẽ ập lên đầu phần tử trong đó “. Liền sau là hình ảnh Ella đang bị khống chế bởi những cây súng khác
- Không thể nào, những dự định của chúng ta đã bị lộ ra hết, tại sao lại như vậy, nhất định có nội gián. Giờ phải làm sao cứu Ella đây ? (T.Trư)

- Họ thật là gian manh, giả vờ trúng kế của chúng ta, cố tình phát ra thật nhiều sóng dò tìm để ta định vị được họ, hòng tập trung hết lực lượng của chúng ta vào đó, bản thân thật ra đang ở 1 nơi khác

- Vậy giờ mình hãy liên hệ với tổng chỉ huy ngay

- Ko được, cậu ko thấy dòng chữ “ cái chết sẽ ập lên đầu phần tử đó “ hay sao, là Ella. Họ đã biết được từng bước đi của chúng ta, giờ ta liên hệ với tổng cục ko khéo sẽ làm nguy hiểm tới tính mạng của Ella mất, cũng may là nhóm 6 người chúng ta có đeo chiếc đồng hồ liên lạc định vị tự động truyền thông tin, mình sẽ phát tín hiệu mật cho Hebe, Jay và N.S, quan trọng là phải tìm ra nơi họ giam giữ Ella

- Chỉ còn cách đó thôi, đồng hồ của N.S làm từ 1 loại siêu sóng, dù họ có bắt được sóng lạ thì họ cũng ko biết được đó là gì, chỉ tiếc là tại sao mình không đưa cho tổng cục giữ 1 cái, nếu ko giờ đây cũng không gay go đến vậy

T.Trư phóng lớn bức ảnh của Ella, xung quanh hình như có chồng hồ sơ

- “ Bí mật là bí mật “ (Selina cứ lẩm bẩm), bí mật là bí mật...này T.Trư, hình như chúng ta đã thấy cảnh này ở đâu thì phải...mình biết rồi, đó là phòng lưu trữ hồ sơ ở cuối hành lang dãy D tầng 1, nơi đó ít người qua lại vì phải tu trì. Chỉ có chỗ đó thôi, mình sẽ phát tín hiệu cho 3 người kia

Tín hiệu phát ra xong, Selina mở hộc tủ lấy súng rồi đứng phắt dậy, vứt bỏ loa tai

- Chúng mình qua đó

- Gì mà chúng mình, cậu không được đi đâu cả, chỉ có mình đi, cậu ở đây, được chứ ?

- Không được, mình không thể ngồi nhìn bạn mình gặp nguy hiểm

- Vậy nếu cậu đi thì giúp được gì, cậu có biết bắn súng không, có biết võ thuật không, không khéo sẽ liên lụy người khác thì có

- Sao lại ko biết, mình có xem qua sách, ko tin thì mình sẽ bắn thử cho cậu xem

- Ko thử gì cả, cậu phải ở đây

- Nghe này T.Trư, nếu hôm nay người gặp nạn là mình thì cậu có thể ngồi yên ở đây được ko, chẳng lẽ cậu muốn mình mãi mãi chỉ là 1 tiểu thư vô dụng chỉ biết khóc, chỉ biết tiêu tiền. Mình muốn chứng minh cho ba mẹ và mọi người thấy rằng, mình cũng có ích, mình không phải là vật trưng bày hay một con rối như họ nghĩ, mình ko cần người khác khẳng định mình, mình chỉ muốn khẳng định bản thân và mình muốn cậu tin mình, cậu có tin mình không, hả T.Trư ?

T.Trư nhìn ánh mắt của Selina ngẫm nghĩ 1 hồi lâu, nhìn thấy vẻ mặt thành khẩn và kiên quyết của cô, anh giấu đi lối suy nghĩ ích kỉ, để chấp cánh bên nhau cùng chiến đấu

5 phút sau, 5 người đã tập trung trước cửa cầu thang dãy D tầng 1, đang bàn kế hoạch tiến vào đó

- Ý cậu thế nào hả Jay (Selina)

- Chúng ta chia làm 2 nhóm, 1 nhóm vào cứu Ella, nhóm còn lại hỗ trợ dưới này. nếu ko nghe được tin tức của nhóm kia, nhóm dưới hãy tìm cách liên hệ với cảnh sát, còn nếu ko có cách thì tốt nhất hãy chạy đi, càng nhanh càng tốt

- Cách làm ngốc nghếch (Hebe nói với giọng thờ ơ)

- Tại sao ngốc, vậy cậu muốn 6 người cùng chết hay 3

- Chưa gì mà cậu đã thiếu tự tin rằng mình sẽ chết sao, nếu thế thì 1 mình cậu ở đây

- Ai nói là mình sợ chết

- Này, hai người vừa thôi nhé, lúc này là lúc nào mà còn gây lộn được hả (N.S quát tháo), kể từ lúc bước chân vào đây em đã ko có ý định là sẽ bỏ chạy, đó ko phải là cách tốt nhất, nên nhớ vệ tinh nhân tạo của chúng ta đã bị xâm nhập, tức là họ đang biết chúng ta đang làm gì ở đâu. Vậy anh nghĩ mình sẽ thoát được

sao. Giờ việc chúng ta phải làm là cứ đi 1 bước tính 1 biết, như thế đối phương mới ko thể đoán được kế hoạch của ta nữa

- Anh biết là em rất nôn nóng cứu Ella, nhưng nếu quá mạnh động thì ko những ko cứu được cậu ấy mà còn liên lụy tới tính mạng của mọi người, hay em nói đi, khi vào đó, em sẽ làm gì, họ có súng có đạn, làm sao em có thể địch nổi họ

- Em ko biết, em chỉ biết là Ella đang ở trong đó

- Nhưng nếu đây chỉ là cái bẫy ?

- Em...

- Nghe anh N.S, cái thông minh quả quyết hằng ngày của em đâu rồi

- Khoan đã (Selina) , hiện giờ chúng ta ko thể liên lạc với cục chính vì sóng liên lạc của chúng ta đã bị bao vây bởi 1 bức tường sóng khác và vì Ella đang ở bên trong nên chúng ta không thể mạnh động. Nhưng chúng ta cũng đã quên là 6 người chúng ta có 1 thiết bị liên lạc dạng đồng hồ đang đeo trên tay do N.S đặc chế, mỗi chiếc đồng hồ có 1 con siêu chip điện tử, nếu ghép 6 đồng hồ lại khi gặp bức xạ nhiệt hay tia tử ngoại thì 1 luồng siêu sóng mới sẽ được tạo ra, làm phá vỡ bức tường cản trở sóng của họ, lúc đó cục chính sẽ nhận được luồng sóng mạnh và ngay lập tức rà ra vị trí của chúng ta, vì thế, chúng ta nhất định phải tìm được Ella, hay nói cách khác, là 6 người chúng ta phải đi chung với nhau ko được thiếu 1 ai cả

- Ý kiến đó rất hay (Hebe), vì khi vào đó sẽ không tránh khỏi việc nổ súng, lúc đó đồng loạt những phát đạn bắn ra sẽ tạo ra môi trường hồng ngoại làm bức xạ nhiệt giúp kích hoạt siêu chip điện tử của đồng hồ liên lạc. Trong khi cục chính mất tín hiệu của chúng ta họ nhất định sẽ ko ngừng dò tìm, nếu bắt gặp sóng mạnh thì ngay lập tức họ sẽ nghi ngờ, với óc phán đoán sắc bén của họ, mình tin họ sẽ hiểu được ý ta và viện trợ kịp lúc

- Thôi được, trước mắt thì đó là cách tốt nhất, tất cả chuẩn bị lại súng đạn, chúng ta sẽ vào trong giải cứu Ella

Lách cách tiếng lên đạn và kéo dây kéo, mọi người đeo lên chiếc kính vàng lợt bụi cộng bao tay đen và áo chống đạn, đẩy cửa bước vào trong !

28. Chương 28: Bước Đường Cùng

Qua khỏi kệ hồ sơ đầu tiên, kệ hồ sơ thứ 2, họ vẫn chưa thấy gì đặc biệt. Cuối cùng, khi họ đảo bước hết cả 1 gian phòng, họ vẫn ko thấy gì khác ngoài những hồ sơ cũ kĩ và lất phất bụi bặm

- Lạ thật, ko thể nào, nếu nói tới bí mật thì chỉ có đây là nơi bí mật nhất của trường chúng ta chứ, vì đây là nơi duy nhất mà học sinh ko được vào mà (Selina)

- Cậu hãy nhắc lại toàn văn lời gợi ý xem (N.S)

- Bí mật là bí mật, nếu bí mật bị tiết lộ, cái chết sẽ ập lên đầu thành phần bí mật

- Bí mật là bí mật, liệu có phải bên trong cái bí mật còn có 1 bí mật khác, mọi người hãy toả ra nhìn xem phòng này có công tắc gì ko

N.S vừa mò vừa đập lớp cốt vào tường, rồi lại lên sàn nhà

- Hebe, cậu mơ màng gì thế, kêu cậu tìm chứ bảo đứng đó ngó đâu (Selina)

- Mình muốn nói là, mình thấy 1 hiện tượng rất lạ trong này. Ở đây có 10 kệ hồ sơ xếp ngang trong phòng thành 2 hàng, mỗi hàng 5 kệ. Tại sao 2 kệ sách ở 2 hàng lại ko thẳng với nhau, mà cứ để xen kẽ, giả dụ hàng bên trái để ở vị trí 1, 3, 5 thì hàng bên phải là 2, 4, 6. Tại sao phải để như thế. Và nếu các cậu nhìn kĩ, đầu mỗi hàng sẽ có 1 xấp hồ sơ để ngược với các hồ sơ khác

- Đó chính là vấn đề, chúng ta thử đặt lại xấp hồ sơ đó xem

Khi tất cả 10 xấp hồ sơ ở 10 hàng được xếp lại, 1 chiếc đèn đỏ nhỏ gắn ở dưới chân kệ thứ 5 phát sáng, Jay nhấn vào, 2 kệ sách đột nhiên di chuyển vào trung tâm gian phòng, thì ra đó là lí do tại sao 2 hàng sách để xen kẽ nhau, cốt để chúng khớp vào nhau, chỗ 2 hàng sách đó đột nhiên trống ra, sàn nhà từ từ trượt và mở ra 1 cầu thang nhỏ dẫn xuống dưới, họ chần chừ, họ bước ngay vào trong

1 tiếng chiếu của chiếc súng giảm thanh vụt qua vai Jay, tất cả lập tức toả ra núp vào nơi nào đó để bắn trả, tiếng súng giảm thanh nhỏ nhẹ khiến cho trận chiến như tiến hành trong một sự yên lặng, hay như “ chiến tranh lạnh “ của Xô – Mi năm nào, nhìn từ ngoài về, mọi người ko hề hay biết bên trong thật sự đang xảy ra 1 cuộc đọ súng đầy kịch liệt.

Không thể phủ nhận 1 điều là 5 người họ đều có tài bắn súng kinh người, khi tất cả những tên thủ hạ hơn chục người bị hạ đo ván thì họ vẫn ko hề hấn và ko hề bị áp đảo tinh thần. Ngay cả công chúa Selina cũng thể hiện được sự lợi hại của mình bằng những phát bắn đầu trúng đó.

- Tụi bay đúng là đồ ăn hại, chỉ có 1 đám nhóc mà cũng ko dẹp được là sao ? (Tiếng **** rủa phát ra từ miệng Lão Hắc).

Và khi lời nói vừa dứt, tất cả 5 người đã tiến được vào sâu dưới tầng hầm nơi ông ta đang tiến hành vụ giao dịch với Bi

- Thế nào Lão Hắc, chịu thua chứ (Jay). Cuối cùng chúng tôi đã tìm được nơi giao dịch của ông và bị chúng tôi bắt quả tang. Ông còn gì để chối cãi nữa ko ?

- Haha, quắt con. Tìm được thì sao nào, bọn bay chỉ có 5 người, bọn bay tưởng rằng sẽ bắt được bọn ta sao.

Lúc đó 5 người đang ch** súng vào Lão Hắc, còn mọi người thì đang ch** súng vào 5 người

- Nếu thế thì cùng chết chung vậy, khi tôi vào đây thì tôi đã ko quan tâm tới việc sống hay chết, ông đã lọt vào tầm nhắm của tôi, ông có muốn thử xem ông né nhanh hơn hay là tôi bắn nhanh hơn ko ? Một là ông thả Ella và cô Trương Đình ra, hai là ông sẽ xơi ngay phiên đạn này

- Mi tưởng rằng mi uy hiếp được ta sao, khi ta vào giang hồ mà còn chưa biết đi đấy. Người đâu, dẫn TĐ và Ella ra đây

Cánh cửa 1 căn phòng gần đó mở ra, hiện ra là cô TĐ đang bị còng bên miếng sắt của tường gạch, Ella đang nằm kiệt sức dưới đất

- Nào, lũ chuột cống, bỏ súng xuống, ko thôi ta kết liễu hai ả đó

- Anh hai, em nghĩ là chúng ta nên làm theo ông ta rồi đấy (N.S)

- N.S, em đừng bị hấn lừa, những người này anh biết rõ hơn ai hết, sợ cái chết mà cứ giả vờ, tôi ko bỏ đấy, tôi đếm tới ba, ông thả họ ra hay ông chết, 1...

1 tiếng chiếu bắn xẹt qua vai Ella trước sự hoảng hốt của mọi người

- Tiếc quá, thủ hạ của ta tài bắn súng dở quá, xem tý là trúng rồi, có muốn thử lại ko

- 2...

- Jay, anh có bị điên ko hả, Ella là bạn tôi, tôi ko cho phép anh lấy tính mạng của cậu ấy ra làm trò đánh cược của cậu (Selina)

N.S đứng ngay phía trước họng súng Jay

- Anh hãy bỏ súng xuống, đây là lần cuối cùng em nói câu này !

- Anh hai, họ là những người dám nói dám làm, anh ko nên thách thức họ, chúng ta hãy nhượng 1 bước (T.Trư)

Hebe bước lên nắm lấy tay Jay, cô ko nói gì cả, cô chỉ im lặng, vậy mà tay Jay lại từ từ buông xuống rồi giục súng xuống đất. Có lẽ là cô cảm nhận được sự khẩn trương của Jay, một người ít nói như cô lúc này đây mới chính là người bình tĩnh nhất trong nhóm.

Cả 5 người lần lượt bỏ súng xuống trước tiếng cười đắc chí vì đã thắng của Lão Hắc. N.S chạy bỏ vào trong địu Ella dạy

- Ella, cậu sao thế, họ đã làm gì cậu (N.S)

- Yên tâm, lúc này nó muốn liên lạc với bọn cớm nên ta đã cho người tắm quất nó 1 trận, chỉ là vết thương nhỏ

- Đồ dê tiện, ông làm thế với 1 cô gái sao

- N.S đừng lo, mình ko sao (Ella gượng đứng dậy dưới sự đỡ sức của N.S, cô khập khểnh bước về phía các bạn của mình). Hebe người yêu của mình cũng đến rồi sao

- Giờ là lúc nào mà cậu còn giỡn hả, có biết tội mình lo cho cậu lắm ko (Nana khóc nức nở)

Ella lấy tay chùi nước mắt cho Na, cười chọc ghẹo

- Lại không nhẽ à, các cậu tệ lắm, tại sao lại đến đây chứ, mình ko muốn trong cùng 1 ngày có 6 đám tang đâu

S.H không nhịn được chạy tới ôm chầm Ella không buông

- Lão Hắc, tôi đã xem thường ông, tôi ko ngờ là ông lại có 1 hacker giỏi đến mức có thể biết được mọi chuyện của chúng tôi (N.S)

- Chắc bọn bay cũng muốn biết người đó là ai nhỉ, nhắc tới là có, hần kia kìa

1 bóng mờ xuất hiện sau ánh sáng chiếu qua khe cửa sổ, hần bước đến càng gần càng hiện rõ bộ mặt của hần, hần chính là thầy Cổ Thiên Lạc

- Sao, ngạc nhiên lắm à, nếu ko nhờ Jay tới tìm lớp Queen hợp tác thì tôi cũng ko biết hoá ra Ella mới là hần gian trong tổ chức, cũng may là nơi này có 1 phòng bí mật vững chắc như thế, cho nên dù có bao nhiêu cảnh sát FBI thì vụ giao dịch vẫn tiến hành suôn sẻ, lát nữa Bi sẽ theo đường bí mật mà thoát khỏi đây rồi lên trực thăng về nước an toàn, chỉ là nhiều năm sau người ta sẽ phát hiện có 6 cái xác khô, hoặc là mãi mãi sẽ ko bao giờ tìm thấy

- Tại sao các người lại biết được phòng mật này (Jay)

- Điều đó có gì lạ, chính ông hiệu trưởng trường này là 1 trong những người nặng kí nhất trong tổ chức chúng tôi, dưới 1 ngôi trường nguy trang như thế, có biết bao nhiêu là vụ buôn bán lớn được tiến hành ở đây 1 cách chót lọt

- Lạ thật, sao cậu đã theo ông ta hai năm mà ko biết có phòng bí mật này vậy (N.S)

- Mình biết chứ, nhưng mình ko ngờ lần này họ lại tiến hành trao hàng ở đây, vì trước đó họ đã phát hiện mình là điệp viên, nên họ cố tình đánh lừa mình rằng là sẽ giao hàng ở 1 nơi khác, và bảo mình lo vụ này. Tưởng họ tin mình nên mình đã ko nghi ngờ

- Giờ đã hiểu mọi chuyện thì đi chết đi nhé lũ chuột quắt, yên tâm là TĐ ta sẽ chăm lo, vì ta thật sự thích cô ta mà (CTL)

- Thả học sinh tôi ra, tôi ko cần người như anh

- Nào nào, honey của ta ạ, nếu em ko yêu anh thì em sẽ chết đó cưng ạ

- Sống với anh đã là 1 cái chết, vậy thì tôi thà chết ở đây còn hơn

- Anh chính là thích tính cách này của em, lúc thì mưu mô tức chí, lúc thì kiên định nghị lực, em càng giận, vẻ mặt của em càng đáng yêu

- Xem ra chúng ta đã ko cần lo cho tính mạng của cô rồi (Ella cười)

- Đây lũ học sinh bất hiếu, nỡ nói vậy với cô yêu dấu của mình sao

- Anh sẽ giúp em trừng phạt họ ngay

Tên CTL lấy ra 1 lọ thuốc có 3 viên tròn màu xanh

- Đây chính là thuốc độc ta vừa phát minh, con người khi uống vào sẽ ko chết ngay mà sẽ chịu nỗi đau cho đến chết, hiệu ứng của thuốc sẽ bắt đầu bằng cách tấn công vào các nội bào phá vỡ hoạt động của chúng, dạ dày sẽ bị thủng, máu dồn về 1 nơi cho đến khi trái tim vỡ ra, máu toát ra từ mắt mũi rồi mất máu đến chết. Tuy nhiên ta chỉ có 3 viên thôi, tất là ta sẽ dành cho 3 người 3 viên kẹo này, 3 người kia 3 viên đạn sắt, haha...

- Anh...

- Vậy đi, từng cặp các người sẽ đánh với nhau, người nào đánh thắng ta sẽ cho người đó xơi kẹo xanh cho ngọt ngọt, chịu chứ !

29. Chương 29: Phụ Huynh Vào Cuộc

3 nam nhìn 3 nữ trầm ngâm :

- Cậu...không định là sẽ tin lời hắn chứ (Hebe)

- Mình ko biết, nhưng mình nghĩ là thà tin còn hơn ko, những việc khó nên để cho con trai gánh vác

- Giờ là thế kỉ 21, những gì con trai làm được con gái cũng làm được

- Cậu ko cần quá kiên cường, đôi lúc cũng phải tỏ ra yếu đuối để có được sự bảo vệ của bạn trai, như thế mới ko nhàm chán

- Ý cậu nói là cậu chán mình phải ko

- Mình ko có ý đó, nhưng bạn gái quá kiên cường thì bạn trai sẽ ko thích

- Mình ko cần cậu thích

Hebe rút dao ra xông vào Jay, 2 người lại mỗi người 1 dao, mỗi đứa 1 gậy như những gì đã xảy ra khi lần đầu tiên họ gặp nhau

Selina tháo guốc ra vang tới tấp vào đầu T.Trư

- Cậu đừng làm thế vô ích vì cậu ko đánh lại mình đâu

T.Trư bẻ Selina dậy quăng vào đóng giấy bìa cứng gần đó, Ella lấy roi huấn luyện thú quất tới tấp, N.S mặc đôi giày biết bay nhảy lên đá nhảy lên đá

Mỗi người đang cố gắng đánh thắng đối phương bởi 1 lẽ họ ko muốn người mình yêu thương phải chết 1 cách đau khổ khi phải uống viên thuốc đó. Chỉ cần mình thắng, họ sẽ được giành phần uống viên thuốc và đồng nghĩa với việc họ ko cần chứng kiến người còn lại phải giằng xé trong đau đớn

Khi cây gậy của Jay dừng lại bên hông Hebe thì dao của Hebe cũng kề sát vào cổ Jay, cả hai ko nỡ ra tay, Hebe nhìn đắm đắm vào mắt Jay. Mắt Jay đỏ lại, đó là lần đầu tiên anh cảm thấy khó xử và không kiềm chế được cảm xúc, giọt nước mắt của người đàn ông bao giờ cũng rơi vào lúc đau khổ nhất, vì anh đã phải nhìn cảnh Hebe bị gục dưới chiếc gậy sắt của mình, vì anh đã cố gắng ko kiềm *** lực lại mà vang 1 gậy rỏ mạnh vào hông Hebe, cô quy xuống đau nhói bởi cú đánh ko ngờ đó, cô ko ngờ là Jay lại có thể làm vậy

- Jay, cậu là đồ ngốc....

Bên kia, Ella đã thụi một quả đấm vào bụng N.S, anh mất thăng bằng và khụy xuống

- N.S, trước giờ cậu chưa bao giờ đánh thẳng mình cả, bây giờ cũng thế, hãy sống và cố gắng cống hiến tài năng của cậu như lúc đầu cậu đã hứa với mình

- Cậu nghĩ như thế thật sao

N.S bắt chợt trở mình gạt té Ella, trước đó Ella đã bị thương vì bị thủ hạ bọn Hắc đánh, nên cô té xuống và nằm đó, ko còn đủ sức chồm dậy

- Mình ko đánh thắng cậu vì mình ko muốn thắng cậu, vì người mình yêu luôn ko cần thiết phải thắng, giờ đây hãy cho phép một lần mình thắng cậu, để lần cuối mình vì cậu mà làm một chút việc

- Đầu heo, cậu đánh mình à, lại còn đánh đau như vậy à, mình ghét cậu (Selina vừa la vừa nằm la liệt)

- Xin lỗi Selina, mình chỉ là bất đắc dĩ

- Đồ ngốc, cậu tưởng cậu làm thế là vì mình sao, như vậy là cậu đã bắt mình chứng kiến cậu uống cái viên thuốc đó, chứng kiến cậu đau đớn, như thế mà gọi là vì mình sao ?

Vậy đây, họ làm thế một mặt muốn kéo dài thời gian để cứu viện tới vì ngay khi tìm được Ella, 6 người đã âm thầm gọt chiếc đồng hồ lại và phát ra sóng âm cầu cứu

- Haha, nhìn bọn họ giành nhau chết kia, đúng là cái thứ tình yêu chết tiệt, nhưng cũng cảm động lắm, thôi được, ta ân xá ko cần ai uống thuốc cả, ta sẽ ấy phát đạn chết hết cho nhanh, mở đầu là tên phản bội tổ chức Ella, ta sẽ cho cô về gặp tổ tiên sớm

Hắn lên đạn nhắm thẳng vào Ella, tất cả mọi người sững sờ nhìn hắn mà ko biết nên làm gì, Ella từ dưới đất vừa đứng dậy, nhìn các bạn của mình mỉm cười

- Vĩnh biệt các cậu !

Tiếng chiếu phát ra, viên đạn bay nhanh với tốc độ 108 m/s găm thẳng vào lưng của một người, Ella mở mắt, máu đã rơi lách cách xuống sàn trong không khí yên lặng đáng sợ, mọi thứ trở nên nặng nề và thời gian bị chặn đứng trong giây phút đó :

- Nguyên Sướng !

Ella la thối thanh dưới vòng tay ôm thật chắc của N.S, anh đã ôm cô ngay cả khi phát đạn đau đớn ấy ghim vào lưng anh, anh ôm chặt đến nỗi cô chỉ biết khóc dưới bàn tay ấm áp của N.S đang đặt trên đầu cô, như là một sự bảo vệ an toàn và tuyệt đối.

- Mình đã nói là sẽ làm 1 chiếc áo ko bao giờ rách cho cậu, mình làm được rồi đây, ko những là chiếc áo không bao giờ rách, mà còn là chiếc áo bảo vệ cậu tránh tổn thương bởi bất kì vật nào, chiếc áo đó chính là mình, nếu có thể, mình nguyện sẽ làm 1 chiếc áo như thế, chỉ dành cho duy nhất 1 mình cậu

- Có thể, N.S nhất định có thể, nhất định có thể mà, cậu ko được thất hứa, cậu ko được ích kỉ như vậy mà ra đi một mình bỏ rơi mình ở đây.N.S mất sức dừng gục vào vai Ella, Ella ôm lấy anh với bàn tay đã dính đầy máu của anh , cô cố đứng và đỡ anh vì anh quá nặng so với sức của cô, cô cố đứng, cố đứng...

- Tiếp theo là ai nào

CTL ch** súng vào những người còn lại, Jay và T.Trư bước lên, dùng thân che cho Hebe và Selina, nhìn hắn với ánh mắt căm phẫn và thách thức

Từ đâu đó một phát súng bắn t** từ trên cao xuống trúng ngay vào tay CTL, hắn giật người rút cây súng còn lại bắn liên hồi lên trên, tất cả mọi người còn lại bắn theo hắn.

Lần lượt những tên thủ hạ bị hạ bởi những phát súng bắn vô danh đó, ko biết là ai chỉ biết tài bắn súng của hắn phải nói là hạng trên cả tuyệt vời, kẻ cuối cùng bị dính ngay đạn vào trán và gục xuống sàn.

Hiện trường chỉ còn lại Bi, Lão Hắc và CTL, người đó từ từ bước xuống từ lối cầu thang

- Ba ! (Hebe kinh ngạc)

Theo sau là bà luật sư và tổng thống

- Ôi con gái của ta, con ko sao chứ (bà luật sư mừng rỡ chạy lại đẩy Jay ra ôm lấy con gái)

- Thế nào, tài bắn súng của tôi và Tổng Thống chưa bị lão hoá chứ ? Tôi định lui về an hưởng tuổi già mới giao tổ chức cho anh, ko đồng nghĩa là anh có thể biến tổ chức ra sao thì ra, tôi có thể sáng lập ra nó cũng có thể huỷ bỏ nó (Ba Hebe)

- Đại ca nghe em giải thích...(Lão Hắc)

- Đừng gọi như thế, tôi đã ko làm đại ca lâu rồi, mấy dạo trước ông làm phiền con gái tôi tôi đã muốn tính xỏ với ông, nhưng tôi nghe nó nói ông buôn bán súng hoả, tôi mới để nó mạo hiểm cho nó gia nhập tổ chức hòng tìm chứng cứ lật đổ ông, biết rõ nó là con gái tôi mà ông còn dám **ng vào nó, hần ông chán sống rồi nhỉ, tôi thoái ẩn giang hồ ko có nghĩa là tôi đã hoàn toàn phứt hết công lực, chỉ cần tôi lên tiếng, mạng của ông liệu giữ được sao

- Thôi được, đã đến lúc này thì ta cũng chẳng cần thiết nữa, đằng nào cũng chết ta thà chết chung với tất cả mọi người còn hơn là chết một mình lạnh lẽo, trên tay ta là những viên đạn hạt nhân có thể huỷ hoại loài người, chỉ cần kích nổ nó, cả một khu vực này sẽ nổ tan hoang xơ xác. Giờ hãy chuẩn bị cho ta một chiếc trực thăng ngay lập tức, bằng ko ta sẽ cho phát nổ

- ông có biết tại sao tôi cho ông làm sếp kế nhiệm tôi ko, bởi vì ông ko được thông minh, như thế tôi mới có thể thu phục ông bất cứ khi nào tôi cần. Trong lúc độ súng thì một thủ hạ dưới chướng của ông đã được tôi “ giáo dục “, nhân khi bạo loạn hần đã đánh tráo chiếc vali của ông, và vì vậy, chiếc vali bây giờ ông đang cầm chỉ là 1 chiếc vali giả chứa vài cục gạch vô dụng mà thôi

Hần mở ra xem, như thế là hần đã hoàn toàn bó tay chịu thua ngoan ngoãn bỏ tay vào còng số tám

Lúc này Ella đã ngồi phệt xuống đất ôm lấy N.S khóc lóc

- N.Sướng, anh đừng ngủ, anh mở mắt lên anh ko được ngủ

- Ella bình tĩnh nào, xe cấp cứu đã đến, chúng ta hãy mau đưa N.S đi (Selina)

- Cậu ko được ra đi một mình, ko được....

Ella cứ nắm lấy tay N.S lập lại ko ngừng câu nói, các bạn khác nhìn mà lòng ghen ngào...

30. Chương 30: Kết Cục

Mọi người đang túc tực trước phòng cấp cứu một cách hồi hộp, cái đèn đỏ chót mắc trên đó cứ ngoan cố không chịu tắt, mỗi một phút trôi qua lại làm mọi người thêm phần lo lắng thấp thỏm

Ông Tổng Thống bực tức hỏi :

- Tại sao lại trúng đạn chứ, ko phải đều có mang áo chống đạn sao

- Vì những viên đạn của bọn Hắc đều vô cùng tân tiến, có thể phá cả áo giáp chống đạn, thế nên Nguyên Sướng...(Jay nói với vẻ bất lực)

Ella cúi đầu ngồi ở một góc, đôi tay cứ nắm chặt vào nhau dễ dàng thấy được sự khấn trương từ cô, lúc này cô đã hoàn toàn ko thể khống chế nước mắt, nó cứ tuông không ngừng

- Cũng tại con, nếu N.S ko đỡ đạn cho con thì....

- Sao, N.S đỡ cho con à, tại sao nó lại làm thế chứ, nó lúc nào cũng ko biết thông minh lên 1 tí nào à (Tổng Thống mắng)

- Nay, ông có cảm thấy là ông đã rất quá đáng ko (Bà luật sư lên tiếng). Chẳng lẽ ông vẫn còn ko thể bỏ cái thói quen thích quản lý người khác của mình, ông phải bắt ép con ông làm theo ý ông ngay cả trong

chuyện tình cảm sao, khi ông biết rõ rằng cảm giác đó không dễ chịu chút nào mà ông vẫn làm thế với các con ông à

- Sự quản lý của tôi cũng là để tốt cho nó

- Chẳng lẽ ông đã quên chúng ta có một tuổi thơ như thế nào sao, 3 chúng ta cùng lớn lên trong 1 cô nhi viện, phải chịu sự giáo dục nghiêm khắc và vô lý của những bà sơ trong đó, cho đến 1 ngày chúng ta không chịu nổi nữa, chính ông và chồng tôi là người đề ra ý định trốn thoát ra cô nhi viện. Kế hoạch thành công, thế là cuối cùng chúng ta cũng có thể tự do quyết định con đường tương lai của mình. Tôi khổ học luật, chồng tôi thích tự do hoạt động trên giang hồ, ông đi học chính trị của ông. Sự thành công của 3 chúng ta hôm nay 1 phần là vì được sống tự chủ tự quyết. Ông là người từng trải nên biết được cảm giác bị người khác quản chế là ra sao, ông muốn lịch sử lặp lại, để con ông trốn chạy khỏi nhà ko nhận ông là ba ông mới vừa lòng sao. Giờ này là giờ gì mà ông chỉ biết giữ cái giọng điệu trách móc người khác của ông ra, trông khi thay vào đó, ông có thể im cái mồm ông quan sát xem nét mặt của những người còn lại ở đây, tất cả đều đang lo cho người bệnh. Thế giới này không bắt buộc phải môn đăng hộ đối, ko phải chỉ có cho và nhận, ông chỉ biết xem ông là cao hơn người khác, mà không biết thực ra chính ông mới là người thấp kém

- Tôi...

- Hãy thôi đi, đừng đem những sách lược chính trị để đi thực hành với những người xung quanh ông, ko biết lắng nghe sẽ chẳng bao giờ là 1 nhà lãnh đạo tốt. Tôi sẽ kiện ông

- O...vì tội gì

- Ông từng nói con gái tôi là con trùm xã hội đen nên cảnh cáo ko cho qua lại với con ông chứ gì, liệu hồn, những từ xúc phạm danh dự và dùng cường quyền để cưỡng ép người khác đó, tôi sẽ ko để cho ông yên đâu, ông hãy chờ mà nhận thư luật sư, tôi ko nói đùa, những gì tôi muốn thì trắng cũng biến thành đen, chồng tôi là minh chứng cho ông thấy.

Tổng thống nghĩ ngợi 1 hồi lâu, ông ko lên tiếng nữa, hình như đang nghiền ngẫm lời nói của bà luật sư.

1 tiếng đồng hồ lại trôi qua, chiếc đèn cấp cứu cuối cùng cũng chịu vụt tắt, bác sĩ đi ra với vẻ mặt không vui :

- Sao rồi bác sĩ, con tôi sao rồi (Mọi người xúm lại vây lấy ông)

- Thật đáng tiếc, bệnh nhân bị mất quá nhiều máu, vừa lúc chúng tôi đã hết nhóm máu đó, nên...

Về mặt mọi người trắng bệch ra rồi buông tay khỏi bác sĩ, tất cả những hi vọng hoàn toàn mất tích thay vào đó là 1 bầu không khí ảm đạm và xót xa, tiếng khóc hòa vào trong tiếng van xin :

- Bác sĩ... ko...ko thể như thế được, ông không phải là bác sĩ giỏi sao, tại sao lại ko cứu được bệnh nhân, tôi ko cần biết ông dùng cách nào, ông phải cứu cho bằng được N.S (Ella vừa nói vừa nắm cổ áo của bác sĩ van xin trong vô vọng, tiếng khóc át đi tiếng nói, làm giọng cô trở nên khan và trầm đi, câu chữ đứt quãng ko thành lời)

- Cô hãy bình tĩnh

- Ella, cậu bình tĩnh nào...

- Ko, mình ko thể bình tĩnh được, chính tại mình mà các bạn mới xa vào sự nguy hiểm như thế này, tại mình mà ra cả, vậy mà N.S chết mà mình sống nhơn nhơ thế này ư, một là bác sĩ hãy cứu sống N.S, hai là tôi sẽ chết theo anh ấy(Ngay lập tức Ella rút súng ra gài đạn dí vào tay bác sĩ), nào, ông hãy chọn đi

- Ella, cậu tỉnh lại nào, hãy nhớ là vẫn còn bọn mình, bọn mình ko trách cậu (Tiểu Trư vừa nói vừa định qua đó cản Ella lại)

- Đừng qua đây, nếu ko tớ sẽ chết cho các cậu coi

Mọi người bất lực đứng đó, bỗng 1 giọng nói quen thuộc lên tiếng

- Vậy cậu giết luôn cả mình đi (Hebe bước lên), sự việc đó cũng liên quan đến mình, nếu cậu nói trách nhiệm ở nơi cậu, vậy còn mình thì sao, cậu ko thể ích kỷ chịu đựng hết một mình (Hebe gài đạn chỉ sung

vào đầu). Nào, cậu hãy đếm đi, chỉ cần cậu nói 1 tiếng, chúng ta sẽ cùng nổ súng chết tại đây, ko thể sinh cùng năm cùng tháng cùng ngày, nhưng có thể chết cùng ngày cùng tháng cùng năm, cậu có thấy kết cục như vậy là 1 kết cục tuyệt vời ko (Hebe nói với những giọt nước mắt đọng trên đôi mắt long lanh đen)

- Thế các cậu ko tính mình à, mình đã học cách sử dụng súng rồi (Selina giật văng chiếc súng đang đeo trên thắt lưng của Tiểu Trư rồi gài đạn), đó là do mình đã ko chỉ huy tốt nên mới có kết cục như vậy, chết thì có gì đáng sợ đâu nào, cậu đừng lo, cho dù hai cậu đi đến đâu, mình cũng sẽ theo các cậu đến đó, cho dù đó là con đường chết. Người ta nói cảm giác đợi chết còn đáng sợ hơn cái chết, còn mình thì thấy cảm giác được sống sẽ đáng sợ hơn khi đã sống mà ko có sự hiện diện của 2 cậu. Cho nên, mình cũng chẳng cần nó làm gì.

- 2 cậu...(Giọng Ella hoàn toàn khan rồi, cô ko nói ra lời rồi, 2 hã tử muội của mình, 2 người họ tại sao lại làm thế, sẵn sàng bỏ cả mạng sống vì mình sao...)

- Sẽ ko có ai chết tại bệnh viện này cả (bác sĩ lên tiếng). Thế có ai đã nghe tôi nói hết chưa nào, vì bệnh nhân bị mất quá nhiều máu, trong quá trình cấp cứu đã vận dụng hết những bao máu dự trữ trong bệnh viện, do thế trong phút cuối đã ko đủ máu để cung cấp vận hành thần kinh, tôi đáng tiếc là đáng tiếc cho bản thân tôi, vì nhóm máu của bệnh nhân trùng hợp với máu tôi nên tôi đã phải tiếp máu đến cả 1000 CC cho bệnh nhân. Giờ bệnh nhân đã vượt qua thời kì nguy hiểm để chờ đợi bình phục, bực mình quá, đã hiến quá nhiều máu xém tý xủ rồi còn bị máy cô quay tôi như thế, chắc cái mạng già này chết mất

- Nói thế thì N.S chưa chết sao ?

- Chết cái đầu cô, ko phải cô nói tôi là 1 bác sĩ nổi tiếng sao, làm gì có thể để tử thần giành mạng bệnh nhân của tôi dễ vậy chứ, tiếc áu của tôi quá, bình thường đã bồi bổ biết bao nhiêu là thứ mới có được dòng máu tốt như thế, giờ hiến đi nhiều như vậy, ôi cái mạng già...(Đúng là người ta thường hay nói những người tài giỏi luôn có bệnh thần kinh)

Tất cả reo hò trong vui mừng, trong nụ cười và nước mắt. Nhờ thế mới thấy được tình cảm của ba người dành cho nhau, thậm chí còn nhiều hơn khi với người họ yêu. Cuộc đời con người ko cần quá nhiều bạn, chỉ cần 1 vài người chân thành, cuộc đời con người cũng ko cần quá nhiều lời ngon ngọt, chỉ cần 1 vài câu tâm tư. Cuộc đời con người đương nhiên ko cần quá nhiều hành động thừa, chỉ những khi cần thiết, hành động trở thành 1 động lực thiên liêng tuyệt vời và kì diệu...

Tọa lạc cách ngoại thành ko xa, 1 tòa nhà rộng lớn với những bức tường Hồng kiên cố nhưng trông ấm áp, xung quanh vườn hoa xanh xanh với tiếng chim hót nhẹ nhàng nhưng thánh thót, những chiếc rèm cửa xanh lá nhìn như vẽ lãng mạn thần bí. Tại đó có cuộc sống vẫn diễn ra thường ngày, nhưng còn cách sống lại ko giống với những người thường.

- Thế có ai giúp mình làm món súp ko vậy (Tiếng của Selina vang lên)

- Xin lỗi, mình đang bận đánh bóng chày, trưa nay mình còn phải lái trực thăng đến bang Canifornia dự thi, cậu hãy kêu vợ mình nhé (tiếng của Jay từ ngoài sân vườn truyền vào)

- Hebe nè, cậu đang làm gì đó, chồng cậu gọi cậu giúp mình này (Selina lại hét lên)

- Cậu sẽ ko biết là mình bận tới mức nào đâu, mình đang luyện tập làm thế nào để trong 10 s có thể giết được 100 người, thế chồng cậu đâu nhĩ ? (Tiếng của Hebe phát ra từ ban công tầng 1)

- Cậu ko biết à, từ khi cậu ấy trở thành ngôi sao ca nhạc thì có bao giờ ở ko đâu cơ chứ, cứ núp trong phòng tối ngày nói là luyện giọng

- Ella, vậy cậu đi giúp Selina đi, cậu ấy ko thể nào nấu được món súp đâu

- Nói giỡn sao, ngày xưa cậu ấy ko phải ngày nào cũng làm cơm hợp cho T.Trư à (Đang Tập trung vào màn hình máy tính)

- Cái đó mình bảo người nhà lái máy bay đi mua ở nước khác chứ mình nào biết làm

- Mình ko giúp cậu được, bởi mình đang theo dõi 1 phi vụ buôn bán trái phép thuốc cấm trên mạng...N.S à, anh giúp Selina đi

- Em mắc cười quá nhỉ, nếu anh ko sáng chế những trang thiết bị tân tiến thì làm gì em có thể ngồi nhà mà vẫn làm FBI chứ, anh đang giúo em chế tạo hệ thống điều khiển ý nghĩ giúp cho việc lấy khẩu cung các tội phạm đây

- Vậy là sao, là ko ai chịu xuống bếp à, như thế mà ra cái nhà sao, đồ đầu mãng xạ, đừng có mà tập nữa, mau vào đi (selina hét lên lần nữa)

Vừa dứt lời thì quả bóng của Jay bay cái vèo làm bể màn hình máy tính của Ella, Ella đang say mê sắp bắt được tội phạm thì bị phá hoại, cô điên lên phóng ra ngoài đê Jay ra đánh, nhưng đầu đánh lại, còn bị **** lùn mà lồi, Hebe ở trên lan can nghe thấy liền bay xuống luôn đê lên Jay rút dao ra cạo cho hết cái bộ râu đã “ luyện “ từ rất lâu của anh, ai biểu anh dám **** Ella. T.Trư bèn ngưng luyện giọng chạy ra can, trong lúc mắt nhắm mắt mở chạy thì Selina sau khi vật lộn với cái bếp cuối cùng cũng làm xong món súp đầy vất vả thì bị anh *****ng 1 cái, đổ vỡ hết những tâm huyết bỏ ra ! Cô đâu dễ dàng bỏ qua như vậy được chứ, ngay lập tức đang cầm cái nồi múc canh, cô úp cái rổ mạnh lên đầu Heo của anh ta, rồi lấy xẻng lấy cuốc cuốc cho anh ta một trận, còn bắt anh...liếm hết những miếng súp trên sàn, ai bảo dám làm phí công cô à, N.S thấy thế bèn gỡ hệ thống mà anh đã nghiên cứu bấy lâu nay để trang bị cho gia đình những khi...đánh lộn, anh vặn 1 cái, cửa kính trong nhà đóng lại, những chiếc vòi gắn trên tường phun nước ra như 1 cơn đại hồng thủy làm tắt cả bị nước xoáy vào và đánh dạt ra, chìm đến sặc cả họng...

Vì sự thiết kế độc đáo ấy nên chỉ khu vực trong nhà là bị ngập, những nơi khác không ảnh hưởng, sau ba ngày, nước rút xuống, anh sẽ phải đối diện với “ cơn hồng thủy giận dữ “ của 5 người còn lại, và cứ như thế, anh luôn trở thành người nô tỳ phải dọn dẹp chiến trường, là người luôn bị bắt nạt trong gia đình này

Mặt trời vẫn lên từng ngày, xuân hạ thu đông vẫn cứ qua, gió vẫn rít và mưa vẫn rơi, nhưng tình cảm trong ngôi nhà kì lạ ấy lại luôn vững trãi trước muôn vàn biến đổi. Như 1 hẹn ước vĩnh viễn về niềm hạnh phúc và khát khao 1 cách thiêng liêng...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/muon-yeu-thi-phai-danh>